

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΡΠ΄

Τετάρτη 20 Ιουλίου 2011 (Πρωί)

ΘΕΜΑΤΑ

A. ΕΙΔΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

1. Επικύρωση Πρακτικών, σελ. 14023
2. Επί διαδικαστικού θέματος, σελ. 13991, 14003, 14016
3. Αναφορά στην 20η Ιουλίου, ημέρα εισβολής του "Αττίλα" στην Κύπρο, σελ. 13991, 14001, 14008
4. Τήρηση ενός λεπτού σιγή στη μνήμη των ανθρώπων που έχασαν τη ζωή τους κατά την εισβολή, σελ. 14008
5. Αναφορά στις απεργιακές κινητοποιήσεις των ιδιοκτήτων TAXI, σελ. 14000, 14008, 14010, 14017, 14019, 14020, 14021
6. Ομόφωνη απόφαση της Ολομέλειας της Βουλής, ύστερα από εισήγηση του Προέδρου της Βουλής, κ. Φίλιππου Πετσάλνικου, για την "υιοθέτηση" των παιδιών των μελών των Ενόπλων Δυνάμεων και των Σωμάτων Ασφαλείας που έχασαν τη ζωή τους κατά την εκτέλεση των καθηκόντων τους, σελ. 14007
7. Αναφορά στην οικονομική - πολιτική κατάσταση της χώρας και στη Σύνοδο Κορυφής της Ευρωπαϊκής Ένωσης, σελ. 14001, 14016, 14017, 14018, 14019, 14020, 14022

B. ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

Συζήτηση επί των άρθρων του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης: "Αναμόρφωση του Σώματος Επιθεώρησης Εργασίας, ρυθμίσεις θεμάτων Κοινωνικής Ασφάλισης και άλλες διατάξεις", σελ. 13991-14004, 14008

ΟΜΙΛΗΤΕΣ

A. Επί διαδικαστικού θέματος:

ΑΡΓΥΡΗΣ Ε. , σελ. 14016
ΚΟΥΤΡΟΥΜΑΝΗΣ Γ. , σελ. 13991
ΝΙΩΤΗΣ Γ. , σελ. 14003
ΠΟΥΛΩΡΑΣ Β. , σελ. 13991
ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΣ Χ. , σελ. 14016
ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ Α. , σελ. 14003

B. Επί της αναφοράς στην 20η Ιουλίου:

ΛΕΒΕΝΤΗΣ Α. , σελ. 14001
ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ Δ. , σελ. 14008
ΠΕΤΣΑΛΝΙΚΟΣ Φ. , σελ. 14008
ΠΟΛΑΤΙΔΗΣ Η. , σελ. 13991

Γ. Επί της αναφοράς στις απεργιακές κινητοποιήσεις των ιδιοκτήτων TAXI:

ΑΪΒΑΛΙΩΤΗΣ Κ. , σελ. 14000
ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ Κ. , σελ. 14017
ΜΟΥΣΟΥΡΟΥΛΗΣ Κ. , σελ. 14010
ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ Δ. , σελ. 14008
ΠΑΦΙΛΗΣ Α. , σελ. 14020
ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΣ Χ. , σελ. 14019
ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ Α. , σελ. 14021
ΣΚΡΑΦΝΑΚΗ Μ. , σελ. 14010

Δ. Επί της ομόφωνης απόφαση της Ολομέλειας της Βουλής, ύστερα από εισήγηση του Προέδρου της Βουλής, κ.

Φίλιππου Πετσάλνικου, για την "υιοθέτηση" των παιδιών των μελών των Ενόπλων Δυνάμεων και των Σωμάτων Ασφαλείας που έχασαν τη ζωή τους κατά την εκτέλεση των καθηκόντων τους:

ΚΟΥΚΟΔΗΜΟΣ Κ. , σελ. 14008
ΚΟΥΤΡΟΥΜΑΝΗΣ Γ. , σελ. 14006
ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ Π. , σελ. 14005
ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ Δ. , σελ. 14008
ΠΕΤΣΑΛΝΙΚΟΣ Φ. , σελ. 14005, 14006, 14008

Ε. Επί της αναφοράς στην οικονομική - πολιτική κατάσταση της χώρας και στη Σύνοδο Κορυφής της Ευρωπαϊκής Ένωσης:

ΑΪΒΑΛΙΩΤΗΣ Κ. , σελ. 14001
ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ Π. , σελ. 14022
ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ Κ. , σελ. 14016, 14018
ΠΑΦΙΛΗΣ Α. , σελ. 14019
ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΣ Χ. , σελ. 14017, 14018
ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ Α. , σελ. 14020

ΣΤ. Επί του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης:

ΑΪΒΑΛΙΩΤΗΣ Κ. , σελ. 14001
ΚΑΛΑΝΤΙΔΟΥ Σ. , σελ. 13996
ΚΟΥΤΡΟΥΜΑΝΗΣ Γ. , σελ. 14012
ΚΟΥΤΣΟΥΚΟΣ Γ. , σελ. 14011
ΚΡΙΤΣΩΤΑΚΗΣ Μ. , σελ. 13998
ΛΕΒΕΝΤΗΣ Α. , σελ. 14001, 14002
ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ Κ. , σελ. 14016
ΜΟΥΣΟΥΡΟΥΛΗΣ Κ. , σελ. 14010
ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ - ΠΑΠΑΔΑΚΗ Ο. , σελ. 14003, 14004
ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ Δ. , σελ. 14008
ΠΑΡΑΣΤΑΤΙΔΗΣ Θ. , σελ. 13993
ΠΑΦΙΛΗΣ Α. , σελ. 14020
ΠΟΛΑΤΙΔΗΣ Η. , σελ. 13991, 13992
ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ Α. , σελ. 14021
ΣΚΡΑΦΝΑΚΗ Μ. , σελ. 14009, 14010
ΤΣΟΥΜΑΝΗ - ΣΠΕΝΤΖΑ Ε. , σελ. 13994

Π Ρ Α Κ Τ Ι Κ Α Β Ο Υ Λ Η Σ

ΙΓ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΣΥΝΟΔΟΣ Β'

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΡΠ'

Τετάρτη 20 Ιουλίου 2011 (Πρωί)

Αθήνα, σήμερα στις 20 Ιουλίου 2011, ημέρα Τετάρτη και ώρα 10.10' συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η Βουλή σε ολομέλεια για να συνεδριάσει υπό την προεδρία του Δ' Αντιπροέδρου αυτής κ. **ΒΥΡΩΝΑ ΠΟΛΥΔΩΡΑ**.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

Εισερχόμεθα στην ημερήσια διάταξη της

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Συνέχιση της συζήτησης επί των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης: «Αναμόρφωση του Σώματος Επιθεώρησης Εργασίας, ρυθμίσεις θεμάτων Κοινωνικής Ασφάλισης και άλλες διατάξεις».

Στη χθεσινή συνεδρίαση συζητήθηκε και ψηφίστηκε το νομοσχέδιο επί της αρχής. Έχουμε, όμως, μια εκκρεμότητα ως προς το εάν θα διεξαχθεί η συζήτηση επί των άρθρων σε μία ενότητα ή σε δύο ενότητες. Ακόμη το θέμα παραμένει εκκρεμές. Θα ήθελα να έχω τη γνώμη του κυρίου Υπουργού.

Πώς θεωρείτε, κύριε Υπουργέ, ότι θα διευκολύνετο η συζήτηση καλύτερα; Έχουμε πρωινή και απογευματινή συζήτηση, καθώς ξέρετε. Εγώ δεν έχω γνώμη, θέλω τη δική σας εισήγηση και την τελική γνώμη της Βουλής.

Το λόγο έχει ο Υπουργός Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης κ. Γεώργιος Κουτρούμάνης.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΤΡΟΥΜΑΝΗΣ (Υπουργός Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Το νομοσχέδιο είναι μεγάλο. Έχει πολλά άρθρα, και αυτά που αφορούν το Σώμα Επιθεώρησης Εργασίας αλλά και ασφαλιστικές ρυθμίσεις. Νομίζω ότι θα διευκόλυνε να συζητηθούν τα άρθρα σε μια ενότητα, για να έχει τη δυνατότητα ο κάθε συνάδελφος να τοποθετηθεί επί όλων των άρθρων. Διαφορετικά, εάν το κάνουμε σε δύο συνεδριάσεις, οι ομιλητές θα πρέπει να γραφτούν δύο φορές και θα χαθεί πολύτιμος χρόνος και για τους ίδιους. Βεβαίως το Σώμα θα αποφασίσει. Ωστόσο, θεωρώ πρακτικά ότι μπορεί να διευκολύνει καλύτερα η συζήτηση σε μια ενότητα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Σας ευχαριστώ, κύριε Υπουργέ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι κι εγώ θα έλεγα ότι έτσι πρέπει να γίνει, γιατί ο κάθε Βουλευτής θα κάνει την επιλογή των θεμάτων όπου θα κάνει και τις επισημάνσεις του και χρειάζεται να έχει ολοκληρωμένη εικόνα για το νομοσχέδιο, για τα πολλά άρθρα που έχει και τις τροπολογίες. Από πλευράς Προεδρείου διευκρινίζω ότι θα υπάρχει ικανή άνεση χρόνου.

Μπορούμε, λοιπόν, να προχωρήσουμε. Από τις χθεσινές εκ-

φράσεις γνώμων των κομμάτων αμφίβολη ήταν η Αίθουσα, δηλαδή οι πτέρυγες της Βουλής. Δεν υπήρξαν αντιρρήσεις. Ο κ. Ροντούλης κάπως αντέλεξε, αλλά νομίζω ότι αίρονται οι αντιρρήσεις και προχωρούμε σε μία ενότητα με άνεση χρόνου.

Παρακαλείται ο εισηγητής της Πλειοψηφίας κ. Θεόδωρος Παραστατίδης να λάβει το λόγο.

ΗΛΙΑΣ ΠΟΛΑΤΙΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, είχα ζητήσει εάν γίνεται να προηγηθώ, διότι πρέπει να φύγω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Δεκτό το αίτημά σας. Προηγείται, λοιπόν, ο κ. Πολατίδης, ο εισηγητής του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού, για τους λόγους που επικαλέστηκε.

Ορίστε, κύριε Πολατίδη, έχετε το λόγο.

ΗΛΙΑΣ ΠΟΛΑΤΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Σήμερα είναι μια αποφράς ημέρα για τον Ελληνισμό. Είναι 20 Ιουλίου, η επέτειος της εισβολής των Τουρκομογγόλων. Η εισβολή αυτή είχε τον πολύ χαρακτηριστικό τίτλο «ΑΤΤΙΛΑΣ», που καταδεικνύει και ποιες είναι οι αναφορές και οι καταβολές αυτού του λαού, που ορισμένοι εδώ -και εκτός και εντός Κοινοβουλίου- θέλουν φιλίες μ' αυτόν το λαό.

Επίσης, θέλω να καταδικάσω εκ μέρους του κόμματός μου και τις προκλητικότερες δηλώσεις του Ερντογάν, ο οποίος δήλωσε ότι ούτε αναγνωρίζει ούτε πρόκειται ποτέ να αναγνωρίσει την Κυπριακή Δημοκρατία. Θα πρέπει όλα αυτά να τα λάβει σοβαρά υπ' όψιν της η ελληνική εξωτερική πολιτική.

Κλείνοντας αυτήν την τοποθέτηση περί της 20ής Ιουλίου, θα αναφέρω και μια παροιμία που έλεγαν οι Μικρασιάτες, οι Ίωνες -Έλληνες κανονικά- οι οποίοι έχοντας ζήσει εκατοντάδες έτη, ίσως το μεγαλύτερο χρονικό διάστημα, κοντά με τους Τούρκους, έχουν μια παροιμία: «Ο σκαντζόχοιρος μαξιλάρι δεν γίνεται και ο Τούρκος φίλος». Αυτό πρέπει να το λάβει σοβαρά υπ' όψιν της η εξωτερική πολιτική και να μην προσπαθεί με αμερικανικού τύπου προσεγγίσεις να λύσει τα όποια προβλήματα υπάρχουν μεταξύ Ελλάδας και Τουρκίας. Κυρίως, όμως, το πρόβλημα είναι ένα, η τουρκική επιθετικότητα.

Ως προς το θέμα του νομοσχεδίου επί της αρχής τοποθετήθηκε χθες και είπαμε τις αντιρρήσεις μας.

Επί των άρθρων θέλουμε να πούμε ότι έχουμε σοβαρές αντιρρήσεις για το θέμα του έργου και των αρμοδιοτήτων όπως τίθεται. Υπάρχει ένα πολύ μεγάλο άρθρο, το άρθρο 2, το οποίο μπαίνει σε πολύ μεγάλες λεπτομέρειες. Νομίζω ότι αυτό πρέπει να καλύπτει όλη τη νομοθεσία. Να λέει ότι αρμοδιότητα του ΣΕΠΕ είναι να καλύψει οτιδήποτε υπάρχει από τη νομοθεσία και να τελειώνει. Αυτό το άρθρο έπρεπε να ήταν πολύ απλούστερο και πολύ ευκολότερο στη διατύπωση. Γιατί, λοιπόν, μπαίνουμε σε τόσο μεγάλες λεπτομέρειες;

Επίσης, αυτό που είπατε και εσείς, κύριε Υπουργέ, ότι πρέπει

κάποτε να πάμε σε μία ενοποίηση των ελέγχων, θα διευκολύνει και τις υγιείς επιχειρήσεις και το κράτος.

Δηλαδή, άλλος έλεγχος από το Υπουργείο Οικονομικών, ως προς τα λογιστικά βιβλία, άλλος έλεγχος για τις εργασιακές συνθήκες, άλλος έλεγχος από το ΙΚΑ. Τρεις έλεγχοι, οι οποίοι τι ακριβώς προσφέρουν; Προσπαθείτε να δώσετε μία λύση με τα μεικτά κλιμάκια ελέγχου, αλλά ενδεχομένως θα μπορούσε το ΣΕΠΕ, ή όπως αλλιώς θέλετε να το πείτε, ένας φορέας ο οποίος θα γίνει για να αναλάβει το σύνολο αυτών των αρμοδιοτήτων, να αναλάβει όλη τη νομοθεσία που έχει σχέση με την επιχείρηση σε οποιονδήποτε τομέα και να λύσει το πρόβλημα. Νομίζω ότι το άρθρο 2 είναι ιδιαίτερος προβληματικός.

Στο άρθρο 4, για τα προσόντα του συμφιλιωτή, υπάρχει ένα πρόβλημα. Δεν είναι επαρκή τα προσόντα του συμφιλιωτή, πρέπει να γίνουν πολύ περισσότερες ρυθμίσεις, πρέπει να υπάρχουν πολύ περισσότερες απαιτήσεις. Δεν αρκεί η εμπειρία στα πέντε ή στα τρία χρόνια ενός Επιθεωρητή Εργασίας για να τον κάνει συμφιλιωτή. Πρέπει, εκτός των καταλλήλων γνώσεων, να έχει και την κατάλληλη ψυχосύνθεση, προκειμένου να ασκήσει αυτά τα καθήκοντα.

Για το επίδομα κοινωνικής αλληλεγγύης των συνταξιούχων αναφέρθηκε χθες και ο κ. Ροντούλης σε ένα συγκεκριμένο παράδειγμα και νομίζω ότι εδώ πρέπει να δώσετε μία ξεκάθαρη απάντηση για το τι συμβαίνει σε αυτήν την περίπτωση, όταν κάποιος αυξάνει το φορολογητέο εισόδημα του λόγω τεκμηρίων και όχι λόγω πραγματικού εισοδήματος.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΤΡΟΥΜΑΝΗΣ (Υπουργός Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης): Το ξεκαθάρισε χθες...

ΗΛΙΑΣ ΠΟΛΑΤΙΔΗΣ: Δεν το ξεκαθάρισε χθες.

Νομίζω ότι με μία πολύ απλή ρύθμιση μπορεί να μπαίνει όχι το φορολογητέο αλλά το πραγματικό εισόδημα, εάν έχει εισόδημα. Γιατί ενδεχομένως κάποιος μπορεί να έχει μεγάλη ακίνητη περιουσία, αλλά να μην έχει εισοδήματα. Αυτός πρέπει να πάρει ή δεν πρέπει να πάρει το ΕΚΑΣ; Δηλαδή πρέπει να τιμωρηθεί, επειδή έχει ακίνητη περιουσία; Είναι η λογική των υπολοίπων νόμων.

Επίσης, δεν απαντήσατε στην ομιλία σας για το θέμα με την Ευρωπαϊκή Οδηγία για τις συντάξεις των αλλοδαπών, όπου είναι μια τεράστια κατάχρηση του ελληνικού ασφαλιστικού συστήματος που θα το οδηγήσει στην πλήρη κατάρρευση. Αν αφήσετε ως έχει το σύστημα, σας λέω ότι είναι πολύ μεγάλο πάλι το κίνητρο να εισπράξουν τα 360 ευρώ. Μπορείτε να κάνετε τη διαφοροποίηση να ισχύει και για τους αλλοδαπούς ό,τι ισχύει και για τους Έλληνες, να ισχύει το 1/350 για τα χρόνια που έχουν συμπληρώσει. Εάν δηλαδή η σύνταξη που θα πάρει θα είναι μόνο στο χρόνο που πραγματικά ήταν στην Ελλάδα, ό,τι ισχύει δηλαδή και για τους Έλληνες –δεν λέμε κάτι, μην τύχει και θίξουμε κανέναν αλλοδαπό– να ισχύει και για τους αλλοδαπούς. Πολύ απλή ρύθμιση, κανείς δεν μπορεί να κατηγορήσει οποιονδήποτε για ρατσισμό. Να λυθεί, όμως, το πρόβλημα, γιατί αν συνεχίσει να ισχύει, όπως το έχετε διατυπωμένο, όλη η Ρουμανία και η Βουλγαρία θα έρθει να πάρει σύνταξη από την Ελλάδα. Κανείς δεν θα κάτσει να πάρει τα 50 και τα 80 ευρώ εκεί, ενώ μπορεί με ένα ελάχιστο ποσό, το οποίο κάποια ελληνικά κυκλώματα απατεώνων φροντίζουν να δημιουργούν με τις εικονικές επιχειρήσεις. Άλλωστε το ξέρετε το θέμα αυτό. Κι εσείς το είχατε αναδείξει παλαιότερα, όταν ήταν αντιπολίτευση το ΠΑΣΟΚ. Λύστε το αυτό το θέμα. Μη το φέρνουμε πάλι με ρυθμίσεις οι οποίες δεν θα κάνουν τίποτε και μετά από ένα-δύο χρόνια θα έχουμε πάλι τα ίδια προβλήματα.

Για το θέμα της ασφαλίσεως των οδηγών δημοσίας χρήσεως των αυτοκινήτων υπάρχουν κάποιες αντιρρήσεις από τους αυτοκινητιστές και νομίζω ότι λέτε ότι υπήρξαν παράπονα από τη μια πλευρά από κάποιους οδηγούς, όπου γινόταν κατάχρηση. Κάνατε διάλογο και με την άλλη πλευρά, η οποία έχει στείλει τα υπομνήματα, ούτως ώστε να βγει μια ρύθμιση που να ικανοποιεί όλους; Διότι θα είμαστε πάλι στην κατάσταση που θα πρέπει να έχουμε ξανά ρυθμίσεις, οι οποίες θα είναι χωρίς λόγο.

Όσον αφορά στο θέμα της παράλληλης ασφαλίσεως στο ΕΤΑΑ και στον Οργανισμό Ασφάλισης Ελευθέρων Επαγγελματιών ακολουθείται μια λογική η οποία είναι προβληματική. Δεν

έχει φέρει οφέλη στον Οργανισμό Ασφάλισης Ελευθέρων Επαγγελματιών. Δεν ξέρω ποιοι την εισηγούνται στο Υπουργείο, γιατί βλέπουμε μια σειρά μέτρων, τα οποία κατατείνουν όλα στον ίδιο σκοπό, αλλά αποτελέσματα δεν βλέπω να υπάρχουν.

Επίσης, στο άρθρο 61 έχει κατατεθεί και σχετική τροπολογία την οποία υποστηρίζουμε, αν και δεν έχουμε υπογράψει, για το θέμα των γυναικών μηχανικών και υγειονομικών σε σχέση με την προστασία με τα ανήλικα τέκνα. Περιμένω μια απάντηση και σε αυτό. Γιατί στις νομικούς, εφόσον λέτε ότι πάμε προς κατάργηση –είναι πράγματι μεταβατικές καταστάσεις– μειώθηκαν οι απαιτήσεις από τα είκοσι πέντε στα είκοσι ενάμιση χρόνια; Να μας φέρετε και την φωτογραφία της κυρίας η οποία έχει συμπληρώσει τα είκοσι ενάμιση και πρέπει να βγει στη σύνταξη.

Επίσης, στο άρθρο 40 όσον αφορά στο θέμα των συγκεκριμένων φωτογραφικών διατάξεων σας είπαμε να κάντε γενικότερες διατάξεις που να μην έχουν ανάγκη να νομοθετούν με αυτόν τον τρόπο. Να νομοθετεί η Βουλή. Νομίζω όμως ότι όλοι γνωρίζουν ότι στην ουσία η Κυβέρνηση νομοθετεί, τα Υπουργεία νομοθετούν και αυτά εκθέτουν όλο το πολιτικό σύστημα. Σας είπα και χθες –δεν δώσατε κάποια απάντηση– γιατί μόνο στην Κέρκυρα οι ξενοδοχοϋπάλληλοι; Μήπως γιατί η Υπουργός Τουρισμού τότε ήταν από την Κέρκυρα; Γιατί μόνο αυτοί και όχι όλοι οι υπόλοιποι που βρίσκονται αλλού; Γιατί όχι αυτοί που είναι στην Κρήτη, στη Χαλκιδική ή στη Ρόδο ή στην Κεφαλλονιά σε αντίστοιχη περίπτωση; Περιμένουμε απαντήσεις για να τοποθετηθούμε επ' αυτών.

Στο άρθρο 79 όσον αφορά στο θέμα της αξιοποίησής της κλητικής και ακίνητης περιουσίας εδώ φέρνεται πάλι μια εμβληματική λύση στο θέμα της αξιοποίησής της ακίνητης περιουσίας. Νομίζω ότι είναι ένα μείζον θέμα η αξιοποίηση της ακίνητης περιουσίας, η οποία φυσικά σήμερα γίνεται με πολύ χάλια τρόπο. Θα αναφέρω δυο περιστατικά: Υπάρχει στην οδό Βουλής ένα κτήριο που είναι ιδιοκτησία ασφαλιστικών ταμείων, το οποίο ρημάζει. Βρίσκεται σε μια περιοχή στο κέντρο των Αθηνών, δίπλα στο κτήριο που είναι τα γραφεία των Βουλευτών. Θα μπορούσε τουλάχιστον αν μη τι άλλο το δημόσιο αντί να πληρώνει ενοίκια οπουδήποτε αλλού, επειδή είναι δίπλα το Υπουργείο Μεταφορών και τόσα άλλα, να πάει εκεί και να γλιτώνουμε τα ενοίκια των ακινήτων.

Επίσης, υπάρχει ένα κτήριο κάπου στην οδό Μεσογείων που έχει μια πινακίδα που λέει «Ιδιοκτησία ΙΚΑ». Εντάξει, είναι ιδιοκτησία του ΙΚΑ. Τι ακριβώς κερδίζει το ΙΚΑ από αυτό; Είναι ένα κτήριο το οποίο ρημάζει. Προφανώς μπορεί να είναι εκεί από το '970, από το 1980 αυτή η πινακίδα και δεν γίνεται τίποτα.

Θα πρέπει να κάνει το Υπουργείο μία σημαντική μελέτη για την αξιοποίηση και να φέρει μια νομοθετική παρέμβαση, η οποία θα κάνει κάτι ουσιαστικό για το θέμα της αξιοποίησης της ακίνητης περιουσίας. Αυτό το συγκεκριμένο άρθρο είναι μια ακόμη εμβληματική λύση, η οποία δεν θα λύσει τίποτα. Γενικότερα υπάρχουν πολλές τέτοιες ρυθμίσεις στο νομοσχέδιο, αλλά νομίζω το συγκεκριμένο σημείο είναι αυτό το οποίο δημιουργεί μεγάλο πρόβλημα.

Για το θέμα του ΟΓΑ σας έκανα μια πρόταση για κάποιο συγκεκριμένο θέμα το οποίο υπάρχει γι' αυτούς που δεν θέλουν να πάρουν ΑΜΚΑ για λόγους θρησκευτικής συνειδήσεως. Πρέπει να το δείτε. Για όλους τους υπόλοιπους που έχουν οπουδήποτε θρησκευτικό πρόβλημα ή συνειδησιακό, λαμβάνει αποφάσεις και προστασία η Κυβέρνηση. Αν τύχει να είναι χριστιανοί ορθόδοξοι, εφαιρικά κόβονται όλα και θεωρούνται ότι είναι πολίτες Β' κατηγορίας. Μπορεί να τους θεωρείτε πολίτες Β' κατηγορίας ή παρακατιανούς ή μειωμένης διανοητικής αντιλήψεως, αλλά δεν πρέπει αυτό να το δείχνετε στη νομοθεσία. Νομίζω ότι πρέπει να γίνει μια πρόβλεψη, αυτοί τουλάχιστον οι οποίοι έπαιρναν τη σύνταξη, τη στιγμή τουλάχιστον που υπήρξε η απαίτηση, να συνεχίσουν να την παίρνουν ώσπου να τελειώσουν το βίο τους και να μην υποχρεωθούν σε κάτι το οποίο παραβιάζει τη συνείδησή τους.

Όσον αφορά στο θέμα των Κέντρων Εργαζομένης Νεότητας, αυτά τα κέντρα προσέφεραν κατά το παρελθόν υπηρεσίες στην ελληνική κοινωνία, τουλάχιστον στην περιφέρεια. Δεν ξέρω σε ποιες περιοχές υπήρχαν, στην περιφέρεια πάντως προσέφεραν

υπηρεσίες. Εάν σήμερα οι ανάγκες συνεχίζουν να υπάρχουν, εσείς τα καταργείτε και δεν έχουμε πειστεί για το ότι πράγματι θα μειώσουμε τα έξοδα επειδή τα επιχειρήματα είναι ισχυρά.

Για το άρθρο 88, για την κατάργηση των φορέων και την ίδρυση του ενιαίου φορέα Εθνικού Ινστιτούτου Εργασίας και Ανθρώπινου Δυναμικού, δεν άκουσα πάλι επιχειρήματα γιατί χρειάζεται πραγματικά αυτός ο φορέας και γιατί δεν αξιοποιείτε αυτό το προσωπικό, το οποίο υποθέτω ότι θα είναι υψηλού επιπέδου, στον τομέα που σας είχαμε προτείνει, αυτόν της απαντήσεως βάσει της νομοθεσίας σε ερωτήματα μέσω του διαδικτύου. Γιατί αυτός ο φορέας να μείνει σε ένα αντικείμενο, το οποίο μπορούν άλλοι φορείς -το Ινστιτούτο Εργασίας της ΓΣΕΕ παραδείγματος χάριν- να κάνουν τα ίδια πράγματα; Γιατί δεν μπορεί να τα κάνει το Εθνικό Κέντρο Κοινωνικών Ερευνών, το οποίο έχει και παρεμφερές αντικείμενο; Άρα όλο αυτό το προσωπικό μπορεί να αξιοποιηθεί αλλού πολύ καλύτερα, ενώ εκεί μάλλον θα είναι αργόμισθο.

Κλείνω με το θέμα των μη κυβερνητικών οργανώσεων. Αυτήν τη ρύθμιση την ακούμε πολύ καιρό, την είχε εξαγγείλει και η κ. Κατσέλη όταν είχε έρθει στις Σέρρες. Δεν καταλαβαίνω γιατί οι μη κυβερνητικές οργανώσεις, δηλαδή κάποιες οργανώσεις οι οποίες εξ ορισμού δηλώνουν στον τίτλο τους ότι δεν θέλουν να έχουν σχέση με την Κυβέρνηση, να κάνουν πολιτική με τα χρήματα του προϋπολογισμού και των Ελλήνων φορολογουμένων. Κάποιος ο οποίος αποφασίζει ότι δεν θέλει να έχει καμμία σχέση με την Κυβέρνηση και το λέει στον τίτλο του ότι είναι μη κυβερνητική οργάνωση, οφείλει να βρει χρήματα από όπου μπορεί, από χορηγούς, από οποιονδήποτε και μέσω αυτού να κάνει την όποια πολιτική επιθυμεί.

Υπάρχουν καλύτεροι τρόποι. Δηλαδή, να μην αντικαταστήσουμε τα κομματικά ρουσφέτια με τα ρουσφέτια κάποιων, οι οποίοι χρίστηκαν ελέω θεού διευθυντές και υπεύθυνοι κάποιων μη κυβερνητικών οργανώσεων. Πολλές φορές, βέβαια, αυτό μπορεί να είναι και το ίδιο, να γίνεται ένας κύκλος, αλλά οι συνθήκες εργασίας τις οποίες λέτε, δηλαδή τα 625 ευρώ χωρίς καμμία άλλη κάλυψη, νομίζω ότι δεν είναι στο δρόμο τον οποίο θέλουμε να ακολουθήσουμε ως κοινωνία. Αν αυτό είναι το πρότυπο στο οποίο πάμε για την οικονομία της νέας εποχής, για μας τουλάχιστον είναι τελειώς λανθασμένο.

Σας ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑΟΣ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε τον κ. Πολατίδη.

Παρακαλείται τώρα ο εισηγητής της Πλειοψηφίας και Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ κ. Θεόδωρος Παραστατίδης να λάβει το λόγο.

Ορίστε, κύριε Παραστατίδη, έχετε το λόγο.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΡΑΣΤΑΤΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στη σημερινή συνεδρίαση της Βουλής συζητούμε το νομοσχέδιο και κατ' άρθρον, αφού έχει προηγηθεί η συζήτηση του και η ψήφιση του επί της γενικής αρχής κατά πλειοψηφία. Είναι ένα νομοσχέδιο του οποίου τα άρθρα περιλαμβάνουν σημαντικές και χρήσιμες διατάξεις για την ίδια την κοινωνία μας.

Στο νομοσχέδιο αυτό μπορεί κανείς να διακρίνει τρεις ενότητες, όπου στην πρώτη ενότητα περιλαμβάνονται τα άρθρα που αναφέρονται στην αναβάθμιση του ΣΕΠΕ, στη δεύτερη ενότητα περιλαμβάνονται τα άρθρα που ρυθμίζουν θέματα κοινωνικής ασφάλισης και στην τρίτη ενότητα περιλαμβάνονται τα άρθρα που αναφέρονται στις λοιπές διατάξεις.

Οι αλλαγές που προτείνονται κατά άρθρο για το ΣΕΠΕ και που περιλαμβάνονται στην πρώτη ενότητα είναι: Η σύσταση του ΣΕΠΕ στο άρθρο 1, η ενίσχυση του ελεγκτικού έργου στο άρθρο 2, όπου το ΣΕΠΕ ελέγχει όλες τις επιχειρήσεις για την τήρηση της εργατικής νομοθεσίας, την εφαρμογή των συμβάσεων εργασίας, την υγιεινή και ασφάλεια και την ανασφάλιστη εργασία, είναι επίσης η ενίσχυση του συμφιλιωτικού ρόλου στο άρθρο 3, για επίλυση ατομικών και συλλογικών διαφορών, η στελέχωση και εκπαίδευση του προσωπικού στα άρθρα 5 έως 6, η αναδιοργάνωση υπηρεσιών σε κεντρικό και περιφερειακό επίπεδο στα άρθρα 8, 9 και 10. Στο νέο ΣΕΠΕ τοποθετούνται δύο γενικοί επιθεωρητές, οι οποίοι δεν είναι γενικοί διευθυντές, ως εκ τούτου

δεν δημιουργούνται θέσεις για «ημετέρους» όπως θέλουν να υποστηρίζουν κάποιοι, κάτι το οποίο έχει επαναλάβει πάρα πολλές φορές και ο ίδιος ο Υπουργός. Επίσης, η καλύτερη εξυπηρέτηση των πολιτών και η ενίσχυση της δυνατότητας για άμεση παρέμβαση των Επιθεωρητών Εργασίας στα άρθρα 11 και 12. Δημιουργείται έτσι αυτοτελής γραφείο για την ενημέρωση πολιτών, την αξιολόγηση και διαχείριση των καταγγελιών. Συστήνεται, επιπλέον, ομάδα ετοιμότητας για άμεση επέμβαση επί εικοσιτετράωρου βάσεως. Επίσης, ο περιορισμός γραφειοκρατικών διαδικασιών, η ενίσχυση της διοικητικής και οικονομικής αυτοτέλειας στα άρθρα 13 και 14, όπου απλοποιούνται οι διαδικασίες για τις μετακινήσεις του προσωπικού. Οικονομικά και λειτουργικά θέματα στα άρθρα 15 έως 20. Η ενίσχυση του κοινωνικού ελέγχου και της αξιολόγησης του έργου στα άρθρα 21 έως 22. Η κωδικοποίηση και αυστηροποίηση των κυρώσεων στα άρθρα 23 έως 28, όπου προβλέπονται αυστηρά πρόστιμα και άλλες κυρώσεις που φτάνουν μέχρι και την αναστολή της λειτουργίας μιας επιχείρησης.

Θεσμοθετείται η κάρτα εργασίας στο άρθρο 26, που δίνει τη δυνατότητα στο ΣΕΠΕ και στο ΙΚΑ να ελέγχουν με ηλεκτρονικό και σύγχρονο τρόπο την ασφαλιστική κάλυψη των εργαζομένων, το ωράριο και λοιπά. Στόχος είναι ο έλεγχος της αδήλωτης εργασίας και η αύξηση των εσόδων των ταμείων.

Η ηλεκτρονική διασύνδεση του ΣΕΠΕ με ΙΚΑ και ΟΑΕΔ στο άρθρο 30, όπου προβλέπεται η λειτουργία κεντρικού ηλεκτρονικού συστήματος του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης για τη διασταύρωση στοιχείων και την αποτελεσματική λειτουργία τους.

Τέλος, σε διάφορα άρθρα προβλέπεται η ενίσχυση του προληπτικού ελέγχου στο ΣΕΠΕ, όπως είναι τα άρθρα 31 έως 33.

Οι αλλαγές που προτείνονται κατά άρθρο για το ΣΕΠΕ και που περιλαμβάνονται στη δεύτερη ενότητα αφορούν ρυθμίσεις θεμάτων κοινωνικής ασφάλισης, όπως είναι το επίδομα κοινωνικής αλληλεγγύης, ΕΚΑΣ, στο άρθρο 34, όπου προβλέπεται ο συνυπολογισμός όλων των εισοδημάτων, εκτός κοινωνικών επιδομάτων, στα κριτήρια για τη χορήγηση του ΕΚΑΣ. Αντιμετωπίζεται έτσι ένα πρόβλημα καταστρατήγησης του αρχικού νόμου και δικαιότερης κατανομής των πόρων για την ενίσχυση των χαμηλοσυνταξιούχων.

Περιλαμβάνονται ακόμα η κάλυψη ανέργων και άλλων ευπαθών ομάδων για την ιατροφαρμακευτική περίθαλψη στο άρθρο 35 και η προστασία από απόλυση λόγω μητρότητας, άρθρο 36, όπου διευρύνεται ο χρόνος προστασίας από δώδεκα σε δεκαοκτώ μήνες από τον τοκετό για τις μητέρες, έτσι ώστε να μην απολύονται μετά την εξάμηνη άδεια που λαμβάνουν.

Με το άρθρο 37 ρυθμίζονται θέματα συνταξιοδότησης γονέων, συζύγων και αδελφών αναπήρων παιδιών, με την προϋπόθεση να εργάζονται και οι δυο γονείς, το παιδί να είναι ανίκανο για κάθε εργασία, να είναι άγαμο, να μη νοσηλεύεται σε ίδρυμα και να έχει αναπηρία άνω του 67%. Με τις ίδιες ευνοϊκές προϋποθέσεις δίνεται η δυνατότητα και στα αδέρφια να συνταξιοδοτούνται, εφόσον αποδεδειγμένα βαρύνονται με τη φροντίδα του αναπήρου.

Στο άρθρο 38 επιταχύνεται η διαδικασία απονομής συντάξεων, στο άρθρο 39 ρυθμίζεται η αναγνώριση πλασματικού χρόνου για τα παιδιά και στο άρθρο 40 η αναγνώριση γενικά πλασματικών χρόνων.

Στα άρθρα 42 έως 43 τακτοποιούνται θέματα απασχόλησης συνταξιούχων και ρύθμισης καταβολής σύνταξης σε οφειλότες με παρακράτηση ή συμψηφισμό.

Στα άρθρα 44 έως 46 περιλαμβάνονται διάφορες διατάξεις που αφορούν ασφαλιστέα πρόσωπα καθώς και συνταξιοδότηση ειδικής κατηγορίας ασφαλισμένων του ΕΤΕΑΜ και ασφάλισης συμβασιούχων στους ΟΤΑ με μίσθωση έργου.

Το άρθρο 47 ρυθμίζει θέματα ασφάλισης στο Ταμείο Προνοίας Δημοσίων Υπαλλήλων των εργαζομένων με σύμβαση ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου.

Το άρθρο 48 ρυθμίζει την ιατροφαρμακευτική περίθαλψη ασφαλισμένων διαφόρων ταμείων.

Στα άρθρα 49 έως 50 προβλέπεται η αίτηση συνταξιοδότησης στον ΟΑΕΕ χωρίς διακοπή της επαγγελματικής δραστηριότητας.

Με αυτές τις προτεινόμενες ρυθμίσεις ο υποψήφιος συνταξιούχος μπορεί, εφόσον έχει θεμελιώσει δικαίωμα, να υποβάλει αίτηση χωρίς να διακόψει την επαγγελματική του δραστηριότητα.

Με το άρθρο 51 ρυθμίζονται θέματα ασφάλισης των οδηγών ΙΧ αυτοκινήτων, ενώ με το άρθρο 52 ρυθμίζονται θέματα κατάταξης ασφαλισμένων του ΤΣΑ στις ασφαλιστικές κατηγορίες του ΟΑΕΕ.

Εδώ, κύριε Πρόεδρε, κύριε Υπουργέ, ας δούμε λίγο το κομμάτι αυτό που αφορά την υποχρεωτική ένταξη στο ΙΚΑ από τον ΟΑΕΕ των οδηγών αυτών, οι οποίοι έχουν μετοχές κατά ένα μικρό ποσοστό και ζητούν να παραμείνουν στον ΟΑΕΕ.

Τα άρθρα 53 έως 65 ρυθμίζουν ασφαλιστικά και συνταξιοδοτικά θέματα εργαζομένων και επαγγελματιών διαφόρων κατηγοριών που αφορούν τα Ταμεία ΟΑΕΕ, ΕΤΑΑ, ΤΣΑ, ΙΚΑ-ΕΤΑΜ, ΤΣΑ, ΤΣΜΕΔΕ και άλλα, καθώς και ρυθμίσεις σε διάφορα θέματα ΟΑΕΔ.

Στο άρθρο 66 προβλέπεται η επιδότηση ασφαλιστικών εισφορών ανέργων, όπου βελτιώνονται οι ρυθμίσεις του άρθρου 74 του ν. 3863/2010 για όσους δεν έχουν συμπληρώσει τις ελάχιστες προϋποθέσεις για συνταξιοδότηση.

Στα άρθρα 67 έως 74 προβλέπονται οι ρυθμίσεις θεμάτων ΟΑΕΔ όπως δραστηριότητες και προγράμματα.

Στα άρθρα 75 έως 78 προβλέπεται η ρύθμιση λειτουργίας του προσωπικού Γενικής Γραμματείας Κοινωνικής Ασφάλισης και των εποπτευόμενων φορέων.

Το άρθρο 76 προβλέπει τη μετατροπή του επιδόματος ανεργίας σε επίδομα εργασίας. Δίνει τη δυνατότητα στον εργαζόμενο να αξιοποιήσει το επίδομα ανεργίας, για να προσληφθεί σε επιχείρηση με μείωση του μισθολογικού κόστους.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε, σε ένα λεπτό.

Το άρθρο 79 προβλέπει την αξιοποίηση κινητής και ακίνητης περιουσίας.

Τέλος, το άρθρο 80 περιλαμβάνει τις κυρώσεις του ΥΠΕ-ΔΥΦΚΑ για παραβάσεις που αφορούν γιατρούς, φαρμακοποιούς και γενικότερα συνεργαζόμενους με τα ταμεία υγείας.

Στην τρίτη ενότητα οι αλλαγές που προτείνονται αφορούν τις λοιπές διατάξεις, όπου ρυθμίζονται διάφορα θέματα, όπως είναι η διαδικασία αναγνώρισης χρόνου υπαλλήλων των ΟΤΑ στην επικουρική ασφάλιση και πρόνοια που προβλέπεται στο άρθρο 84, η υπαγωγή στον κλάδο ασθένειας της ασφάλισης του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ των ανασφάλιστων ανέργων άλλου φορέα που παρακολουθούν προγράμματα του Ευρωπαϊκού Κοινωνικού Ταμείου που προβλέπεται στο άρθρο 87.

Στα άρθρα 85 έως 88 περιλαμβάνονται οι καταργούμενες διατάξεις, όπως το «Παρατηρητήριο Απασχόλησης –Ερευνητική Πληροφορική» και η «Επαγγελματική Κατάρτιση» και συστήνεται νέο νομικό πρόσωπο ιδιωτικού δικαίου με την επωνυμία «Εθνικό Ινστιτούτο Εργασίας και Ανθρωπίνου Δυναμικού», το οποίο θα λειτουργεί σαν συμβουλευτικό όργανο στο Υπουργείο Εργασίας.

Επίσης, καταργούνται τα Κέντρα Εργαζόμενης Νεότητας και, τέλος, με το άρθρο 89, καθορίζεται το ποσό αμοιβής απασχολούμενων προσώπων σε προγράμματα κοινωφελούς εργασίας.

Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αυτά είναι τα πιο σημαντικά άρθρα αυτού του νομοσχεδίου και αυτό που θα ήθελα να τονίσω είναι πως με τις διατάξεις των άρθρων αυτών επιχειρείται να αντιμετωπιστούν όλες εκείνες οι αδικίες και αστοχίες που υπήρχαν. Εκτιμώ πως με αυτό το σχέδιο νόμου θέτουμε σε νέα, δικαιότερη και ολοκληρωμένη βάση τα θέματα προστασίας των ευάλωτων ομάδων του πληθυσμού μας, κάνοντας κάποιες ρυθμίσεις ευνοϊκές προς αυτούς, μέσα από την ορθολογική διαχείριση των προβλημάτων.

Η σημαντική αυτή ασφαλιστική μεταρρύθμιση βάζει τις βάσεις για τη διασφάλιση της βιωσιμότητας και αποτελεσματικότητας του ασφαλιστικού μας συστήματος, προασπίζοντας παράλληλα όσο είναι δυνατόν και τις αρχές της κοινωνικής δικαιοσύνης.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε τον κ. Παραστατίδη.

Το λόγο έχει τώρα η εισηγήτρια της Νέας Δημοκρατίας, Βουλευτής Επικρατείας κ. Ευγενία Τσουμάνη-Σπέντζα.

ΕΥΓΕΝΙΑ ΤΣΟΥΜΑΝΗ-ΣΠΕΝΤΖΑ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Είχα υπογραμμίσει και στην αρχική μου τοποθέτηση ότι σήμερα είναι περισσότερο σημαντικό από ποτέ η προστασία των εργασιακών δικαιωμάτων, η τήρηση της εργατικής νομοθεσίας και ο περιορισμός της αδήλωτης εργασίας. Γι' αυτό και οι αλλαγές στη δομή και λειτουργία του Σώματος Επιθεώρησης Εργασίας δεν πρέπει να καταλήγουν σε μια κατ' όνομα αναμόρφωση, αλλά να αναβαθμίζουν επί της ουσίας τις δυνατότητες και το ρόλο των επιθεωρητών.

Αυτό δεν επιτυγχάνεται με το παρόν νομοσχέδιο, αφού όπως είπαμε πρόκειται για ένα γραφειοκρατικό, επιβαρυνμένο και άρα δυσκίνητο διοικητικό σύστημα που δεν εγγυάται την αποτελεσματικότητα του έργου και αυτό βεβαίως μένει να το δούμε στην πράξη.

Ερχόμενη τώρα στο σχολιασμό επί των άρθρων και ειδικότερα στο πρώτο μέρος του νομοσχεδίου, στο άρθρο 2 το θέμα της αρμοδιότητας των συλλογικών και ατομικών διαφορών πρέπει να προσεχθεί ιδιαίτερα, δεδομένου ότι υπάρχει επικάλυψη με το ν. 1876/1990.

Επίσης, στο άρθρο 3 η ενίσχυση της συμφιλιωτικής διαδικασίας είναι σωστή ως μια εναλλακτική επιλογή έναντι της κρατικής δικαιοσύνης, τα προβλήματα λειτουργίας της οποίας συχνά αποτελούν αποτρεπτικό παράγοντα. Εν τούτοις, όπως σημειώνουν και οι εργοδοτικές οργανώσεις που μας κατέθεσαν τις απόψεις τους, δεν πρέπει να υπάρχει αλληλοεπικάλυψη, αλλά πρέπει να διατυπώνονται σαφέστερα οι διαδικασίες μεταξύ ατομικών και συλλογικών διαφορών που υπάγονται στη συμφιλιωτική διαδικασία.

Ειδικότερα μάλιστα στο άρθρο 3, με την προσθήκη της συνδρομής της εύλογης αιτίας που μας έδωσε χθες ο Υπουργός, ισχυροποιείται το θέμα του τεκμηρίου για την απουσία ενός από τα μέρη κατά τη διάρκεια της συμφιλίωσης. Οστόσο, κατά την άποψη των εργοδοτικών οργανώσεων και κατά την άποψή μας, η έννοια της συμφιλίωσης δεν μπορεί να εμπεριέχει την έννοια της κύρωσης.

Επίσης, στο άρθρο 4 τίθεται θέμα συμβατότητας με τις διεθνείς συμβάσεις εργασίας ως προς την απασχόληση προσωπικού με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου ως επιθεωρητών με τα ίδια δικαιώματα και υποχρεώσεις του προσωπικού του ΣΕΠΕ και αυτό γιατί η διεθνής Σύμβαση 81 περί Επιθεώρησης Εργασίας απαιτεί να απασχολούνται δημόσιοι υπάλληλοι με μονιμότητα, προκειμένου να εξασφαλίζει την ανεξαρτησία της εργασίας τους.

Στο άρθρο 8 η σύσταση των δυο θέσεων Γενικών Επιθεωρητών είναι –στο γενικότερο πλαίσιο που αναφέραμε– περιττή, κατά την άποψή μας, δεδομένου ότι και επιβαρύνει τον τακτικό προϋπολογισμό σε δύσκολες περιόδους, αλλά και το έργο αυτό έτσι και αλλιώς επιτελείται από το ενισχυμένο στελεχικό δυναμικό των Επιθεωρήσεων.

Η προβλεπόμενη στο άρθρο 10 υπηρεσιακή δομή του ΣΕΠΕ είναι η πιο χαρακτηριστική της φιλοσοφίας των προωθούμενων αλλαγών. Δημιουργείται κεντρική Υπηρεσία του ΣΕΠΕ με αλληλοεπικαλυπτόμενες και παράλληλα ασκούμενες αρμοδιότητες με αυτές της κεντρικής υπηρεσίας του Υπουργείου, ιδιαίτερα στον τομέα των οικονομικών και διοικητικών υπηρεσιών.

Επίσης, περιττές θεωρούμε στα άρθρα 11, 12 και 13 τις συστάσεις Γραφείων Ενημέρωσης και Υποδοχής, δεδομένου ότι υπάρχουν τέτοια γραφεία ήδη στο Υπουργείο και απαιτείται μόνο μια επέκταση στην περιφέρεια, της ειδικής ομάδας ετοιμότητας και άμεσης επέμβασης, δεδομένου ότι οι αρμοδιότητες αυτές ανήκουν στους Ειδικούς Επιθεωρητές, όπως βεβαίως το θέμα των πρόσθετων υπηρεσιών ως προς το ζήτημα των υπηρεσιακών και πειθαρχικών συμβουλίων του Υπουργείου, έτσι ώστε να μην υπάρχουν ξεχωριστά υπηρεσιακά συμβούλια για τα ίδια άτομα.

Στο άρθρο 19, η θεσμοθέτηση κοινών συσκέψεων μεταξύ των υπηρεσιών, κάτι που ούτως ή άλλως δεν μπορεί διά νόμου να επιβληθεί, επιβεβαιώνει το πνεύμα αποξένωσης μεταξύ του ΣΕΠΕ και της κεντρικής υπηρεσίας του Υπουργείου.

Στο άρθρο 24 και αναφορικά με το θέμα των διοικητικών κυ-

ρώσεων, το πρόστιμο θα πρέπει να διαμορφώνεται έτσι, ώστε να μην ενθαρρύνει την επανάληψη μιας παράβασης, αλλά και να μην είναι εξοντωτικό για τις μικρές επιχειρήσεις, εφόσον μάλιστα δεν υπάρχει και σοβαρή υποτροπή. Επίσης, θα πρέπει να υπάρχει ρητή αναφορά στους λόγους, για τους οποίους διατάσσεται η κύρωση της προσωρινής ή οριστικής διακοπής της επιχείρησης, μέτρο το οποίο εκτιμούμε ότι θα έπρεπε να επικεντρώνεται μόνο στη διακοπή της συγκεκριμένης εργασίας και λειτουργίας της επιχείρησης και όχι σε ολόκληρη την επιχείρηση. Σε κάθε περίπτωση πάντως και όπως σημειώνεται και στην έκθεση της Επισημοτικής Επιτροπής της Βουλής, εφόσον προβλέπεται η επιμέτρηση της ποινής λόγω βαρύτητας ή άλλων κριτηρίων, απαιτείται και η προηγούμενη ακρόαση του παραβάτη. Η δε διάταξη περί μη αναστολής εκτέλεσης του προστίμου σε περίπτωση προσφυγής, περιορίζει κατά την άποψή μας δυσανάλογα τα δικαιώματα πλήρους δικαστικής προστασίας.

Σχετικά με το άρθρο 26 και με τη θεσμοθέτηση κάρτας εργασίας, επαναλαμβάνω ότι απαιτείται αναλογιστική μελέτη για την επιβάρυνση ή μη των ασφαλιστικών ταμείων καθώς, σύμφωνα με εκτιμήσεις, η προβλεπόμενη έκπτωση των ασφαλιστικών εισφορών είναι πιθανόν να πλήξει ανεπανόρθωτα τα οικονομικά τους. Επίσης, πρέπει να αποσαφηνιστούν και κρίσιμες λεπτομέρειες, όπως το κόστος και η διαδικασία έκδοσης. Και η χρήση της κατά αυτή την περίοδο να είναι προαιρετική.

Στο άρθρο 28 για τις ποινικές κυρώσεις, όπως επίσης η έκθεση της Επισημοτικής Επιτροπής αναφέρει και με βάση τις αρχές της νομιμότητας, απαιτείται να αναφέρονται οι διατάξεις, με βάση τις οποίες προβλέπονται οι συγκεκριμένες κυρώσεις για τους παραβάτες.

Σε ό,τι αφορά το Κεφάλαιο Ε': Θα ήθελα να καταθέσω ορισμένες παρατηρήσεις σχετικά και με τους γιατρούς εργασίας στο άρθρο 29. Πράγματι αποκαταστάθηκε μια σημαντικότερη αδικία σε βάρος των επαγγελματιών δικαιωμάτων των γιατρών. Ωστόσο, θεωρούμε ότι στο θέμα της σύνταξης του ειδικού καταλόγου θα πρέπει να υπάρξει σαφής αναφορά για την ένταξη των ειδικών γιατρών εργασίας στον ειδικό αυτόν κατάλογο, διότι σε άλλη περίπτωση τίθενται σε γνώση των ενδιαφερομένων και των επιχειρήσεων μόνο οι ασκούντες καθήκοντα γιατρού εργασίας άλλων ειδικοτήτων.

Στο άρθρο 31, αναφορικά με τη λειτουργία μεικτών κλιμακίων ελέγχου, υπενθυμίζω ότι αυτά θεσμοθετήθηκαν με το ν.3655/2008 επί Νέας Δημοκρατίας. Η διεύρυνσή τους και με τα όργανα του ΣΔΟΕ μπορεί να είναι σε θετική κατεύθυνση. Ωστόσο, ο πολυπρόσωπος συντονισμός των μεικτών κλιμακίων δεν εγγυάται πάντα την υψηλή αποδοτικότητα των οργάνων.

Ερχόμενοι τώρα στο δεύτερο μέρος του νομοσχεδίου, που αφορά διατάξεις συνταξιοδοτικές, ασφαλιστικού περιεχομένου, έχουμε να παρατηρήσουμε τα εξής:

Στο άρθρο 34, η αναπροσαρμογή των εισοδηματικών κριτηρίων και οι λοιπές τροποποιήσεις για τη χορήγηση του ΕΚΑΣ, όπως η ορθή προϋπόθεση της μόνιμης διαμονής στην Ελλάδα για τη λήψη του, όπως και η ΟΚΕ επισημαίνει, έχουν ως αποτέλεσμα τη δραστική μείωση των δικαιούχων. Ωστόσο, ο περιορισμός αυτός δεν μπορεί να αφορά ιδιαίτερα ευάλωτες ομάδες του πληθυσμού, όπως είναι τα άτομα με βαριά αναπηρία. Εξ αυτού του λόγου, το εξωδρωματικό επίδομα και το επίδομα απολύτου αναπηρίας θα πρέπει να μην περιλαμβάνονται στο συνολικό καθαρό ετήσιο εισόδημα, βάσει του οποίου υπολογίζεται το ΕΚΑΣ.

Στο άρθρο 36, παράγραφος 1, ορθώς παρατείνεται ο χρόνος προστασίας των γυναικών από απόλυση λόγω εγκυμοσύνης, με σκοπό κυρίως τη διασφάλιση της θέσης εργασίας των γυναικών, ιδιαίτερα σε συνθήκες υψηλής ανεργίας. Για την επίτευξη αυτού του σκοπού απαιτείται η συμπλήρωση της διάταξης αυτής, ώστε να εξασφαλίζεται η προστασία των γυναικών έναντι παντός εργοδότη, ακόμα και του νέου εργοδότη, στον οποίο προσλήφθηκε κατά τη διάρκεια αυτής της περιόδου του δεκαοκταμήνου. Και αυτό ορθώς, επίσης, επισημαίνεται από την έκθεση της Επισημοτικής Επιτροπής.

Το άρθρο 37 για τη συνταξιοδότηση διαζευγμένων είναι στη σωστή κατεύθυνση. Είναι κάτι που είχαμε ζητήσει κι εμείς.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα λίγο χρόνο. Είναι πολλά τα άρθρα.

Θα ήθελα απλώς να επισημάνω, κύριε Υπουργέ, ότι η μείωση του χρονικού ορίου της δεκαετίας είναι βεβαίως σωστή. Θα έλεγα, όμως, να διατηρούνταν το ποσοστό του 75% που ίσχυε και στο προηγούμενο καθεστώς και να μην ξεκινήσουμε από το ποσοστό του 70%.

Θέλω, επίσης, να επιστήσω την προσοχή σας για ακόμη μια φορά, κύριε Υπουργέ, στην παράγραφο 6 του άρθρου 40, όπου στο συνολικό χρόνο πλασματικής ασφάλισης συνυπολογίζεται χρόνος πραγματικής ασφάλισης που έχει αναγνωριστεί με διοικητικές πράξεις. Με αυτόν τον τρόπο μειώνεται ο ανώτατος χρόνος πλασματικής ασφάλισης που μπορεί να αναγνωριστεί, βάσει των περιπτώσεων της παραγράφου 1. Επομένως η διατήρηση αυτής της διάταξης θα αποβεί σε βάρος εκείνων που ταλαιπωρήθηκαν να αναγνωρίσουν την ανασφάλιστη εργασία τους και τώρα τιμωρούνται από το νομοθέτη για την παράνομη πρακτική των εργοδοτών τους.

Σχετικά με το άρθρο 41, λογικό και δίκαιο είναι να αναγνωριστεί και ο χρόνος της άσκησης του λειτουργήματος του δικηγόρου από τους δικηγόρους ως πραγματική εργασία, καθώς και των τεχνικών λόγω καθυστέρησης, για την οποία δεν ευθύνονται.

Επίσης, στην παράγραφο 4 του άρθρου 48, σχετικά με την κατάργηση του Ταμείου Πρόνοιας Προσωπικού Εθνικού Θεάτρου, προτείνουμε το αποθεματικό του καταργούμενου ταμείου και ιδίως αυτό που αναλογεί στον κλάδο υγείας, να μεταφερθεί στο υπό σύσταση Επαγγελματικό Ταμείο Προσωπικού Εθνικού Θεάτρου.

Στο άρθρο 49, εκτιμούμε ότι πρέπει να επιμνησθούμε, να επεκταθεί και πέραν του ενός έτους η δυνατότητα άσκησης ελεύθερου επαγγέλματος σε όσους έχουν υποβάλει αίτηση συνταξιοδότησης στον ΟΑΕΕ μέχρι και το χρόνο έκδοσης της οριστικής τους σύνταξης.

Στο άρθρο 51, στην παράγραφο 5, η καθιέρωση ορίου μετοχικής συμμετοχής 10% για την υποχρεωτική ασφάλιση των συνιδιοκτητών οχημάτων δημόσιας χρήσης στον ΟΑΕΕ θα επιβαρύνει οικονομικά κατά την άποψή μας –το αναφέραμε και χθες αυτό– τα εταιρικά σχήματα με τις εργοδοτικές εισφορές των μετόχων οδηγών στο ΙΚΑ και σίγουρα βεβαίως θα δυσχεράνει το στόχο της μετατροπής των εταιρειών αυτών σε ανώνυμες εταιρείες, λόγω της ιδιαίτερης επιβάρυνσης από τις ασφαλιστικές εισφορές.

Επίσης, στο άρθρο 53, η υποχρέωση ασφαλιστικής ενημερότητας όλων των συνιδιοκτητών, προκειμένου να γίνει τεχνικός έλεγχος στα οχήματα, είναι μη λειτουργική. Πιθανή αντιδικία ή μεταξύ τους πρόβλημα θα μπορεί να οδηγήσει μικρές εκμεταλλεύσεις σε κινδύνους. Για το λόγο αυτόν προτείνουμε η υποχρέωση αυτή να αφορά μόνο τον έχοντα το μεγαλύτερο ποσοστό συνιδιοκτησίας.

Σχετικά με το άρθρο 61 και σύμφωνα με την τροπολογία που έχουμε καταθέσει, θεωρούμε ότι πρέπει να υπάρξει και ρύθμιση των συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων των μητέρων με ανήλικα τέκνα, που υπάγονται στο ΕΤΑΑ, δηλαδή αφορά τις υγειονομικούς και τις τεχνικούς, σε συνάφεια με αυτά που ισχύουν σε άλλους επαγγελματικούς κλάδους, όπως είναι οι νομικοί.

Στο άρθρο 65, θα πρέπει να επεκταθεί το χρονικό περιθώριο των οκτώ ημερών που δίνεται στον εργοδότη, προκειμένου να ενημερώσει τον ΟΑΕΔ για οικειοθελή αποχώρηση μισθωτού. Πρέπει να διευκολύνουμε τις επιχειρήσεις, ιδιαίτερα αυτήν την περίοδο, σε θέματα για τα οποία άλλωστε δεν υπάρχουν επιπτώσεις για τον εργαζόμενο.

Στο άρθρο 67, προτείνουμε να επανέλθει η πρόβλεψη που είχε συμπεριληφθεί στο κείμενο του σχεδίου νόμου, που ήταν υπό διαβούλευση, για την υπηρεσιακή τακτοποίηση των είκοσι ένα και μόνο, κύριε Υπουργέ, ωρομισθίων εκπαιδευτικών του ΟΑΕΔ, που εμπίπτουν στη διάταξη του άρθρου 27, παράγραφος 3 του ν.2190/1994 για λόγους ίσης μεταχείρισης και αποκατάστασης της δικαιοσύνης, αφού αδικαιολόγητα έχουν απορριφθεί οι αιτήσεις τους.

Με την πρόβλεψη του άρθρου 73 για την επιταγή απόκτησης επαγγελματικών προσόντων, κάτι που είχε και προ δεκαπενταετίας θεσπιστεί, φοβόμαστε ότι θα επαναληφθεί μια άστοχη επένδυση σε πληροφορικά συστήματα υποστήριξης, τα οποία έγιναν και ουδέποτε χρησιμοποιήθηκαν.

Στο άρθρο 74, η ένταξη στα προγράμματα ειδικής επιδότησης ανεργίας του ΟΑΕΔ των πρώην εργαζομένων στην Ελληνική Βιομηχανία Ζάχαρης, είναι στη θετική κατεύθυνση. Προκειμένου, όμως, να ενταχθούν ακόμα περισσότεροι εργαζόμενοι στο πρόγραμμα αυτό, προτείνουμε να συνυπολογιστούν, εκτός από το χρόνο της στρατιωτικής τους θητείας, που αναφέρεται ρητά στο συγκεκριμένο νόμο και όλες οι περίοδοι που τελούν υπό αναγνώριση, όπως είναι ο χρόνος σπουδών και επιδότησης ανεργίας, σύμφωνα με τις παραγράφους 1 και 2 του άρθρου 40 του παρόντος νομοσχεδίου.

Στο άρθρο 80, δίνεται αρμοδιότητα στην ΥΠΕΔΥΦΚΑ για την επιβολή χρηματικών κυρώσεων στα διαγνωστικά κέντρα και τις ιδιωτικές κλινικές. Ενώ η μείωση των εξουθενωτικών και ουδέποτε εισπραττόμενων προστίμων είναι προς τη σωστή κατεύθυνση -συμπληρώνονται μάλιστα ορθά και με την αφαίρεση της δυνατότητας συνταγογράφησης από τους γιατρούς αυτούς- πρέπει να επανέλθει και η απαραίτητη κατά τη γνώμη μας διαδικασία της σύστασης ως ποινής σε τέτοιες περιπτώσεις.

Στο άρθρο 86, όσον αφορά την κατάργηση των Κέντρων Εργαζόμενης Νεότητας του Οργανισμού Εργατικής Εστίας, είναι μια αναμενόμενη εξέλιξη, αφού δεν έγινε δυνατός ο εκσυγχρονισμός της λειτουργίας τους. Ωστόσο, διαφωνούμε με την άνευ τιμήματος, άνευ ανταλλάγματος διάθεση του εξοπλισμού τους εκτός Υπουργείου, όπως για παράδειγμα σε δήμους ή μη κυβερνητικές οργανώσεις, καθώς αυτός είναι περιουσία εργαζομένων και εργοδοτών και πρέπει να εισπραττέται το τίμημα. Επίσης, δεν υπάρχει αναφορά -και αυτό είναι σημαντικό- για το πού θα διατεθούν οι συγκεκριμένοι πόροι που μέχρι τώρα υποστήριζαν τα Κέντρα Εργαζόμενης Νεότητας. Πρέπει και γι' αυτό να υπάρξει φροντίδα.

Εμείς δε πιστεύουμε ότι τα χρήματα αυτά πρέπει να κατευθυνθούν στη δραστηριότητα του Οργανισμού Εργατικής Εστίας για τη στήριξη των βρεφονηπιακών σταθμών.

Επίσης, να αναφερθώ στην τροπολογία που έχουμε καταθέσει -και επιμένουμε, κύριε Υπουργέ, να τη δείτε με τη δέουσα προσοχή- για την επέκταση των προϋποθέσεων συνταξιοδότησης που ισχύουν για τις μητέρες και τους χήρους πατέρες με ανήλικα παιδιά και στους διαζευγμένους πατέρες, στους οποίους έχει ανατεθεί η επιμέλεια τέκνων με αμετάκλητη δικαστική απόφαση, καθώς και στους διαζευγμένους πατέρες ανάπηρων παιδιών. Αυτό, όπως καταλαβαίνετε, δεν έχει ιδιαίτερο κόστος. Με αυτόν τον τρόπο είναι ευκαιρία να διευθετηθούν θέματα ίσης μεταχείρισης και ισονομίας, δεδομένου ότι αν γίνει μια ειδική ρύθμιση, σύμφωνα με τη νομοθεσία και τη νομολογία, για ορισμένες κατηγορίες προσώπων και αποκλειστεί από αυτήν την κατηγορία κατά αδικαιολόγητη δυσμενή διάκριση, άλλη κατηγορία προσώπων, για την οποία συντρέχει ο ίδιος λόγος που επέβαλε την ειδική μεταχείριση, η διάταξη αυτή μπορεί να κριθεί και αντισυνταγματική.

Είμαι βέβαιη, κύριε Υπουργέ, ότι γνωρίζετε αυτό το θέμα και θα ήθελα την ιδιαίτερη φροντίδα σας σ' αυτό το ζήτημα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ασφαλώς με την αναφορά μας στις παραπάνω ρυθμίσεις δεν εξαντλείται το σύνολο των παρατηρήσεών μας. Νομίζω ωστόσο ότι επισημαίνουμε συγκεκριμένες διατάξεις που πρέπει να επανεξεταστούν, έστω και την ύστατη στιγμή, προκειμένου ειδικά στην ενότητα των ασφαλιστικών ρυθμίσεων να αποκατασταθούν αδικίες και παραλείψεις που ταλαιπωρούν τους συμπολίτες μας.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροροσχήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε.

Το λόγο έχει η κ. Σοφία Κаланτιδου, ειδική αγορήτρια του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας.

ΣΟΦΙΑ ΚΑΛΑΝΤΙΔΟΥ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Το νομοσχέδιο «Αναμόρφωση του ΣΕΠΕ, ρυθμίσεις θεμάτων Κοινωνικής Ασφάλειας και άλλες διατάξεις» εντάσσεται στη γε-

νική πολιτική της Κυβέρνησης και της Ευρωπαϊκής Ένωσης, πολιτική επίθεσης στο σύνολο των δικαιωμάτων των εργαζομένων προς όφελος των μονοπωλίων.

Το ΚΚΕ υπογραμμίζει και απευθύνεται κυρίως προς τους εργαζόμενους, αλλά και προς όλο το λαό, ότι η πάλη για την υγεία και την ασφάλεια στην εργασία είναι μέρος της πάλης για τα εργασιακά και τα ασφαλιστικά δικαιώματα. Για το λόγο αυτόν έχουν μεγάλη σημασία οι στόχοι πάλης που βάζει το κίνημα το εργατικό, το συνδικαλιστικό, το μαζικό λαϊκό κίνημα. Οι εργαζόμενοι σήμερα πρέπει να δώσουν μάχη ενάντια στην αντεργατική επίθεση της Κυβέρνησης αλλά και των δυνάμεων του κεφαλαίου, στοχεύοντας να παρεμποδίσουν δυσβάστακτα μέτρα, βάρβαρα μέτρα και διεκδικώντας καλύτερευση στους χώρους δουλειάς, στους όρους εργασίας.

Να μην αποχαρκτηριστούν, λοιπόν, τα βάρεα και ανθυγιεινά επαγγέλματα, εκτός αυτών που έχουν εκλείψει και μάλιστα να υπάρχει διεύρυνση του θεσμού. Να καταργηθούν οι ελαστικές μορφές εργασίας διεκδικώντας ταυτόχρονα το εργατικό συνδικαλιστικό κίνημα πλήρη, σταθερή εργασία για όλους και μάλιστα με μείωση των ωρών εργασίας. Να διεκδικήσει το συνδικαλιστικό κίνημα τη μείωση της ηλικίας συνταξιοδότησης με αύξηση των συντάξεων για να απονέμεται στους παραγωγούς του πλούτου και ένα κέρδος από αυτό τον πλούτο. Να διεκδικήσει τώρα το εργατικό συνδικαλιστικό κίνημα δημιουργία κρατικού σώματος ιατρών εργασίας και τεχνικών ασφαλείας στο πλαίσιο ενός αποκλειστικά δημόσιου συστήματος υγείας καταργώντας τις ιδιωτικές ΕΞΥΠ και κάθε επιχειρηματική δράση.

Όλα τα προηγούμενα τα είπα, για να θυμίσω στο Σώμα την αντίθεσή μας επί της αρχής του νομοσχεδίου.

Όσον αφορά τα άρθρα, δεν εξασφαλίζεται ο προσανατολισμός του ΣΕΠΕ στον έλεγχο της εργοδοτικής ευθύνης και η ύπαρξη όλων των προϋποθέσεων για να ασκείται αυτός ο έλεγχος του ΣΕΠΕ.

Το άρθρο 2 αναφέρει ότι ενισχύει το ελεγκτικό έργο του ΣΕΠΕ. Το ΣΕΠΕ πρέπει να έχει στόχο τον έλεγχο της εργοδοτικής ευθύνης και την εφαρμογή της εργατικής νομοθεσίας και της νομοθεσίας της υγείας και της ασφάλειας στην εργασία. Η εμπειρία της ελεγκτικής δράσης του ΣΕΠΕ μέχρι σήμερα σε συνδυασμό με τις προβλέψεις του νομοσχεδίου αναδεικνύουν ότι η γενική αναφορά σε παραβάτες δεν έχει να κάνει με την προσπάθεια να καλυφθούν όλες οι ιδιαιτερότητες κάθε συμβάντος αλλά στην πράξη να βοηθήσει σε μια κατεύθυνση μετατόπισης της εργοδοτικής ευθύνης στους εργαζόμενους και σε άλλους θεσμούς. Η αναφορά για τον έλεγχο εφαρμογής των κάθε είδους συλλογικών συμβάσεων είναι υποκριτική την ώρα που οι κλαδικές συλλογικές συμβάσεις εργασίας καταργούνται.

Το ΣΕΠΕ στην πράξη έρχεται να παίξει ακόμη πιο ενεργά το ρόλο προώθησης των αντεργατικών επιλογών της Κυβέρνησης, της Ευρωπαϊκής Ένωσης, του ΔΝΤ. Είναι γνωστό βέβαια και το πρόβλημα έλλειψης στοιχειωδών μέσων, το μεγάλο πρόβλημα έλλειψης προσωπικού. Ο αριθμός των θέσεων που προβλέπονται είναι πολύ πίσω από τις πραγματικές ανάγκες για την υλοποίηση των ελέγχων και πραγματικά πολύ πίσω για τον έλεγχο για την πρόληψη της υγείας και της ασφάλειας. Ψηφίζουμε, λοιπόν, κατά.

Στα άρθρα 3 και 4 ενισχύεται ο ρόλος του ΣΕΠΕ σαν διασφαλιστή της κοινωνικής ειρήνης, δηλαδή της ταξικής συνεργασίας σε όφελος σαφέστατα της εργοδοσίας. Η συμφιλιοτική διαδικασία έχει και το χαρακτήρα αποτροπής της παραπομπής των διαφορών εργατικών διαφορών στα δικαστήρια, που δεν είναι μόνο πρόβλημα για τους εργαζόμενους. Αποτελεί μεν μεγάλο πρόβλημα για τους εργαζόμενους -αν έχεις, όμως, μία νομοθεσία που υποστηρίζει το αδύνατο μέρος της εργασίας, θα μπορούσες να βρεις νωρίτερα λύση- αποτελεί όμως χρονοτριβή και ταλαιπωρία και για τους εργοδότες. Και μάλιστα για τους εργοδότες έχει και τον κίνδυνο ορισμένες φορές της καταδίκης τους. Γιατί σε πολλές υποθέσεις -όταν ο εργαζόμενος καταφέρνει να πάει στα δικαστήρια- ο εργαζόμενος πραγματικά βρίσκει το δίκιο του πολλά χρόνια μετά. Βρίσκει το δίκιο του και μια ηθική ικανοποίηση. Δεν είναι όμως αυτό που πρέπει να επιδιώκουμε μέσα από το ΣΕΠΕ. Μάλιστα ο ρόλος του με τη συμφιλιοτική διαδικασία

δεν είναι να αποδώσει το δίκιο. Και θα σας αναφέρω ένα παράδειγμα.

Η απόλυση εγκύου –και ξέρετε ότι τώρα πάνε και τις απολύουν και χωρίς την υπογραφή του ς- είναι παράνομη. Στα δικαστήρια και φυσικά θα δικαιωθεί η εργαζόμενη μετά από τέσσερα, πέντε χρόνια. Θα δικαιωθεί όμως αν πάει στα δικαστήρια, αν έχει χρήματα. Δεν θα έπρεπε αυτό να ρυθμίζεται στην εργατική διαφορά; Στην επιμονή του εργοδότη να συνεχίσει αυτή την παράνομη πράξη, για τέτοια εξόφθαλμα παράνομα πράγματα, δεν πρέπει να προλαμβάνει ο ΣΕΠΕ; Δεν θα έπρεπε το ΣΕΠΕ να έχει άλλο ρόλο;

Είμαστε κατά και ως προς τη συμφιλιωτική διαδικασία ακριβώς γιατί είναι υπέρ των εργοδοτών και μάλιστα των μεγάλων εργοδοτών.

Στο άρθρο 5 συνιστώνται δυστυχώς μόνο εννιακόσες δεκαέξι θέσεις για επιθεωρητές εργασίας και διακόσιες σαράντα για διοικητικούς. Δεν φθάνουν αυτές οι θέσεις. Το ΣΕΠΕ πάσχει από προσωπικό και δεν είναι φράση δική μου, είναι του προηγούμενου Υπουργού, του κ. Λοβέρδου.

Επιπλέον, με την κατάργηση του διαχωρισμού υγειονομικών και τεχνικών επιθεωρητών σε συνδυασμό με το ελάχιστο προσωπικό αναδεικνύεται ακόμη περισσότερο το ζήτημα των ψευδεπίγραφων ελέγχων. Πώς ο άλλος θα κάνει έλεγχο για την υγεία στην εργασία; Είναι ενδεικτικό ότι ακόμη και οι θέσεις που προβλέπονται να καλυφθούν, θα καλυφθούν με μεταθέσεις και αποσπάσεις, ενώ το μνημόνιο δεν εξαιρεί τη συγκεκριμένη υπηρεσία και μιλάμε για 1/10 προσλήψεις.

Στο άρθρο 10 διατηρείται και επιδεινώνεται μέσω των προβλέψεων και του μνημονίου αλλά και της πολιτικής της Κυβέρνησης η απαράδεκτη κατάσταση ως προς την επάρκεια του προσωπικού, των υποδομών και του εξοπλισμού, όπως επίσης και ο προσανατολισμός του ΣΕΠΕ. Ανακατανέμονται οι παλαιές θέσεις και δεν δημιουργούνται νέες οργανικές θέσεις.

Όσον αφορά το άρθρο 21 κατά την άποψή μας πρόκειται για υποταγή του ΣΕΠΕ στις ανάγκες και τα συμφέροντα των εργοδοτών όταν πραγματικά αναβαθμίζει το ρόλο του ΣΕΒ για τον έλεγχο του ΣΕΠΕ.

Τα άρθρα 23 έως 28 αναφέρονται στις κυρώσεις. Εμείς σ' αυτά τα άρθρα δεν θα αντιδράσουμε –παρ' όλο που έχουμε αρκετές ενστάσεις- κατ' αρχάς γιατί πολύ συχνά –και αυτό δείχνει η πείρα- απαλλάσσονται οι εργοδότες ακόμα και από τα πρόστιμα που αναφέρονται και προσδιορίζονται με βάση την οικονομική ωφέλεια.

Εγώ θα σας φέρω πάλι ένα παράδειγμα: Εάν ο εργοδότης εκθέσει τους εργαζόμενους σε πυρκαγιά χωρίς να πάρει τα ανάλογα μέτρα και σαφέστατα δεν θα αποκτήσει καμμία οικονομική ωφέλεια, δεν θα έχει πρόστιμο, δεν θα χρειάζεται να πληρώσει; Θα χρειάζεται να πάει φυλακή αν σκοτώσουν άνθρωποι. Υπάρχουν, λοιπόν, τέτοια ζητήματα ακόμα κι εκεί που μιλάτε για πρόστιμα και για κυρώσεις.

Η κάρτα: Να σας πω τι συνέβαινε στη δική μου δουλειά; Σχόλαγα στις τρεις. Σχολάνε στις τρεις και μιλάμε για καταστήματα που λάμπουν, δεν μιλάμε για βιομηχανίες όπου εκεί τα πράγματα είναι κόλαση ή για τη ζώνη. «Χτύπα την κάρτα σου στις τρεις και ξαναμπές στη δουλειά». Πώς θα το λύσετε αυτό; Μόνο αν η καταγγελία του εργαζόμενου πραγματικά τού δίνει μία προστασία και δεν απολύεται αυτόματα από τον εργοδότη. Μόνο με τα πρόστιμα να ισχύουν ώστε να τιμωρηθούν εργοδότες μπορεί λίγο να διορθωθεί η κατάσταση. Πάντως υπάρχει και η τιμωρία του εργαζόμενου. Υπάρχει μία ρύθμιση που λέει ότι προβλέπει επιβολή προστίμου και στον ίδιο τον εργαζόμενο και αυτό φυσικά μας βρίσκει αντίθετους.

Το τελευταίο θέμα ως προς το ΣΕΠΕ είναι το άρθρο που διατηρεί το απαράδεκτο καθεστώς της άσκησης καθηκόντων στους ιατρούς εργασίας από άλλες ειδικότητες σε συνδυασμό με τις προβλέψεις σε διάφορες επιχειρήσεις ανά την επικράτεια. Από το νόμο αναδεικνύεται το ζήτημα της μείωσης του κόστους εργασίας για τις επιχειρήσεις, της ενίσχυσης της επιχειρηματικής δραστηριότητας στο χώρο της υγείας και της ασφάλειας στην εργασία μέσω της ενίσχυσης των ΕΕΥΠ και το χτύπημα των εργασιακών δικαιωμάτων των ιατρών εργασίας. Είναι χαρακτηρι-

στικό ότι η ιατρική τής εργασίας αποτελεί τη μοναδική εξαίρεση ιατρικής ειδικότητας που επιτρέπεται νόμιμα να ασκείται ως πάρεργο από μη ειδικούς γιατρούς εργασίας, από ανειδίκευτους γιατρούς ή γιατρούς άλλων ειδικοτήτων.

Άρθρο 34: Αλλάζει ο τρόπος χορήγησης του ΕΚΑΣ. Αυτό είναι το ένα. Εμείς λέμε ότι αλλάζει με στόχο την περικοπή του ΕΚΑΣ από χιλιάδες ασφαλισμένους. Το ΕΚΑΣ δεν θα το παίρνει κάποιος συνταξιούχος που είναι μικρότερος από εξήντα έτη ή έχει στη διάθεσή του περιουσιακά στοιχεία ακόμη και αν αυτά αφορούν σπίτι ή αυτοκίνητο. Το συνολικό ακαθάριστο ποσό της κύριας και επικουρικής σύνταξης δεν πρέπει να υπερβαίνει τα 850 ευρώ. Απαιτείται επίσης και η μόνιμη διαμονή του δικαιούχου στην Ελλάδα.

Τι σημαίνουν όλα αυτά; Ότι περιορίζεται ο αριθμός των ανθρώνων που παίρνουν ΕΚΑΣ. Εμείς ως κόμμα είμαστε αντίθετοι στην επιδοματική πολιτική. Η πρότασή μας είναι κατάργηση όλων των επιδομάτων, αλλά η σύνταξη να είναι 1.120 ευρώ για να μπορεί να ζήσει ο συνταξιούχος, για να μη ζητά «ψίχουλα». Δεν μπορούμε να δεχθούμε τη συρρίκνωση αυτών των επιδομάτων. Ίσα-ίσα θα ενισχύαμε, αν θέλετε θα ψηφίζαμε την αύξηση αυτών των επιδομάτων σ' αυτή τη δύσκολη ώρα, παρ' όλο που η θέση μας είναι τα επιδόματα να μην υπάρχουν και να έχουμε πραγματικά συντάξεις και μισθούς στο ύψος των αναγκών.

Με το άρθρο 35 η Κυβέρνηση προσπαθεί να διαχειριστεί την αυξανόμενη ανεργία. Παρ' όλα αυτά αφήνει χιλιάδες άνεργους χωρίς βιβλιário ασθενείας, ακόμη και με την επιστροφή στο καθεστώς προ νόμου Πετραλιά, χωρίς ιατροφαρμακευτική κάλυψη. Θα ψηφίσουμε «Λευκό» γιατί το μέτρο αυτό είναι μια «ανάσα», αλλά πραγματικά θέλουμε να σημειώσουμε δύο πράγματα. Το πρώτο είναι ότι υπάρχουν ευνοϊκές ρυθμίσεις όπως αυτή για τη ζώνη. Αυτό είναι ενθαρρυντικό και το σημειώνουμε. Αυτές οι ρυθμίσεις ήλθαν μετά από την οργανωμένη πάλη του εργατικού κινήματος. Το δεύτερο που θέλουμε να υπογραμμίσουμε είναι ότι εμείς, το ΚΚΕ, έτσι κι αλλιώς θεωρούμε την ιατροφαρμακευτική περιθαλψή στοιχειώδη ανάγκη του ανθρώπου, των λαϊκών οικογενειών και απαιτούμε με κάθε τρόπο το βιβλιário ασθενείας να παρέχεται σε όλους και χωρίς προϋποθέσεις.

Το άρθρο για την προστασία απόλυσης λόγω μητρότητας: Βλέπετε ότι έφερα παράδειγμα για απόλυση εγκύου. Παρ' όλα αυτά λέω ότι οι νέες κοπέλες εδώ και αρκετά χρόνια απολύονται πριν μείνουν έγκυες. Τέλος πάντων. Αυτό το μέτρο είναι θετικό αν και το θεωρούμε ημίμετρο. Θα ψηφίσουμε «Λευκό» επειδή ακριβώς το θεωρούμε ημίμετρο. Το ΚΚΕ ζητά, διεκδικεί με τη συμμετοχή του και μέσα στο κίνημα άδεια κύησης και τοκετού δύο μήνες πριν και έξι μήνες μετά, επιπλέον άδεια μητρότητας ένα χρόνο με πλήρη μισθό και στη συνέχεια γονική άδεια με μειωμένα ωράρια δύο ώρες για τα δύο πρώτα χρόνια και μία ώρα για τα δύο επόμενα, ώστε το παιδί να πάει μετά στον παιδικό σταθμό.

Στο άρθρο 37 για τους ανάπηρους πραγματικά φέρνεται μία εξαιρετικά απάνθρωπη και βάρβαρη ρύθμιση. Ειδικά για τους ασφαλισμένους του ΟΓΑ αυξάνεται ο απαιτούμενος χρόνος ασφάλισης στον κλάδο κύριας ασφάλισης αγροτών σε είκοσι έτη από δεκαπέντε που ίσχυε για όσους θεμελιώνουν συνταξιοδοτικό δικαίωμα μέχρι το Δεκέμβριο του 2012 και στα είκοσι πέντε έτη για όσους θεμελιώνουν συνταξιοδοτικό δικαίωμα από το 2013 και μετά.

Κοιτάξτε να δείτε: Ένα μέρος των αγροτών σήμερα δεν μπορεί να πληρώσει τις εισφορές του. Ακόμα και αυτή η «υποχρεωτικότητα» που βάλατε με τα τρία χρόνια στους αγρότες δεν θα φέρει μεγαλύτερη σύνταξη. Θα δώσουν δυστυχώς περισσότερα χρήματα οι αγρότες με βάση αυτό που ψηφίσατε. Γι' αυτήν τη φτωχή αγροτιά που την εξαιρείτε και από το ΕΚΑΣ βάζετε σε περίπτωση μέλους με αναπηρία να αυξάνονται τα όρια. Ξέρετε τι φοβόμαστε; Μήπως πάτε να αυξήσετε και τα όρια συνολικά στην αγροτική σύνταξη που έτσι κι αλλιώς χρειάζεται κανείς πάρα πολλά χρόνια για να πάρει τη σύνταξη.

Άρθρο 38: Για να περάσει η ρύθμιση της προσωρινής και μειωμένης σύνταξης, η άμεση απόδοσή της πραγματικά είναι πρόσχημα από σας που έχετε την ευθύνη της συνειδητής καθυστέρησης. Είκοσι χρόνια τώρα συζητάτε για την καθυστέρ-

ρηση της απονομής συντάξεων. Ε, φτιάξτε το. Τώρα και με μειωμένο προσωπικό θα το φτιάξετε και δεν αποδέχεστε την αγωνία που έχουμε ότι θα ισοδυναμεί με *de facto* μείωση των συντάξεων, ότι θα είναι απροσδιόριστος όχι μόνο ο χρόνος που θα αποδίδεται η σύνταξη αλλά τελικώς και το ποσό;

Στο άρθρο 46 ενισχύεται η προσπάθεια αποχαρκτηρισμού και ασφάλισης της εξαρτημένης εργασίας στο ΙΚΑ-ΕΤΑΜ. Τα πράγματα θα χειροτερέψουν με την εφαρμογή του μεσοπρόθεσμου που προβλέπει ότι εκπίπτει μόνο το 20% των ασφαλιστικών εισφορών από το φορολογητέο εισόδημα. Αυτό σημαίνει ότι πραγματικά θα πιείτε το αίμα από τους ήδη πενιχρά αμειβόμενους με σύμβαση έργου, δηλαδή απ' αυτούς που γυρνάνε με μπλοκάκια. Πρόκειται για μια ρύθμιση που ενισχύει παραπέρα την ελαστικοποίηση των εργασιακών σχέσεων. Μιλάμε για ανθρώπους που δεν παίρνουν ούτε δέκατο τρίτο ούτε δέκατο τέταρτο μισθό ούτε επιδόματα. Γι' αυτούς με το μπλοκάκι συνεχίζετε την ίδια τακτική.

Όσο για τα άρθρα που αφορούν τον ΟΑΕΔ, πρόκειται για άρθρα που διαμορφώνουν ένα ισχυρό νομοκοινοτικό περιβάλλον προκειμένου να δοθούν πακτωλοί ενισχύσεων προς τις μεγάλες επιχειρήσεις. Δυόμισι δισεκατομμύρια είναι ήδη τα προγράμματα του ΟΑΕΔ, δηλαδή λεφτά των εργαζομένων, τα οποία είτε έχουν υλοποιηθεί είτε βρίσκονται σε εξέλιξη. Την ίδια στιγμή μειώνετε τους δικαιούχους του επιδόματος ανεργίας. Ετοιμάζεστε να καταργήσετε μια σειρά από παροχές του ΟΑΕΔ προς τους άνεργους και τους εργαζόμενους.

Στην κατεύθυνση αυτή βρίσκονται και τα άρθρα τα οποία προωθούν οργανωτικές αλλαγές, δηλαδή τη διαμόρφωση ενός πιο ευέλικτου και πιο αποτελεσματικού μηχανισμού για την εξυπηρέτηση των συμφερόντων του μεγάλου κεφαλαίου. Τα επιχειρήματα περί προστασίας των θέσεων εργασίας είναι πέρα για πέρα ψευδή, αφού πρόκειται πραγματικά για αναγκαίες προσλήψεις που πραγματοποιούν οι επιχειρήσεις. Πρόκειται να συντελεστεί απρόσκοπτα η παραγωγική διαδικασία και συμβάλλετε σ' αυτό με τα λεφτά των εργαζομένων.

Η διαφορά είναι ότι με τα προγράμματα του ΟΑΕΔ εξασφαλίζουν -αυτήν τη διαφορά ενισχύετε- οι εργοδότες, οι μεγάλες επιχειρήσεις, οι επιχειρηματικοί όμιλοι πιο φθηνό εργατικό δυναμικό και αυξάνονται τα κέρδη τους. Ψηφίζουμε κατά σ' όλα αυτά τα άρθρα.

Θα ήθελα να κάνω μόνο μια αναφορά στο άρθρο 66, που δήθεν οι διατάξεις του διασφαλίζουν άνεργους σε μεγάλες ηλικίες λίγο πριν τη σύνταξη. Εκεί ξέρετε τι συμβαίνει; Τον διώχνουν και με το μισό ένησημό ή με συμφωνία του κάτω από την απειλή ότι δεν πρόκειται να βγει ποτέ στη σύνταξη, δουλεύει πραγματικά για ψίχουλα ο εργαζόμενος στην ίδια του κίονα την επιχείρηση, δηλαδή απλώς τον θέλει πολύ φτηνότερο.

Πραγματικά και μ' αυτές τις διατάξεις στο άρθρο 66, εκτός όλων των άλλων τα αποτελέσματα είναι και μηδενικά -αν είχατε αποτελέσματα από τέτοιες ρυθμίσεις που και στο παρελθόν υπήρχαν και λειτουργήσαν, θα μας τα φέρνατε εδώ πέρα και μάλιστα σαν σημαία- δεν σταματούν τις απολύσεις σ' αυτές τις μεγάλες ηλικίες, αλλά εκτός των άλλων το μάρμαρο πάλι καλούνται να το πληρώσουν οι εργαζόμενοι μέσω του ΟΑΕΔ, όπως προβλέπει και το άρθρο του νόμου. Εάν, πραγματικά, θέλετε να διασφαλίσουν αυτήν την κατηγορία εργαζομένων, να μην απολύονται οι εργαζόμενοι, να πάμε σε σύνταξη στα εξήντα χρόνια, έτσι όπως πρέπει. Άλλωστε το ΚΚΕ αυτό ζητάει, στα εξήντα χρόνια να βγαίνουν οι εργαζόμενοι στη σύνταξη. Είναι πάρα πολλά χρόνια δουλειάς, είναι πάρα πολλά χρόνια απόδοσης ασφαλιστικών εισφορών.

Τέλος, ένα σημαντικό άρθρο είναι το άρθρο 89 με τα προγράμματα κοινωφελούς εργασίας. Είχαμε την εθελοντική εργασία μέχρι τώρα, που ήταν ανασφάλιστη, είχαμε τα προγράμματα «STAGE», τώρα έχουμε τα προγράμματα κοινωφελούς εργασίας με μισθό κάτω από 625 ευρώ και με μεροκάματο κάτω από 25 ευρώ.

Πέρα από κάθε νόμο, από κάθε σύμβαση, πραγματικά, στοχεύετε σε δύο κατευθύνσεις:

Πρώτον, κάνετε μια προσπάθεια διαχείρισης και ανακύκλωσης ενός ποσοστού της ολοένα διογκούμενης ανεργίας, προκειμένου να προλάβετε σ' ένα βαθμό τα φαινόμενα απόλυτης εξαθλίωσης

των λαϊκών στρωμάτων.

Δεύτερον, με βάση τη νέα καλλικρατική δομή, τον περιορισμό των αρμοδιοτήτων του κράτους σε ό,τι αφορά σε παροχές υγείας, πρόνοιας και παιδείας σ' αυτούς τους τομείς αφήνετε, ανοίγετε, αναθέτετε έργο σε μη κυβερνητικές οργανώσεις, οι οποίες μάλιστα θα επιχορηγούνται.

Με λίγα λόγια οι κοινωνικές δαπάνες θα μετακυλούνται στην ιδιωτική επιχειρηματική πρωτοβουλία, θα εμπορευματοποιούνται ακόμη παραπέρα, ενώ θα ενισχύονται οι ελαστικές σχέσεις εργασίας, οι μισθοί πείνας, θα καταργείται το δικαίωμα στη μόνιμη και σταθερή δουλειά. Η απάντηση πρέπει να έρθει από τους εργαζόμενους και από το οργανωμένο εργατικό συνδικαλιστικό κίνημα.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε την κ. Σοφία Κаланτίδου.

Παρακαλείται τώρα ο ειδικός αγορητής τους Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Μιχαήλ Κριτωτάκης να λάβει το λόγο.

ΜΙΧΑΗΛ ΚΡΙΤΣΩΤΑΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα ξεκινήσω μ' ένα θέμα, που νομίζω ότι είναι λεπτό και ίσως σημαντικό για λίγους ανθρώπους, για τον ΑΜΚΑ.

Νομίζω ότι υπάρχουν κάποιες κατηγορίες ανθρώπων, οι οποίοι -παρά το ότι κανείς μπορεί να μη συμφωνεί μαζί τους σ' αυτά που πιστεύουν- έχουν το δικαίωμα να μην αναγνωρίζουν έμμεσα και αναγκαστικά πράγματα που δεν θέλουν λόγω πίστης. Δεν με ενδιαφέρει ποιας πίστης. Να δοθεί, δηλαδή, η δυνατότητα να λαμβάνουν δικαιώματα. Ένας συνταξιούχος, που παίρνει τη σύνταξη του, να συνεχίσει να την παίρνει, αν δεν θέλει -για λόγους φοβικών, αν θέλετε- να δώσει αυτήν τη συναίνεση στο να δημιουργηθεί αυτός ο αριθμός που θα τον βάλει στον ΑΜΚΑ. Θα μπορούσε να υπάρξει μια δεύτερη κατηγορία, αφού εξασφαλιστούν, όμως, πρώτα συνθήκες που να εξασφαλίζουν διαφάνεια και να μην γίνει έδαφος εκεί για να καλλιεργηθούν ζιζάνια κ.λπ..

Όσον αφορά στα άρθρα για το ΣΕΠΕ, για τη συμφιλιωτική διαδικασία είπα και χθες ότι περισσότερα ερωτηματικά, παρά απαντήσεις εμπεριέχονται σ' αυτές τις διατάξεις και ότι το θέμα της συμφιλίωσης μοιάζει με το διατητή που είναι αντικειμενικός ανάμεσα στον Δαβίδ και τον Γολιάθ.

Γενικά, διερωτάται κανείς ποιος είναι ο ρόλος της συμφιλίωσης -αυτό είναι βέβαια γενικό που λέμε, αλλά είναι η φιλοσοφία αυτού του άρθρου- σε μια αγορά εργασίας όπου έχει νομοθετηθεί, πλέον, ο εργαζόμενος να είναι έρμαιο των συμφερόντων του εργοδότη.

Επίσης, έχουμε σοβαρή επιφύλαξη και αντίρρηση σχετικά με την αναφορά που γίνεται για παρέμβαση της διοίκησης στο πεδίο της εργατικής διαφοράς, εκεί όπου η αρμόδια Διεύθυνση του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης, εφόσον πρόκειται για διαφορά εθνικού επιπέδου παρεμβαίνει. Εδώ δεν υπάρχει ανεξαρτησία του ΣΕΠΕ και ιδίως του συμφιλιωτή. Μπορεί να υποχωρήσει, δηλαδή, υπέρ μιας ευθείας ανάμιξης του κράτους, εφόσον πρόκειται για εργατική διαφορά, η οποία κρίνεται από το ίδιο το κράτος ως δυνάμενη να προκαλέσει κοινωνικές διαμάχες. Εγώ θα έλεγα τώρα, γιατί να πούμε ότι το κράτος είναι αντικειμενικό, όταν το κράτος αυτήν τη στιγμή αντί του Ευαγγελίου έχει το μνημόνιο; Άρα αυτό έτσι και αλλιώς θα ήταν κακό, τώρα είναι χειρότερο. Θα πούμε, λοιπόν, «όχι» σ' αυτά τα άρθρα το 3 και το 4.

Για τις κυρώσεις και τα πρόστιμα για παραβίαση της εργατικής νομοθεσίας, στα άρθρα 23 και 24, νομίζω ότι μπορεί και να εξοργίζει ακόμα το πως οι κυρώσεις χρησιμοποιούνται προς όφελος της εργοδοτικής πλευράς.

Στο πλαίσιο της διαμόρφωσης των κυρώσεων και των προστίμων από την παραβίαση της εργατικής νομοθεσίας παρέχονται απαλλαγές και ελαφρύνσεις στην εργοδοτική πλευρά ως κίνητρα για την ταχεία αποπληρωμή των προστίμων και υπό τον όρο της μη υποτροπής κατά τη διάρκεια ενός μεγάλου χρονικού διαστήματος, τέσσερα έτη λέει. Καταλαβαίνετε, λοιπόν, ότι το πρόστιμο που έρχεται -αν είναι δίκαιο, που νομίζω ότι είναι δίκαιο συνήθως, δύσκολα δηλαδή επιβάλλονται τα πρόστιμα στην εργοδοτική πλευρά -τότε λέει ότι το πληρώνει γρήγορα και έτσι δεν είναι

άδικο. Δεν νομίζω. Εδώ είναι οπωσδήποτε λάθος και υπάρχει και αυτή η σκανδαλώδης έκπτωση του 80% επί του προστίμου. Δηλαδή, το πρόστιμο τι είναι; Διαπραγματεύσιμο; Όχι, είναι μια ποινή. Δεν μπορεί να την πληρώνει κανείς με το ότι έχω λεφτά και τα καταβάλλω.

Όσον αφορά στο άρθρο 6, θα ήθελα να πω ότι δίνει τη δυνατότητα σε ιδιωτικά κέντρα για την εκπαίδευση του προσωπικού. Καταλαβαίνω ότι μπορείτε να μου πείτε ότι υπάρχει μια περίπτωση, αλλά εγώ σας λέω ότι δεν περιορίζεται το εύρος, ώστε να πει κανείς ότι εντάξει υπάρχει μια εναλλακτικότητα κάπου που μπορεί να θέλουμε μια ειδική εξειδίκευση να τη δώσουμε μέσα από την εκπαίδευση, ας τη δώσουμε με ένα ιδιωτικό κέντρο, γιατί δεν γίνεται αλλιώς. Εδώ το αφήνει έτσι που μπορεί να γίνει λάστιχο. Και εγώ σας λέω, κύριε Υπουργέ, ότι εσείς δεν θέλετε, αλλά αύριο ένας άλλος Υπουργός μπορεί να θέλει.

Όσον αφορά στην κάρτα εργασίας και το άρθρο 26, είπαμε και χθες, νομίζω ότι είναι –υποτίθεται– καινοτόμο, δεν είναι ακριβώς καινοτόμο και η κάρτα εργασίας θα χρησιμοποιηθεί –υποτίθεται– για την καταπολέμηση της αδήλωτης εργασίας.

Έτσι όπως έχει διαμορφωθεί και με δική σας ευθύνη –κυρίως, δική σας ευθύνη τελευταία– η αγορά της εργασίας, νομίζω ότι αυτό δεν πρόκειται να συμβεί. Θα ελέγχεται μόνο το ωράριο στην καλύτερη περίπτωση και κανένα άλλο ποιοτικό στοιχείο της εξέλιξης στις εργασιακές σχέσεις, λες και το χτύπημα της κάρτας θα αντιστοιχεί υποχρεωτικά στην πραγματική διάρκεια της εργασίας, γιατί ο εργοδότης δεν θα μπορεί να πιέσει. Το αντίθετο νομίζω ότι μπορεί να συμβεί.

Εφόσον, λοιπόν, ο εργοδότης υπαχθεί στο σύστημα και καταβάλλει εγκαίρως τις ασφαλιστικές εισφορές, το σύνολο αυτών των ασφαλιστικών εισφορών –εργοδοτική δηλαδή και εργατική συμμετοχή– θα μειώνεται κατά 10% εις βάρος ποιανού; Των ασφαλιστικών ταμείων, που ήδη έχουν πρόβλημα και θα τους δημιουργούμε άλλο ένα.

Θα πω ότι εδώ υπάρχουν ορισμένα πράγματα που μπορεί κανείς να παρατηρήσει. Το μέτρο θα ισχύσει από την 1η Σεπτεμβρίου. Ας πούμε ότι δεν είστε έτοιμοι, αλλά με υπουργική απόφαση θα καθοριστούν όλα τα ζητήματα που αφορούν την κάρτα: περιοχές, κλάδοι, επιχειρήσεις, προδιαγραφές, τρόπος λειτουργίας, κ.λπ.. Τι γίνεται μ' αυτό; Πώς θα είναι αυτές οι υπουργικές αποφάσεις; Εμείς ψηφίζουμε γουρούνι στο σακί δηλαδή; Το μέτρο θα ισχύσει μετά από οικονομική μελέτη που ακόμα εκπονείται. Εμείς δεν την έχουμε δει και δεν ξέρουμε και τι θα βγάλει. Άρα είναι υπό αίρεση. Το μέτρο θα ισχύσει μετά από πιλοτική εφαρμογή που θα γίνει και η υλοποίηση, διατήρηση και επέκταση του μέτρου θα γίνει εάν εκτιμηθεί ότι υπάρχει καθαρό δημοσιονομικό αποτέλεσμα για το σύστημα της κοινωνικής ασφάλισης.

Για τα διοικητικά θέματα του ΣΕΠΕ υπάρχουν αντιρρήσεις, που ανέφερα και χθες –δεν θα τις επαναλάβω σήμερα– από τους τεχνικούς και υγειονομικούς επιθεωρητές εργασίας. Κυρίως λένε ότι τίθεται υπό σοβαρή αμφισβήτηση η ελεύθερη κρίση του επιθεωρητή. Νομίζω ότι κάτι ξέρουν, κάτι λένε. Εμείς συμφωνούμε μαζί τους, όχι επειδή το λένε αλλά επειδή το τεκμηριώνουν.

Θα έλεγα ότι παρερμηνεύεται επίσης σκόπιμα το άρθρο 9 της 81 Διεθνούς Σύμβασης Εργασίας –αυτό είναι σημαντικό– σχετικά με τον εμπειρογνώμονα. Αυτό που διαμορφώνεται τώρα επιφέρει μεγάλο κόστος λειτουργίας.

Θα έλεγα ακόμη ότι η ελληνική Εταιρεία Ιατρικής Εργασίας και Περιβάλλοντος, οι γιατροί εργασίας δηλαδή, είναι αντίθετοι με τις ρυθμίσεις του άρθρου 29 του σχεδίου νόμου και προτείνουν σειρά αλλαγών τις οποίες έχουν αποστείλει –τις γνωρίζετε– στο Υπουργείο. Μας τις είπαν και στη διαβούλευση που κάναμε με τους φορείς. Δεν έχει όμως, αλλάξει κάτι στο θέμα αυτό.

Εμείς αποδεχόμαστε για το λόγο της τεκμηρίωσης και γιατί βλέπουμε ότι είναι σωστά αυτά που λέει η Εταιρεία Ιατρικής Εργασίας και Περιβάλλοντος και προτείνουμε να γίνουν αποδεκτές. Σε αντίθετη περίπτωση θα καταψηφίσουμε το άρθρο αυτό.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Όσον αφορά το άρθρο 34 για το ΕΚΑΣ η συζήτηση για το θέμα αυτό είναι ένδειξη της αποτυχίας του ασφαλιστικού συστήματος,

που δεν μπορεί να εξασφαλίσει αξιοπρεπή αναπλήρωση μισθών στους συνταξιούχους. Όσο ακολουθείται αυτή η στρατηγική τής ατροφίας του ασφαλιστικού συστήματος, θα γίνεται όλο και πιο έντονη η εξάρτηση των συνταξιούχων, αυτών που δεν μπορούν να καταφύγουν στην ιδιωτική ασφάλιση που τους οδηγεί αναγκαστικά αυτό το σύστημα και θα έχουμε προνοιακά βοηθήματα φτώχειας, όπως το ΕΚΑΣ.

Εδώ κι ένα χρόνο κατά την ψήφιση του νόμου για το ΕΚΑΣ ο ΣΥΡΙΖΑ είχε καταγγείλει τον αποσπασματικό και πρόχειρο χαρακτήρα του επιδόματος στην ουσία, που ήταν εξαρχής ανεπαρκές. Βλέπετε τώρα ότι με τις μνημονιακές εντολές και επιταγές έρχεστε και το περικόπτετε με χίλιους άλλους τρόπους.

Το Υπουργείο, ενώ παγώνει λόγω μνημονίου τα ποσά του ΕΚΑΣ, εισάγει αυστηρότερες εισοδηματικές προϋποθέσεις για τη χορήγηση τους καθορίζοντας πλαφόν τα 850 ευρώ σύνταξη, κύρια και επικουρική, για τη χορήγηση του επιδόματος και εφόσον δεν συντρέχουν άλλοι ευνοϊκοί –υποτίθεται– για το πρόσωπο λόγοι.

Από την 1η Ιανουαρίου 2011 το καθαρό ετήσιο εισόδημα από συντάξεις λείπει να μην ξεπερνάει το ποσό των 8.479,09 ευρώ –φανταστείτε δηλαδή– οπότε οι περικοπές νομίζουμε ότι είναι αδικαιολόγητες και ότι δεν έχει δικίο η αιτιολόγηση που έφερε χθες ο κύριος Υπουργός.

Όσον αφορά την κάλυψη των ανέργων –αναφέρομαι στο άρθρο 35– υπάρχει μια αποσπασματικότητα και μια προχειρότητα. Καλά κάνετε και παρατείνετε την ιατροφαρμακευτική περίθαλψη μέχρι τις 28 Φεβρουαρίου 2013. Είναι προφανές όμως –όπως σας είπα και χθες– ότι χρειάζεται μια διαρκής και όχι μερική κάλυψη και υπό όρους.

Αναφορικά με τους πλασματικούς χρόνους, η εξαγορά τους –αναφέρομαι στα άρθρα 39, 40 και 41– για θεμελίωση συνταξιοδοτικού δικαιώματος έρχεται να αντιμετωπίσει την αδυναμία πολλών ασφαλισμένων να συμπληρώσουν τα απαραίτητα έτη. Δεν πρέπει, βέβαια, να ξεχνάμε ότι η Κυβέρνηση έρχεται να αντιμετωπίσει τα προβλήματα που η ίδια δημιούργησε και όξυνε. Υπάρχει ένας εμπαιγμός των ασφαλισμένων σε αυτές τις διατάξεις των τριών συγκεκριμένων άρθρων. Εδώ θα είχε μια αξία να αναφερθεί περισσότερο κανείς αλλά ο χρόνος δεν το επιτρέπει.

Θα ήθελα να πω ότι λέμε «όχι» στο άρθρο 42 για την απασχόληση συνταξιούχων. Επίσης, για το άρθρο 61 με τις ειδικές ρυθμίσεις του ΕΤΑΑ θα πούμε «όχι», γιατί σε πολλές περιπτώσεις, η αποσπασματικότητα διάφορων νομοθετικών ρυθμίσεων δημιουργεί προβλήματα αντί να τα λύνει.

Αυτό γίνεται και σχετικά με τη συνταξιοδότηση των ανήλικων μητέρων. Ενώ έχουν υπάρξει διάφορες ρυθμίσεις στο παρελθόν, παραμένουν αδιευκρίνιστα αρκετά ζητήματα, όπως αυτό με τη συνταξιοδότηση μητέρων ανηλίκων ασφαλισμένων, για παράδειγμα του ΤΣΜΕΔΕ. Επειδή έχει εκφραστεί θετική διάθεση του Υπουργού και μιας και πρόκειται για ογδόντα έως εκατό γυναίκες ασφαλισμένες, θεωρούμε πως θα έπρεπε να είναι καθαρή η ρύθμιση που έρχεται με την παράγραφο 1 του άρθρου 61 και να αναφέρεται ευθέως στις μητέρες ανηλίκων τέκνων, που είναι ασφαλισμένες στον κλάδο κύριας σύνταξης των τομέων μηχανικών και εργοληπτών δημοσίων έργων του ΕΤΑΑ.

Κατά τ' άλλα, στο άρθρο 61 ρυθμίζονται παραλείψεις των προηγούμενων νόμων, καθώς επίσης, θέματα και πάλι λογιστικής διευθέτησης ασφαλιστικών προβλημάτων σε μια λογική μαζέματος χρήματος, όπως στις παραγράφους 6 και 7 του ίδιου άρθρου.

Θα ήθελα να πω, όμως, και ένα χαρακτηριστικό αυτής της λογιστικής λογικής, που είναι το παράδειγμα των ιπτάμενων γιατρών του ΕΚΑΒ, οι οποίοι είναι και εθελοντές: για να αναγνωριστεί στο διπλάσιο ο χρόνος ασφάλισης για τη συνταξιοδότησή τους καλούνται να πληρώσουν. Πρέπει να γίνει κάτι με το θέμα αυτό, κύριε Υπουργέ. Δεν μπορούν να καταστρατηγούνται όλα τα δικαιώματα των εργαζομένων και από πάνω να πληρώνουν.

Στο άρθρο 62 θα ψηφίσουμε «όχι», γιατί και αυτό κινείται στη λογική της συλλογής χρημάτων αλλά και των υπουργικών αποφάσεων που χρησιμοποιούνται κατά κόρον.

Όσον αφορά το άρθρο 63 για τις ρυθμίσεις ΙΚΑ-ΕΤΑΜ, εδώ

αναστέλλεται η καταβολή οφειλών επιχειρήσεων σε ασφαλιστικούς οργανισμούς και η λήψη αναγκαστικών μέτρων σε βάρος τους, μέχρι το τέλος του 2013 και τους χορηγείται ασφαλιστική ενημερότητα κατά παρέκκλιση της νομοθεσίας. Το Υπουργείο αναλαμβάνει τις οφειλές του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ της αστικής μη κερδοσκοπικής εταιρείας επικοινωνίας –στην παράγραφο 2 το λέτε αυτό- για ποιο λόγο, αφού την ίδια στιγμή κόβονται οι κατώτατες συντάξεις;

Στο άρθρο 64 θα πούμε «ναι» στη δυνατότητα του ΟΑΕΔ να ρυθμίζει τα των τοπικών υπηρεσιών, αυτό που λέτε στην παράγραφο 1. Θα πούμε «ναι» και στις ρυθμίσεις του ν.2643 αλλά και για τους απογραφείς, όμως, του 2011.

Στο άρθρο 65 λέμε «ναι» να αναγγέλλεται, δηλαδή, στον ΟΑΕΔ και η οικιοθελής αποχώρηση του μισθωτού.

Για το άρθρο 66 για την αυτασφάλιση των απολυμένων από επιχειρήσεις ηλικίας πενήντα πέντε έως εξήντα τεσσάρων ετών, μέχρι να συμπληρώσουν το δικαίωμα στη σύνταξη, για τις ασφαλιστικές τους εισφορές που καταβάλλει ο εργοδότης στον ΟΑΕΔ στο πενήντα-πενήντα και για τις ηλικίες πενήντα πέντε έως εξήντα ετών και 80% για τις ηλικίες εξήντα έως εξήντα τεσσάρων ετών έχουμε επιφύλαξη αλλά μάλλον θα πούμε «ναι» σε αυτό το άρθρο.

Το άρθρο 67 είναι μια παλιά άσχημη ιστορία που ξεκίνησε το 2001 με το ν.2956, που είχε στόχο να διαλύσει τον ΟΑΕΔ με μια πρωτοβουλία της ΓΣΕΕ και του προέδρου της άστοχη και ατυχή. Αυτό έχει σχέση και με το άρθρο 88 για την κατάργηση ΠΑΕΠ και της ΕΚΑΕ Α.Ε.. Καταργείται η ειδική υπηρεσία η οποία ταλαιπώρησε και ξεζούμισε τον ΟΑΕΔ με ευθύνη των διοικήσεων ΠΑΣΟΚ και Νέας Δημοκρατίας. Θα πούμε «ναι», γιατί διορθώνει κάτι που εσείς είχατε κάνει λάθος παλαιότερα ως κυβέρνηση.

Για τις υπηρεσιακές μεταβολές προσωπικού του ΟΑΕΔ στο άρθρο 68 θεωρούμε ότι περιέχουν μη αντικειμενικές, δηλαδή υποκειμενικές και ίσως ρουσφετολογικές διατάξεις. Θα πούμε «όχι» σε αυτό.

Όσον αφορά το άρθρο 69, για την επιδότηση ασφαλιστικών εισφορών από το λογαριασμό του ΛΑΕΚ, πρόκειται για άλλη μια ρύθμιση για τους εργοδότες με πάτημα, βέβαια, το εκρηκτικό πρόβλημα της ανεργίας. Επειδή τα περισσότερα προγράμματα δεν έχουν αποδώσει τα αναμενόμενα αλλά και λειτουργούν προς όφελος της εργοδοσίας και των επιχειρήσεων, εμείς θα πούμε «όχι».

Τέλος, θα ήθελα να πω για τους ωρομίσθιους του ΟΑΕΔ από το 2005 που έχουν απομείνει, έχουμε υπογράψει, κύριε Υπουργέ, μια τροπολογία που είναι από όλες τις πλευρές της Βουλής. Θα έλεγα ότι αυτοί οι άνθρωποι είναι γύρω στους είκοσι πέντε –τελικά δεν είναι είκοσι ένας που αναφέρεται στην τροπολογία- και θα πρέπει να ξεκινούν οι ευνοϊκές διατάξεις γι' αυτούς είτε από το 2005 –είναι είκοσι πέντε άτομα δεν είναι πάρα πάνω- γιατί αυτοί οι άνθρωποι αδικούνται και όλοι οι υπόλοιποι έχουν τακτοποιηθεί. Αν εκεί φοβάστε ότι μπορεί να υπάρξει ένας μεγάλος αριθμός που θα σας δυσκολέψει και γενικώς και λόγω μνημονίου, θα σας έλεγα να βάλετε ένα όριο είτε τις πέντε συμβάσεις –και ας μην είναι συνεχείς, που το φοβάστε- είτε ακόμη και τις δέκα. Θα δείτε ότι είναι άνθρωποι που έχουν αδικηθεί, άνθρωποι που μπορούν να προσφέρουν και μπορούν να καλυφθούν. Σε αυτό υπάρχει αδικία.

Για το άρθρο 71, για την επιταγή απόκτησης επαγγελματικών προσόντων, στην ουσία, πάλι πληρώνετε τους εργοδότες λες και αυτοί είναι οι αδύνατοι. Πέρα από αυτό που λέω, η ρύθμιση αυτή είναι εντελώς αδύνατη και προβλέπεται πάλι υπουργική απόφαση, η οποία πάντα χρησιμοποιείται κατά κόρον και σε αυτό το νομοσχέδιο.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Α' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΝΙΩΤΗΣ)

Για το ΚΕΝΕ στο άρθρο 86 υπάρχει ένα σοβαρό θέμα με τις μετατάξεις που γίνονται, αυτές δηλαδή, που φεύγουν από το ΚΕΝΕ και πηγαίνουν προς το ΣΕΠΕ.

Έχω μια επιστολή, την οποία την έλεγα γιατί είναι από την περιοχή στην οποία κατοικώ, που έχετε και εσείς στα χέρια σας από ένα γυμναστή ο οποίος λέει: «Κατέχω πτυχίο φυσικής αγωγής, μεταπτυχιακό τίτλο, μάστερ, διδακτορικό, έχω εκπονήσει μετα-

διδακτορική έρευνα, έχω ανακηρυχθεί επίτιμος ερευνητής βρετανικού πανεπιστημίου, έχω δεκατέσσερα χρόνια επαγγελματικής εμπειρίας και με θέλετε να είμαι διοικητικός στο ΣΕΠΕ με μετάταξη».

Να σας πω ότι ψάχνοντας αυτό, ανακάλυψα και άλλους δρόμους. Να σας αναφέρω ότι υπάρχουν στις πέντε μετατάξεις που έχετε, εκτός από το γυμναστή αυτό, μια καθηγήτρια αγγλικών που πηγαίνει για σύνταξη, δύο μουσικοί και υπάρχουν και καθηγητές κοπτικής ραπτικής. Τι θα τους κάνετε αυτούς στο ΣΕΠΕ; Αν είναι έτσι, όχι μόνο στο Ηράκλειο, αλλά και παντού, καταλαβαίνετε ότι αυτά που κάνετε μάλλον είναι πολύ χειρότερα από την κριτική που σας κάνουμε.

Εν πάση περιπτώσει, για το άρθρο 88 θέλουμε να πούμε «ναι», γιατί διορθώνει κάποια πράγματα. Εμείς θα θέλαμε κάτι πολύ διαφορετικό, προς άλλη κατεύθυνση από αυτήν που είστε με αυτό το νομοσχέδιο.

Τελειώνοντας, θέλω να σας πω ότι υπάρχει ένα σοβαρό θέμα με την πρακτική άσκηση των δικηγόρων. Θα μπορούσε με μία προτεινόμενη διάταξη στο τέλος της παραγράφου 5 του άρθρου 41 του υπό κρίση νομοσχεδίου να προστεθεί το εδάφιο που να λέει ότι ο χρόνος της άσκησης των δικηγόρων και των δικαστικών επιμελητών, που προβλέπεται από τις διατάξεις κ.λπ., κατά την αληθινή έννοια αυτών των διατάξεων, να εξομοιώνεται προς το χρόνο πραγματικής ασφάλισης και να λαμβάνεται υπ' όψιν για τη θεμελίωση συνταξιοδοτικού δικαιώματος για όσους θεμελιώνουν κ.λπ., μη υποκείμενο στους περιορισμούς που θεσπίστηκαν με τις διατάξεις του άρθρου 10, όπως τροποποιούνται με τον παρόντα νόμο προς το σύνολο των αναγνωριζόμενων χρόνων. Είναι, δηλαδή, η πρακτική άσκηση που την έχουν πληρώσει οι δικηγόροι και εσείς τους δίνετε το δικαίωμα να την αναγνωρίσουν πληρώνοντας ξανά.

Υπάρχει και ένα σοβαρό θέμα για το οποίο σας έχω καταθέσει τροπολογία. Είναι για το Ενιαίο Ταμείο των Ανεξάρτητα Απασχολούμενων, για τους τομείς εκείνους που δεν υφίσταται σχετική ή υπάρχει διαφορετική πρόβλεψη σε καταστατικές ή γενικές διατάξεις, σχετικά με τη συνταξιοδότηση των γυναικών ασφαλισμένων ως μητέρων των ανηλίκων τέκνων.

Θα καταθέσω για τα Πρακτικά μία επιστολή προς τον Πρόεδρο της Βουλής, που ίσως σας έχει διαβιβαστεί, για ένα σοβαρό θέμα που αφορά λίγους ανθρώπους, αλλά είναι αδικία. Είναι η μεταφορά από έναν οργανισμό, όπως προβλέπεται εδώ, όλου του προσωπικού, εκτός από τους έμμισθους δικηγόρους, κάνοντας μία απαράδεκτη, όπως καταγγέλλει ο Δικηγορικός Σύλλογος Αθηνών, πρόβλεψη.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Μιχαήλ Κριτωτάκης καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε, και για την ανοχή σας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ολοκληρώθηκαν οι αγορεύσεις των εισηγητών και των ειδικών αγορητών και εισερχόμεθα τώρα στον κατάλογο των ομιλητών επί των άρθρων και των τροπολογιών.

Πρώτος ομιλητής είναι ο κ. Κωνσταντίνος Αϊβαλιώτης, Βουλευτής του ΛΑΟΣ στη Β' Αθηνών.

Κύριε Αϊβαλιώτη, έχετε το λόγο για οκτώ λεπτά.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΪΒΑΛΙΩΤΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Μιλάμε για τα μεγάλα θέματα σήμερα, για τα ασφαλιστικά ταμεία, για όλα αυτά που απασχολούν τον κόσμο, όταν δεν μπορούν να τακτοποιηθούν τα βασικά. Στην Κυβέρνηση ο κ. Ρέππας έκανε μία συμφωνία με τους ταξιτζήδες. Πώς σας τη «σφύριξε» ξαφνικά και καταγγείλατε αυτήν τη συμφωνία καλοκαιριάτικα και έχει γίνει «ρόμπα» διεθνώς η Ελλάδα, δεν μπορούν να βρουν ταξί οι τουρίστες και αποκλείονται τα λιμάνια και τα αεροδρόμια; Ένα πράγμα λειτουργούσε στην Ελλάδα, τα ταξί, και το ξεχαρβάλωσατε, ενώ υπήρχε συμφωνία και ήταν εύκολο. Μπορούσε να εφαρμοστεί συμφωνία και τα κάνατε μπάχαλο, με αποτέλεσμα να είναι στο δρόμο οι ταξιτζήδες, να σκοτώνονται στα κανάλια με τους Υπουργούς. Τίποτα δεν λειτουργεί και η Ελλάδα χάνει από τις δύο βιομηχανίες που της έχουν απομείνει, τον τουρισμό και τη ναυτιλία. Αυτά περιμέναμε. Τα κρουαζιερόπλοια, τους του-

ρίστες, για να πέσει καμμία δεκάρα στην Ελλάδα και καταφέρατε και σε αυτό το σημείο, με τα δύο «Ρ» της Κυβέρνησης, τον κ. Ραγκούση και τον κ. Ρέππα, να τα κάνετε ρόιδο!

Ενδεικτικό της σύγχυσης που διακατέχει τα δύο φθαρμένα κόμματα είναι ότι κάθε τρεις και λίγο, αλλάζουν τα ονόματα των Υπουργείων και έτσι, κάνουν «τραμπάλα» με τις αρμοδιότητές τους, ώστε να ολοκληρωθεί έτσι το απόλυτο κομφούζιο.

Προφανώς δεν είναι εξαίρεση και το Υπουργείο Εργασίας. Παρ' ότι η πολιτική ηγεσία είναι πολύ σοβαρή, παρ' όλα αυτά και το Υπουργείο Εργασίας, με τις διαχρονικές μετονομασίες του, δείχνει ότι μπλέκει τα αυτονόητα. Περιπλέκεται τώρα με αυτό το νομοσχέδιο, παρά τα πολλά θετικά που περιέχει και άλλο η διοικητική του δομή, ενώ δεν γίνεται κατανοητό σε κανέναν, γιατί χρειάζονται τόσο υψηλόμισθοι γενικοί διευθυντές.

Η Ελλάδα ζει –το ξέρουμε, καθώς αύριο έχουμε και άλλη μία κρίσιμη σύνοδο, αν και έχουμε χάσει το λογαριασμό και δεν ξέρουμε πόσες είναι οι κρίσιμες σύνοδοι, τις οποίες έχουμε δει όλα αυτά τα χρόνια- επί δύο χρόνια, μέρα με τη μέρα, λεπτό με το λεπτό, την ανασφάλεια και τον τρόμο της χρεοκοπίας. Δεν υπάρχει ημέρα που να μην αναρωτηθούν οι Έλληνες πού πάει η ιστορία, αν θα πρέπει να πάρουν τις καταθέσεις τους από τις τράπεζες και να τις θάψουν στο χωράφι, αν πρέπει να τις βάλουν σε ένα σεντούκι, τι να κάνουν τέλος πάντων. Καμμία άλλη οικονομία της Ευρώπης δεν θα άντεχε δύο χρόνια αυτό το χάλι, να ζει υπό την απειλή της χρεοκοπίας. Ο κόσμος, οι μεροκαματιάρηδες, οι επαγγελματίες, οι μικροέμποροι, οι μικροεπιχειρήσεις επί δύο χρόνια ζουν αυτό το μαρτυρικό σκωτσέζικο ντους και έχει αντέξει η ελληνική οικονομία, παρ' όλες τις τεράστιες απώλειες, με τα εκατό χιλιάδες λουκέτα, τα οποία όλοι ξέρουμε και τις διακόσιες σαράντα χιλιάδες θέσεις εργασίας που χάθηκαν. Άντεξε, όμως, η ελληνική οικονομία. Καμμία άλλη οικονομία της Ευρώπης δεν θα το κατόρθωνε.

Οι εξαγωγές μας αυξάνονται λόγω του ότι η ιδιωτική πρωτοβουλία, όχι το κράτος, έχει δημιουργήσει αρκετές σύγχρονες επιχειρήσεις με προσαρμοστικότητα στο διεθνή περιγύρο και με εξωστρεφή χαρακτήρα, παρ' όλη τη σαδιστική γραφειοκρατία του ελληνικού κράτους. Το πέτυχε το δαιμόνιο, η εξυπνάδα, η μαγκιά του Έλληνα.

Αυτές τις ελληνικές επιχειρήσεις, όμως, πρέπει επιτέλους να τις αφήσουμε να δουλέψουν. Δεν μπορεί να θέλει μία επιχείρηση να δουλέψει και από τη μία στιγμή να μπαίνει ο ΟΑΕΔ, την άλλη στιγμή οι επιθεωρητές υγείας, μετά να μπαίνει το ΙΚΑ, μετά το ΣΔΟΕ. Δεν γίνεται έτσι. Πολύ σωστά ο Πρόεδρος της Εθνικής Συνομοσπονδίας Ελληνικού Εμπορίου κ. Κορκίδης, έχει μιλήσει για μεικτά κλιμάκια, ένα κοινό μεικτό κλιμάκιο, ώστε να κάνουν όλοι μαζί σε ένα συγκεκριμένο χρονικό σημείο, ένα σοβαρό έλεγχο και να μην παρεμβάλουν εμπόδια σε μία επιχείρηση που θέλει να δουλέψει, ιδίως τώρα που έχουμε και τουρισμό.

Πολύ παραστατικά ο κ. Κορκίδης –τον ακούσαμε όλοι στην τηλεόραση- έχει μιλήσει για την ανάγκη να υπάρχουν όσο το δυνατόν λιγότερες χειραψίες. Γιατί κάθε χειραψία δεν γίνεται από τον άλλον, ο οποίος έρχεται μόνο για να ελέγξει. Ξέρουμε ότι τα χέρια πιάνουν και άλλα πράγματα και το γριγορόσημο, δυστυχώς, είναι εξαιρετικά διαδεδομένο στο ελληνικό κράτος.

Ο κ. Πολατίδης πολύ σωστά επεσήμανε ότι το πρόβλημα της αδήλωτης εργασίας δεν είναι αστυνομικό. Είναι πρόβλημα αχαλίνωτης εισόδου αλλοδαπών, οι οποίοι δημιουργούν υπερπροσφορά εργασίας. Άρα ο Έλληνας στην πατρίδα του δεν βρίσκει δουλειά, γιατί όποιος μπορεί, προσλαμβάνει χαμηλού κόστους αλλοδαπούς εργαζομένους. Ρισκάρει μεν, εντάξει, αλλά αποκομίζει παράλληλα και πολλά οφέλη.

Αυτό που πρέπει να διευκρινιστεί –έχω κάνει και σχετικές ερωτήσεις προς τον κ. Χρυσοχόηδη και τον κ. Γερουλάνο και περιμένω την απάντησή- είναι τι γίνεται με την απασχόληση αλλοδαπών ασκουμένων, stagiers, στον τουριστικό τομέα. Μιλάμε για τον κατ' εξοχήν δυναμικό τομέα της ελληνικής οικονομίας, όπου βρίσκουν με αυξανόμενο ρυθμό απασχόληση μη Έλληνες. Άρα δημιουργείται πλούτος, τον οποίο δεν τον απολαμβάνουν, δεν τον γεύονται οι Έλληνες. Τον γεύονται οι Τσέχοι, οι Σλοβένοι, οι Σλοβάκοι, οι Πολωνοί, αυτοί δηλαδή που βλέπουμε στις τουριστικές περιοχές να στελεχώνουν τα μεγάλα ξε-

νοδοχεία και δεν μπορείς να παραγγείλεις στα ελληνικά. Πού φθάσαμε, στην Ελλάδα να μην μπορείς να παραγγείλεις στα ελληνικά, αλλά να πρέπει να ξέρεις τσέχικα ή σλοβακικά για να παραγγείλεις!

Γι' αυτό σημειώνω ως θετική τη δήλωση του Αντιπροέδρου του Συνδέσμου Ελληνικών Τουριστικών Επιχειρήσεων, του κ. Ρέτσου, περί κατάχρησης του δικαιώματος εκπαιδευόμενου προσωπικού σε ξενοδοχεία. Είναι μία θετική δήλωση, είναι αναγνώριση του προβλήματος.

Το νομοσχέδιο, όπως σημείωσε και ο κ. Πολατίδης, έχει και θετικές ρυθμίσεις. Το βασικό, στο χρονικό σημείο που βρισκόμαστε και στη δραματική οικονομική συγκυρία την οποία βιώνουμε, είναι να υπάρχουν έλεγχοι, χωρίς να παρεμποδίζεται η λειτουργία των επιχειρήσεων. Βασικό είναι να καταπολεμηθεί αποτελεσματικά η παράνομη εργασία, χωρίς να έχουμε και άλλη γιγάντωση της γραφειοκρατίας. Όμως, εάν δεν χτυπηθεί και πρέπει να δούμε το πρόβλημα κατάματα, για να ξέρουμε πώς θα το αντιμετωπίσουμε- η λαθρομετανάστευση στις εισόδους της χώρας, ακόμη και αν το Υπουργείο Εργασίας αποκτήσει, αντί για χίλιους τριακόσιους υπαλλήλους που έχει σήμερα, είκοσι πέντε χιλιάδες υπαλλήλους, ακόμη και εάν δεκαπλασιαστούν οι επιθεωρητές εργασίας, θα έχει γίνει απλά μία τρύπα στο νερό. Πρέπει επιτέλους να πάψουμε να είμαστε η μοναδική χώρα της Ευρώπης, η οποία έχει ορθάνοιχτες εισόδους και επτασφράγιστες εξόδους.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑΟΣ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Ευχαριστούμε το Βουλευτή του ΛΑΟΣ της Β' Αθηνών, κ. Αϊβαλιώτη.

Παρακαλείται ο Ανεξάρτητος Βουλευτής Νομού Αττικής κ. Αθανάσιος Λεβέντης να πάρει το λόγο.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΛΕΒΕΝΤΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν ξεχνούμε ότι είναι σήμερα μαύρη ημέρα για τον ελληνισμό, τον κυπριακό ελληνισμό, με τη βάρβαρη τουρκική εισβολή του «ΑΤΤΙΛΑ», ο οποίος παραμόνευε για να γίνει το μοιραίο λάθος, που έγινε από τη χούντα της Αθήνας που προχώρησε στο πραξικόπημα και την προσπάθεια ανατροπής του Μακαρίου. Αυτό το εκμεταλλεύτηκε επιτήδεια με την παρότρυνση, με την ενίσχυση και τις μεθοδεύσεις των Αμερικανών και ιδίως του Κίσινγκερ.

Έρχομαι στο νομοσχέδιο που συζητούμε. Τα άρθρα είναι σχεδόν εκατό και αφορούν μία σειρά από καίρια θέματα. Μερικά θέματα προσπαθεί το νομοσχέδιο να τα επιλύσει με θετικό τρόπο και άλλα με όχι και τόσο αποτελεσματικό τρόπο, όσο θα θέλαμε.

Σχετικά με το Σώμα Επιθεωρητών Εργασίας το οποίο λειτουργεί εδώ και δεκαπέντε χρόνια, ξέρουμε ότι δεν μπόρεσε έως σήμερα να λειτουργήσει αποτελεσματικά. Υπάρχουν πάρα πολλά κενά. Πρώτα-πρώτα, είναι λίγες οι θέσεις. Σύμφωνα με τα σημερινά δεδομένα, υπάρχουν τριακόσιες πενήντα κενές θέσεις, ενώ τώρα αυξάνονται οι θέσεις στις εννιακόσιες δεκαοκτώ.

Και αυτός ο αριθμός δεν είναι όσος θα χρειαζόταν, αλλά τέλος πάντων είναι μία πρόοδος. Εκφράσαμε όμως και χθες τις επιφυλάξεις μας, αν με τη σημερινή δυσκολία που υπάρχει στις προσλήψεις, θα μπορέσει αυτός ο αριθμός να πραγματοποιηθεί. Σχετικά αυτοί οι επιθεωρητές εργασίας θα πρέπει να είναι και αρκούντως εκπαιδευμένοι και επίσης, να έχουν όλο τον εξοπλισμό που χρειάζονται, γιατί σήμερα στις συνθήκες αυτές της ελαστικοποίησης της εργασίας, της μαύρης και ανασφάλιστης εργασίας και της ανεργίας, ο ρόλος τους καταντάει τελικά ανενεργός και η παρουσία τους ουσιαστικά ανούλητη. Και εδώ, βέβαια, υπάρχουν μεγάλες ευθύνες έως τώρα όπως λειτουργήσε ο θεσμός από τις κυβερνήσεις και του ΠΑΣΟΚ και της Νέας Δημοκρατίας, που δεν προχώρησαν όπως θα έπρεπε ούτε φρόντισαν για τη δικτύωση όλων των περιφερειακών υπηρεσιών ούτε για την άμεση ενημέρωση και την άσκηση αποτελεσματικής εργατικής πολιτικής. Δεν έχουν μηχανοργανωθεί οι λειτουργούσες υπηρεσίες του ΣΕΠΕ και του Υπουργείου Απασχόλησης και έτσι το προσωπικό στερείται μιας σύγχρονης και αναγκαίας υλικοτεχνικής υποδομής.

Αναφέρθηκε και στην περιοχή του Θριασείου και της Ελευσίνας χθες το βράδυ, όπου οι ελλείψεις είναι τεράστιες και οι έλεγ-

χοι ουσιαστικά ανύπαρκτοι, όχι μόνο από τις ελλείψεις αλλά και από τις μεθοδεύσεις που γίνονται και ειδοποιούνται οι ελεγχόμενοι ότι επίκειται έλεγχος και λαμβάνουν τα μέτρα τους ή και αν κάποιος δεν είναι του «χειριού» τους από τους ελεγκτές, τότε βρίσκουν άλλες δικαιολογίες και προχωρούν σε άλλες μεθοδεύσεις, όπως παραδείγματός χάριν -το αναφέρει άλλωστε σε κάποιο σημείο το νομοσχέδιο- ότι τους εξύβρισαν και έτσι δεν τους επιτρέπουν να κάνουν τον έλεγχο που θα πρέπει.

Στα άρθρα από 1 έως 6, λέμε ότι θέλουμε στις συνθήκες της απορρύθμισης των εργασιακών σχέσεων μια αναμόρφωση και αναβάθμιση του Σώματος Επιθεωρητών, ώστε να είναι αξιόμαχοι και αποτελεσματικοί.

Στο άρθρο 2, αναφέρονται οι αρμοδιότητες του ΣΕΠΕ αναλυτικά. Εδώ έχουν βαρύ έργο να κάνουν. Οι συνθήκες εργασίας σε πάρα πολλές επιχειρήσεις, βιομηχανίες μικρές ή μεγαλύτερες, είναι εφιαλτικές κι εκεί απασχολούνται και ανειδίκευτοι εργάτες σε εξειδικευμένες εργασίες. Κάνουν υπερωριακή απασχόληση χωρίς μάλιστα να πληρώνονται, υπό απάνθρωπες συνθήκες, με συνέπεια, εκτός των άλλων, να έχουμε συχνά σοβαρά εργατικά ατυχήματα, πολλές φορές μοιραία θανατηφόρα δυστυχήματα. Αλλά και πάρα πολλοί από αυτούς που τραυματίζονται επίσης μπορεί να μείνουν μόνιμα ανάπηροι και αυτό είναι τραγικό, νέοι άνθρωποι για όλη τους τη ζωή να μένουν καθηλωμένοι, αλλά αν θέλετε και από πλευράς οικονομικής, κύριε Υπουργέ, είναι ένα υψηλό οικονομικό κόστος. Ακόμη κι έτσι στην εποχή της οικονομίας και των υπολογισμών και της κερδοφορίας, ας υπολογιστεί και αυτή η παράμετρος. Ίσως να συγκινήσει λίγο περισσότερο.

Στο άρθρο 10, δημιουργούνται μία σειρά από περιφερειακές διευθύνσεις και ασφαλώς χρειάζεται και το χαιρετίζουμε. Δεν ξέρουμε, όμως, ακριβώς πώς θα λειτουργήσουν αυτές οι επιθεωρήσεις. Το είχαμε πει και στην επιτροπή και θα θέλαμε να ξέρουμε πόσους εργαζόμενους καλύπτει κάθε μία από αυτές τις επιθεωρήσεις, ώστε να γνωρίζουμε τέλος πάντων αν όντως το προσωπικό αυτό είναι αρκετό.

Στο άρθρο 11, υπάρχουν οι καταγγελίες. Λέμε ότι οι καταγγελίες δεν είναι ο καλύτερος τρόπος για να επιλύονται τα προβλήματα, πλην όμως οι εργαζόμενοι μπροστά στις δυσκολίες που αντιμετωπίζουν, είναι υποχρεωμένοι πολλές φορές να καταγγείλουν τις συνθήκες και να ζητήσουν την προστασία του νόμου και το μηχανισμό της πολιτείας όχι βέβαια στις περισσότερες φορές -έως σήμερα τουλάχιστον- αποτελεσματικά.

Στο άρθρο 17, αναφέρονται τα θέματα λειτουργίας. Εδώ θα πρέπει να υπάρχει η δυνατότητα, για να γίνεται πλήρης έλεγχος και, βέβαια, να επιβάλλονται οι κυρώσεις. Βέβαια, αυτές οι κυρώσεις δεν ξέρουμε ποιες είναι, δεν ξέρουμε πόσο αυστηρές είναι, δεν γνωρίζουμε τι πρόστιμα επιβάλλονται και κατά πόσο πληρώνονται αυτά τα πρόστιμα, γιατί κατά κανόνα αυτά τα πρόστιμα ποτέ δεν φθάνουν στο ταμείο για να πληρωθούν, εκτός του ότι είναι απειροελάχιστα.

Ανάμεσα στα άλλα, λοιπόν, θα πρέπει να ελέγχουν εδώ αν υπάρχει ανάρτηση στον πίνακα προσωπικού, τα προγράμματα των ωρών εργασίας, να υπάρχει βιβλίο αδειών. Όλα αυτά στοχεύουν στην εξασφάλιση των δικαιωμάτων των εργαζομένων και στις δύσκολες έως άθλιες συνθήκες που υπάρχουν σε πάμπολλες επιχειρήσεις. Είπαμε ότι και στην εποχή της ελαστικοποίησης των εργασιακών σχέσεων όλα αυτά δεν ξέρουμε τελικά, παρά τις αγαθές προθέσεις, πόσο θα υλοποιηθούν και αν δεν καταλήξουν να είναι, όπως είναι ως σήμερα, στην ουσία διακοσμητικά.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το προειδοποιητικό το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Είπα, κύριε Υπουργέ, και επαναλαμβάνω και σήμερα ότι ελέγχονται οι επιχειρήσεις αυτές, που είναι νόμιμες -υποτίθεται- και που έχουν άδειες. Υπάρχουν, όμως, τουλάχιστον άλλες τόσες επιχειρήσεις που δεν έχουν καμμία άδεια. Κι εδώ κανένας δεν γνωρίζει τι γίνεται μέσα σε αυτές τις επιχειρήσεις, πώς λειτουργούν, κάτω από ποιες συνθήκες εργάζονται οι εργαζόμενοι.

Υπάρχει, βέβαια, και το μεγάλο κεφάλαιο της αδήλωτης εργασίας. Αναφέρθηκαν ομιλητές του ΛΑΟΣ, ότι είναι οι ξένοι, οι αλλοδαποί εργαζόμενοι. Όντως αυτή είναι η κύρια κατηγορία, αλλά δυστυχώς από τη μια μεριά είναι αυτοί, αλλά από την άλλη, είναι ένα μεγάλο μέρος και Ελλήνων εργαζομένων, που επίσης

είναι σε καθεστώς αδήλωτης εργασίας. Το ξέρω πολύ καλά και σύμφωνα με διάφορες δημοσιεύσεις αυτή η αδήλωτη εργασία μπορεί να ξεπερνά το 30% και το 40% με τις συνέπειες που έχει και για τους εργαζόμενους, αλλά -αν θέλετε- και για τα οικονομικά των ταμείων και του κράτους συνολικά.

Στο άρθρο 29, με τους γιατρούς εργασίας.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Λίγο υπομονή και για μένα, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Έχετε χρόνο, κύριε συνάδελφε.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΛΕΒΕΝΤΗΣ: Όσον αφορά στο άρθρο 29, με τους γιατρούς εργασίας, έως τώρα είναι ένας θεσμός εντελώς παραμελημένος στη χώρα μας και εδώ βλέπουμε πάρα πολλές περιπτώσεις λαρυγγολόγων, γυναικολόγων κ.λπ., να βαφτίζονται γιατροί εργασίας και υποτίθεται να κάνουν έλεγχο. Οι γιατροί εργασίας είναι μία ξεχωριστή ειδικότητα και έτσι πρέπει να γίνεται. Βέβαια αυτό δεν είναι αρμοδιότητα πια του Υπουργείου Εργασίας αλλά είναι αρμοδιότητα του Υπουργείου Υγείας. Εκεί πρέπει να υπάρχουν κι έχουμε και άλλα κεφάλαια εδώ σ' αυτό το νομοσχέδιο, που επίσης είναι του Υπουργείου Υγείας, όπως λέει παραδείγματος χάριν εδώ προς το τέλος στο άρθρο 80, «ο έλεγχος των υπηρεσιών υγείας, θα γίνεται ύστερα από εντολή του Υπουργού Εργασίας».

Δεν ξέρω αν θα είναι οικονομικός ο έλεγχος ή αν θα είναι διοικητικός, αλλά θα είναι συνθήκες υγιεινής και ασφάλειας. Εδώ νομίζω ότι υπάρχει ένα μπλέξιμο και θα έπρεπε το Υπουργείο Υγείας να έχει τον πρώτο και καθοριστικό ρόλο, αν όχι τον αποκλειστικό ρόλο.

Χρειάζεται να εκπαιδεύουν οι γιατροί εργασίας και να κάנוμε ένα Σώμα τέτοιου γιατρών εργασίας, που θα ελέγχουν τις συνθήκες υγιεινής και ασφάλειας στους χώρους εργασίας, καθώς επίσης θα πρέπει να δούμε και τις επαγγελματικές ασθένειες, τα επαγγελματικά νοσήματα, που και χθες ανέφερα ότι εντελώς τα παραγνωρίζουμε στον τόπο μας και υπάρχουν χιλιάδες τέτοια επαγγελματικά νοσήματα.

Στο άρθρο 34, είναι γεγονός, κύριε Υπουργέ, ότι υπάρχουν καταστροφικές με το ΕΚΑΣ, αλλά αυτό δεν πρέπει να αποτελέσει αφορμή να φθάσουμε στην άλλη άκρη και να γίνονται αδικίες ανεκτές, οι οποίες είναι πάρα πολλές σήμερα. Δεν θα πρέπει, λοιπόν, και στο μέλλον να εξακολουθήσουν να υπάρχουν αυτές οι αδικίες.

Στο άρθρο 35, όσον αφορά για την ασφάλιση της ασθένειας, είναι σημαντικό ότι γίνεται αποδεκτό πως τα πενήντα μεροκάματα το χρόνο θα πρέπει να θεμελιώνουν δικαίωμα ασφάλισης στην ασθένεια. Εμείς πιστεύουμε ότι ασφάλιση για την ασθένεια πρέπει να υπάρχει για όλους τους πολίτες αυτής της χώρας. Όλοι να είναι καλυμμένοι όσον αφορά την ασθένεια και μάλιστα η ασθένεια αυτή, να καλύπτεται με έναν τρόπο που να είναι για όλους ίδιος οι παροχές υγείας. Δεν μπορεί να γίνονται εξαιρέσεις ανάλογα με τα ταμεία. Άλλο οι παροχές σε συντάξεις και στο ποσό των συντάξεων. Στην υγεία, όμως, δεν μπορεί να γίνονται διακρίσεις όσον αφορά τις παρεχόμενες υπηρεσίες. Τέλος πάντων το θεωρούμε σαν ένα θετικό μέτρο ότι για τους εργαζόμενους τα πενήντα μεροκάματα είναι αρκετά, να κατοχυρωθεί αυτό το δικαίωμα, όπως και ότι οι άνεργοι θα έχουν ένα δικαίωμα, το οποίο επεκτείνεται από τα δύο στα τρία χρόνια.

Στο άρθρο 36, για την απόλυση λόγω μητρότητας, έχουν υπάρξει πάρα πολλά παραπράγους σ' αυτόν τον τόπο και εξακολουθούν και σήμερα.

Αναφέρθηκε από την εισηγήτρια του Κομμουνιστικού Κόμματος, ότι τώρα οι κοπέλες απολύονται πριν καν μείνουν έγκυες. Είναι και αυτό ένα άλλο μεγάλο πρόβλημα με την ανεργία που μαστιάζει τον τόπο.

Η εγκυμοσύνη είναι αγιοσύνη, είναι ό,τι πιο εξαίρετο και αγίο επιτελεί μια γυναίκα και θα πρέπει να προστατεύεται και στη διάρκεια της εγκυμοσύνης, αλλά και μετά, στη μητρότητα, ώστε να μπορέσει να σταθεί το παιδί που θα φέρει στον κόσμο στα πόδια του και που, δυστυχώς, τόσο πολύ το τονίζουμε, αλλά στην πράξη δεν παίρνουμε μέτρα ότι στη χώρα μας έχουμε πολύ λίγες γεννήσεις, πάρα πολύ λίγα παιδιά και αυτό είναι κάτι που στοιχί-

ζει από κάθε άποψη.

Έρχομαι τώρα στο άρθρο 38, για την επιτάχυνση της διαδικασίας συνταξιοδότησης. Και χθες, κύριε Υπουργέ, είχα και μια επίκαιρη ερώτηση και αναφερθήκαμε εδώ σχετικά. Αργεί απελπιστικά η καταβολή της σύνταξης. Είπαμε ότι συντομεύονται μεν οι χρόνοι τώρα, χαιρόμαστε που γίνεται αυτό, αλλά για μας θα έπρεπε να υπάρχουν μηχανισμοί, που από τις πρώτες μέρες ήδη να καταβάλλεται η σύνταξη. Και μάλιστα επειδή εδώ υπάρχουν οι διαδοχικές ασφαλίσεις και οι επικουρικές συντάξεις, που και με αυτό το νομοσχέδιο γίνεται έτσι ένα σκόντο ώστε να πάνε πιο πίσω για μερικούς μήνες, έξη μήνες ή και ένα χρόνο, θα πρέπει να παρθούν μέτρα και για να επιβιώσουν οι συνταξιούχοι, όπως είπαμε και χθες στην επίκαιρη ερώτηση και για να επιβιώσουν οι εργαζόμενοι, που έχουν επιτακτική ανάγκη και μάλιστα είναι τόσο λίγα που παίρνουν, αλλά επίσης έχουν και τις άλλες υποχρεώσεις, της επιβίωσης και των δανείων που κινδυνεύουν κυριολεκτικά να τους πάρουν το σπίτι αν δεν παρθούν μέτρα. Γίνεται μια πρώτη προσπάθεια, δεν νομίζω όμως, ότι είναι αρκετή. Θα πρέπει να είναι πολύ πιο γενναία τα μέτρα που θα πρέπει να πάρουμε.

Στο άρθρο 65, για την οικειοθελή αποχώρηση του μισθωτού, δεν ξέρουμε και πόσο οικειοθελής είναι αυτή η αποχώρηση, γιατί το ξέρουμε πολλές φορές πως οι άνθρωποι εκβιάζονται, για να αποχωρήσουν οικειοθελώς.

Στο άρθρο 66, για την επιδότηση της ασφαλιστικής εισφοράς των εργαζομένων, αναφέρεται ότι οι απολυμένοι άνεργοι σε ηλικία από πενήντα πέντε έως εξήντα τεσσάρων ετών έχουν δικαίωμα αυτασφάλισης. Το πρόβλημα είναι, όμως, ότι δεν έχουν τους πόρους για να αυτασφαλιστούν και μάλιστα σήμερα στις ακρίβειες τον καιρό. Επομένως, εδώ λέγεται, ότι ο εργοδότης θα καλύπτει το 50% έως 80% ανάλογα με την ηλικία για τα τρία πρώτα χρόνια. Από κει και πέρα, μετά τα πενήντα πέντε έτη, θα έχει την ασφάλιση του εργοδότη κατά 50%. Το υπόλοιπο πρέπει να το βάλει από την τσέπη του.

Στην επιτροπή είτε ο Υπουργός Εργασίας, κ. Κουτρούμάνης, ότι θα παρεμβαίνει και ο ΟΑΕΔ. Φοβόμαστε ότι και πάλι εδώ τα προβλήματα θα εξακολουθήσουν να υπάρχουν.

Στο άρθρο 80, αναφέρεται ο έλεγχος των υπηρεσιών υγείας στον οποίο αναφέρθηκαν και προηγούμενως.

Τέλος όσον αφορά στο άρθρο 78, για τα υπηρεσιακά συμβούλια, αυτά τα υπηρεσιακά συμβούλια που ως τώρα δεν έχουν λειτουργήσει αποτελεσματικά και υπάρχουν πάρα πολλά στραβά και ανάποδα, το ξέρουμε ότι και αντικειμενικά δεν είναι πάντα και έλλειψη διαφάνειας υπάρχει. Ελπίζουμε ότι έστω και με αυτές τις διατάξεις κάτι θα βελτιωθεί, αν και πιστεύουμε ότι είναι πολύ λίγο. Τα υπηρεσιακά συμβούλια θα πρέπει να είναι όργανα της πολιτείας, τα οποία από κάθε άποψη να είναι ακέραια κι έτσι να μην επιδέχονται παρερμηνείες οι ενέργειές τους, οι πράξεις τους και ασφαλώς να λειτουργούν υπό πλήρη διαφάνεια και αντικειμενικότητα.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Ευχαριστούμε τον Ανεξάρτητο Βουλευτή Νομού Αττικής, κ. Αθανάσιο Λεβέντη.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ήθελα να ρυθμίσουμε όσον αφορά στα των δύο συνεδριάσεων, για την πρωινή και την απογευματινή σήμερα.

Προτείνω να ολοκληρώσουμε την πρωινή συνεδρίαση στη 1.30' το μεσημέρι και να αρχίσουμε την απογευματινή συνεδρίαση επί περίπου δύο ή δύομιση ώρες, από την έκτη απογευματινή. Εάν, όμως, σας εξυπηρετεί και σας διευκολύνει θα μπορούσαμε να αρχίσουμε και στις 6.30'.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Δεν μπορούμε να το πάμε όλο μαζί;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Όχι, δεν μπορούμε να συνεχίσουμε. Έχουμε ρυθμίσει ότι έχουμε τρεις συνεδριάσεις.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Δεν μπορεί η Βουλή να αποφασίσει;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Όχι. Θα διακόψουμε το μεσημέρι.

Κύριοι συνάδελφοι, συμφωνεί το Σώμα να αρχίσουμε ξανά στις 18.00'.

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Το Σώμα συμφώνησε

ομοφώνως ότι στις 1.30' διακόπτουμε και στις 18.00' θα αρχίσει η απογευματινή συνεδρίαση.

Η Βουλευτής Ευβοίας του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού, κ. Ουρανία Παπανδρέου-Παπαδάκη, έχει το λόγο.

Ορίστε, κυρία Παπανδρέου, έχετε το λόγο.

ΟΥΡΑΝΙΑ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ-ΠΑΠΑΔΑΚΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Συνεχίζουμε σήμερα τη συζήτηση επί των άρθρων. Εμείς τοποθετηθήκαμε χθες ότι βεβαίως υπάρχουν θετικά άρθρα, στα οποία θα τοποθετηθούμε δίνοντας της θετικής ψήφο μας. Θα αναφερθώ κυρίως στα άρθρα με τα οποία εμείς έχουμε διαφωνία και θα κάνουμε βέβαια και τις τελευταίες προτάσεις μας.

Στο άρθρο 3, για την αρχή της συμφιλίωσης λέμε βεβαίως «ΝΑΙ», αλλά το άρθρο 4, όπως αναφέρεται, θεωρούμε ότι είναι ελλιπές.

Πιστεύουμε, κύριε Υπουργέ, ότι πρέπει να γίνει μια ιδιαίτερη εκπαίδευση και αξιολόγηση των συμφιλιωτών και πάντως δεν μπορούμε να το ψηφίσουμε, γιατί θεωρούμε ότι τα προσόντα αυτών των ανθρώπων δεν επαρκούν και πολύ φοβόμαστε μήπως παραβιάζουν αυτό που πάνε να υπηρετήσουν, δηλαδή γίνονται βασιλικότεροι του Βασιλέως. Τα τυπικά τους προσόντα δεν μας ικανοποιούν και πιστεύουμε, βέβαια, ότι είναι και θέμα στελέχωσης, γι' αυτό λέμε ότι πρέπει να γίνουν μετατάξεις από άλλους τομείς του δημοσίου που θα καταργηθούν, γιατί οι όποιες παρεμβάσεις στον τομέα αυτό οφείλουν, κυρίως, να διασφαλίζουν την αποδοτικότητα στον έλεγχο, την πρόοδο και τη δικαιοσύνη.

Το άρθρο 10, έχω ήδη πει και στην εισήγησή μου, στην πρωτομλία μου –και το έχουν υποστηρίξει και οι υπόλοιποι συνάδελφοι του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού και ο εισηγητής μας ο κ. Πολατίδης- ότι είναι ένα άρθρο γραφειοκρατικό. Μακάρι να αποδώσει. Αλλά είναι τόσο δαιδαλώδες, κύριε Υπουργέ, που εγώ δυσκολεύτηκα διαβάζοντάς το να το παρακολουθήσω. Δεν μπορώ να πιστέψω, δηλαδή, ότι με αυτήν τη δαιδαλώδη διαδικασία που επικρατεί, θα μπορέσουν οι άνθρωποι ουσιαστικά μέσω αυτού του άρθρου να βοηθηθούν.

Είχαμε προτείνει και είχαμε επιμένει και στην επιτροπή –και ούτε απαντήσατε ούτε μας εξηγήσατε γιατί το έχετε απορρίψει, κύριε Υπουργέ- ότι θέλουμε μια υπηρεσία μέσω διαδικτύου, στην οποία οι ενδιαφερόμενοι είτε οι εργαζόμενοι είτε οι εργοδότες, να μπορούν να στέλνουν μηνύματα, να στέλνουν ερωτήματα και να παίρνουν απαντήσεις, οι οποίες να είναι δεσμευτικές για όλη τη διοίκηση. Πολύ καλά το ξέρετε, κύριε Υπουργέ. Πιστεύω ότι έχετε και προσωπική εμπειρία, αν προσπαθήσετε μ' αυτές τις υπηρεσίες να έρθετε σε επικοινωνία τηλεφωνικά ή θα περιμένετε στο ακουστικό σας κατά το σύννηδες μότο ή θα σας πουν «Περιμένετε να σας συνδέσουμε» και η σύνδεση θα γίνει δύο μέρες μετά. Επομένως, με αυτόν τον τρόπο δεν εξυπηρετείται ο πολίτης και εμείς επιμένουμε σε μια υπηρεσία μέσω διαδικτύου.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξης χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Στο άρθρο 15, επίσης, λέμε «ΟΧΙ», γιατί θέλουμε και επιμένουμε ότι οποιαδήποτε πρόσθετη αμοιβή θα πρέπει να γίνεται με βάση τα εισπραχθέντα πρόστιμα και όχι βάσει των βεβαιωθέντων. Γιατί νομίζω ότι είναι πάρα πολύ απλό ο οποιοσδήποτε να βεβαιώνει υπέρογκα πρόστιμα, τα οποία ουδέποτε εισπράττονται, που, αν θέλετε, ανθρώπινο είναι και στην Ελλάδα, δυστυχώς, ζούμε, μπορεί να φουσκώνονται και οι λογαριασμοί.

Οι κύριοι, όποιοι έχουν βάλει όλα αυτά τα πρόστιμα, βεβαίως, θα παίρνουν τα ποσοστά τους, αλλά αυτά ουδέποτε θα εισπράττονται από τον κρατικό μηχανισμό. Εξάλλου, το ζούμε και ξέρουμε ότι είναι δύσκολο να εισπράξεις στην Ελλάδα.

Αυτό θα έχει ως αποτέλεσμα το δημόσιο να πληρώνει και να έχει ζημία. Όταν εισπραχθεί το πρόστιμο, το οποίο βεβαίωσε ο ελεγκτής, τότε θα μπορεί εκείνος να παίρνει την αμοιβή του και συγκεκριμένα το ποσοστό επί του συγκεκριμένου προστίμου.

Στο άρθρο 16, που αναφέρεται στην τυποποίηση και τη χρήση των δελτίων ελέγχου, επίσης, λέμε όχι, κύριε Υπουργέ, γιατί το είχαμε τονίσει –και το είχαμε ζητήσει και στην επιτροπή- να υπάρχει η υποχρέωση να γίνεται μόνο ηλεκτρονική καταχώρηση των δελτίων, διότι έτσι αυτά τα δελτία θα είναι εντελώς αδιάβλητα και δεν θα μπορεί ο καθένας να τα αλλάζει κατά το δοκούν.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Πρόεδρος της Βουλής κ. **ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΠΕΤΣΑΛΝΙΚΟΣ**)

Στο άρθρο 21, βεβαίως, γενικώς συμφωνούμε, όμως δεν θα το ψηφίσουμε –σχετικά με το Συμβούλιο Κοινωνικού Ελέγχου του Σώματος Επιθεώρησης Εργασίας– για τον εξής απλούστατο λόγο, κύριε Υπουργέ: Μέσα στους εταίρους πάρα πολύ σωστά έχετε βάλει και τα άτομα με αναπηρίες και εκπροσωπούνται, εν πάση περιπτώσει, πάρα πολλοί φορείς. Εμείς σας είχαμε ζητήσει να εκπροσωπούνται στους κοινωνικούς φορείς και οι τρίτεκνοι και οι πολύτεκνοι. Γιατί το απορρίψατε; Νομίζω ότι είναι μια ομάδα ανθρώπων, οι οποίοι έχουν λόγο στο κοινωνικό γίγνεσθαι. Γι' αυτό και το συγκεκριμένο άρθρο –αν δεν δεχθείτε αυτήν την πρότασή μας– εμείς θα το καταψηφίσουμε.

Στο άρθρο 34, δεν θα αναφερθώ. Πρόκειται για το γνωστό ΕΚΑΣ. Επ' αυτού τοποθετηθήκαμε λεπτομερώς και ο εισηγητής μας και ο Κοινοβουλευτικός μας Εκπρόσωπος και βεβαίως –όπως το έχετε διαμορφώσει– εμείς, κύριε Υπουργέ, θα το καταψηφίσουμε.

Θα αναφερθώ λίγο περισσότερο στο άρθρο 29 και δεν μπορούσε να γίνει αλλιώς, γιατί είναι το άρθρο που αφορά τους ιατρούς εργασίας. Κύριε Υπουργέ, θα έλεγα ότι κάνατε ένα θετικό βήμα, γιατί ο ιατρός εργασίας είναι μια ξεχωριστή ιατρική ειδικότητα. Ειδικός ιατρός γίνεσαι εκ του νόμου και γι' αυτό επιμένουμε ότι είναι ένα θέμα το οποίο δεν μπορεί να το λύσει μόνο το Υπουργείο Εργασίας, αλλά πρέπει να γίνει σε συνεργασία οπωσδήποτε με το Υπουργείο Υγείας.

Είναι μια ειδικότητα που πρέπει να αποφασίσουμε...

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Κύριε Πρόεδρε, παρακαλώ θα ήθελα λίγο την ανοχή σας για να ολοκληρώσω.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Θα την έχετε. Παρακαλώ συνεχίστε.

ΟΥΡΑΝΙΑ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ-ΠΑΠΑΔΑΚΗ: Ευχαριστώ πολύ.

Στα ευρωπαϊκά αλλά και στα διεθνή πρότυπα ο ιατρός εργασίας είναι πλέον μια εξειδικευμένη ειδικότητα. Μετά την απόκτηση του πτυχίου ιατρικής, υποχρεωτικά είναι και τέσσερα ή πέντε χρόνια ακόμη για να αποκτήσει κάποιος γιατρός μια συγκεκριμένη ειδικότητα. Αυτή είναι μια αναγκαιότητα διεθνώς.

Στη χώρα μας, λοιπόν, έχει συμβεί το εξής περίεργο: «Είσαι ό,τι δηλώνεις». Μπορούσες, δηλαδή, για κάποια χρόνια, αποσπασματικά ή γιατί δεν υπήρχε άλλος γιατρός να κάνεις αυτήν τη δουλειά, να έχεις ασχοληθεί και με την ιατρική της εργασίας και έτσι γινόσουν αυτόματα ιατρός ειδικότητας.

Αυτά είναι πράγματα, τα οποία ανήκουν στο παρελθόν. Εμείς πιστεύω –και έτσι το εννοώ– ότι παρά τα προβλήματά μας, είμαστε μια μοντέρνα χώρα και πρέπει και σε αυτόν τον τομέα να τοποθετηθούμε, όπως γίνεται και στις άλλες ευρωπαϊκές χώρες.

Αυτήν τη στιγμή ειδικότητα δίνουν μόνο δυο νοσοκομεία στην Ελλάδα. Επομένως, κύριε Υπουργέ, σε συνεργασία με το Υπουργείο Υγείας και Περιβάλλοντος, βεβαίως, να καθορίζετε πόσους γιατρούς με την ειδικότητα ιατρών εργασίας μπορούμε να έχουμε κάθε χρόνο και μόνο αυτοί οι γιατροί να μπορούν να προσφέρουν τις υπηρεσίες τους σαν εξειδικευμένοι πλέον επιστήμονες που θα γνωρίζουν απόλυτα το αντικείμενο.

Κάνατε κάποιες τροποποιήσεις –και αυτό πρέπει να το αναγνωρίσουμε, κύριε Υπουργέ– αλλά αφήσατε προς το τέλος αυτό που χαλάει όλη σας την προσπάθεια. Ειλικρινά επ' αυτού θα ήθελα ιδιαίτερως την προσοχή σας.

Η σχετική παράγραφος θεωρώ ότι πρέπει να απαλειφθεί, γιατί ταλαιπωρεί και υποτιμά μια πραγματική ομάδα επιστημόνων. Αναφέρομαι σε εκείνο το άρθρο, όπου γιατρός, ο οποίος έχει σύμβαση ή άλλη σχέση εργασίας με οποιονδήποτε ασφαλιστικό φορέα υποχρεούται να προσκομίσει στην υπηρεσία –παράγραφος 2α' κ.λπ.– έγγραφη άδεια της διοίκησης του ασφαλιστικού φορέα.

Αν είναι δυνατόν, κύριε Υπουργέ, σήμερα όποιος διοικητής του όποιου φορέα, με μια βεβαίωση, να βαπτίζει τον οποιονδήποτε γιατρό –που εγώ δεν θα έλεγα ότι δεν έχει μια κάποια εμπειρία, αφού ένας γιατρός γενικώς έχει την εμπειρία του– ειδικό ιατρό εργασίας και αυτός να παίρνει τη θέση ενός άλλου νέου ανθρώ-

που που είχε επιπλέον ασχοληθεί πέντε ή έξι χρόνια για να γίνει ειδικός ιατρός.

Ποιο είναι το χειρότερο; Κάποιος γιατρός να ασκεί τα καθήκοντα ιατρού εργασίας σε συγκεκριμένη επιχείρηση, δηλαδή ο ιατρός εργασίας ταυτόχρονα να είναι και ο θεράπων ιατρός, αλλά και αυτός ο οποίος θα ελέγχει τον εργαζόμενο στη συγκεκριμένη επιχείρηση.

Νομίζω ότι εδώ καταστρατηγούνται τα πάντα και πάνω απ' όλα αδικείται μια επιστημονική ομάδα! Αυτό το τελευταίο, λοιπόν, κύριε Υπουργέ, πρέπει οπωσδήποτε να το απαλείψετε. Πρέπει να το δείτε!

Μπορώ εγώ, φερ' ειπείν, να βαφτίσω ιατρό εργασίας τον οποιονδήποτε συνάδελφο γιατρό, ο οποίος έχει ασχοληθεί δυο-τρία χρόνια, περιστασιακά, με την υγιεινή της εργασίας; Ή, εν πάση περιπτώσει, επειδή κάποιος έχουν μια εμπειρία, τους ονομάζετε ιατρούς εργασίας; Δηλαδή θα φθάσουμε πλέον στην εποχή «είμαι ό,τι δηλώνω» και «είμαι κάτι γιατί έχω κάποια εμπειρία»;

Αυτό δεν μπορούμε να το δεχθούμε και είναι πάρα πολύ άδικο και για τους νέους επιστήμονες, αλλά πάνω απ' όλα φέρνει τη χώρα μας επιστημονικά πάρα πολύ πίσω. Δεν πρέπει να το προχωρήσετε και σας παρακαλώ πολύ θέλω να το δείτε οπωσδήποτε.

Επίσης, προτείνω, πρώτον, οι ειδικοί ιατροί εργασίας να αναζητούνται διαπιστωμένα και να προσλαμβάνονται κατά προτεραιότητα για την κάλυψη των κενών θέσεων έναντι των γιατρών που δεν κατέχουν την ειδικότητα ιατρών εργασίας και έχουν αποκτήσει το δικαίωμα να ασκήσουν καθήκοντα ιατρού εργασίας.

Δεύτερον, να διασφαλίζεται η δημοσιότητα της αναζήτησης απασχόλησης ιατρών εργασίας μέσω των οικείων ιατρικών συλλόγων, των ιατρικών συλλόγων των όμορων νομών και εν πάση περιπτώσει όλων των συνδικαλιστικών οργάνων των γιατρών, της Ελληνικής Εταιρείας Ιατρικής Εργασίας και Περιβάλλοντος και οπωσδήποτε από τις κατά τόπους υπηρεσίες του ΣΕΠΕ.

Θέλω σας παρακαλώ, να το δείτε ιδιαίτερα αυτό το θέμα, γιατί επιμένω ότι και πάλι αδικείτε και τη χώρα, αδικείτε και τις επιχειρήσεις, διότι ο έλεγχος δεν γίνεται σωστά, αδικείτε τον εργαζόμενο, γιατί ελέγχεται από ανθρώπους, οι οποίοι δεν μπορούν να ελέγξουν αυτά που πρέπει να ελέγξει ο γιατρός της εργασίας. Πάνω απ' όλα, όμως, γυρίζει η χώρα μας πάρα πολλά χρόνια πίσω. Είμαι ό,τι δηλώνω και τελειώνω.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Αν έχετε την καλοσύνη, όμως, τελειώστε. Ζητήσατε ανοχή, σας έδωσα ανοχή, αλλά τώρα πάτε σε διπλασιασμό του χρόνου σας.

ΟΥΡΑΝΙΑ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ-ΠΑΠΑΔΑΚΗ: Δύο λεπτά ακόμη, κύριε Πρόεδρε, όσο πήρε και ο προηγούμενος συνάδελφος.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Θα σας παρακαλέσω να ολοκληρώσετε.

ΟΥΡΑΝΙΑ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ-ΠΑΠΑΔΑΚΗ: Έχουμε τοποθετηθεί επί των περισσοτέρων θεμάτων. Θέλω να σταματήσω μόνο στο άρθρο 36, για την απόλυση λόγω μητρότητας.

Εμείς συμφωνούμε με αυτό το άρθρο, κύριε Υπουργέ, παρά το γεγονός –και θέλω ειλικρινά να με προσέξετε– ότι εμείς είχαμε κάνει στην επιτροπή συγκεκριμένη πρόταση. Θεωρούμε, δηλαδή, για λόγους καθαρά δημογραφικού προβλήματος ότι το κράτος πρέπει να αναλάβει όλα τα έξοδα. Για παράδειγμα, υπάρχει μία εργαζόμενη, η οποία είναι έγκυος ή σε κατάσταση λοχείας. Σε αυτό το χρονικό διάστημα, η επιχείρηση πρέπει να προσλάβει μία άλλη εργαζόμενη. Αυτήν την εργαζόμενη μπορεί να την προτείνει ο ΟΑΕΔ από τον κατάλογο των ανέργων και άρα θα γλιτώσει το επιδόμα ανεργίας. Συγχρόνως, όμως, θα υποστηριχθεί και η επιχείρηση.

Στα υπόλοιπα άρθρα έχει ήδη τοποθετηθεί ο συνάδελφος, ο κ. Πολατίδης, αλλά και το απόγευμα, θα έχουμε τη δυνατότητα να τοποθετηθούμε ξανά.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑΟΣ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Θα έχετε τη δυνατότητα το απόγευμα να ολοκληρώσετε τις τοποθετήσεις σας. Ήδη σας δώσαμε διπλάσιο χρόνο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα παρακαλούσα στο σημείο αυτό, να διακόψουμε για λίγο τη συζήτηση του νομοσχεδίου, για

να πάρουμε μια απόφαση, την οποία θα εισηγηθώ τώρα, σε σχέση με ένα θέμα που έχει ιδιαίτερη ανθρωπιστική σημασία.

Θυμίζω ότι με προγενέστερες αποφάσεις μας το Φθινόπωρο του 2010 -είχα εισηγηθεί τότε και ομόφωνα αποφάσισε η Βουλή- αποφασίσαμε την οικονομική ενίσχυση κατ' έτος, εν είδη «υιοθεσίας», των ανήλικων τέκνων στελεχών των Ενόπλων Δυνάμεων – και της Πολεμικής Αεροπορίας, αλλά και του Στρατού- τα οποία έχασαν τη ζωή τους σε αεροπορικά δυστυχήματα εν ώρα υπηρεσίας και κατά την εκτέλεση του καθήκοντός τους από την πτώση των πολεμικών αεροσκαφών ή ελικοπτέρων.

Συγκεκριμένα, έχουμε υιοθετήσει μέχρι σήμερα τριάντα εννέα ανήλικα τέκνα στελεχών, όπως είπα, των Ενόπλων Δυνάμεων, που με αυτόν τον τρόπο είχαν χάσει τη ζωή τους. Γνωρίζουμε ότι καθημερινά θέτουν σε κίνδυνο οι πιλότοι της Πολεμικής Αεροπορίας τη ζωή τους, υπερασπιζόμενοι την εδαφική ακεραιότητα της χώρας μας και ενισχύοντας την εθνική άμυνα της πατρίδας μας. Οι αποφάσεις μας αυτές προέβλεπαν τη συμβολική και τιμητική ενίσχυση των παιδιών όσων είχαν χάσει τη ζωή τους από το 1996 και μετά και πρόκειται για ανήλικα ή στο στάδιο της ολοκλήρωσης των σπουδών τους. Δηλαδή, αναλαμβάνουμε να βοηθήσουμε τα παιδιά αυτά κατ' έτος μέχρι την ενηλικίωσή τους ή μέχρι την ολοκλήρωση των σπουδών τους μέχρι το εικοστό πέμπτο έτος. Θυμίζω ότι το ποσό που χορηγούμε είναι 10.000 ευρώ, όταν έμεινε ένα παιδί ορφανό, 18.000 ευρώ όταν τα παιδιά της οικογένειας είναι δύο και 21.000 ευρώ όταν τα παιδιά είναι τρία.

Θεωρώ ότι λόγοι δικαιοσύνης επιβάλλουν –και αυτό εισηγούμαι, άλλωστε στη Διάσκεψη των Προέδρων, πριν από κάποιο διάστημα το είχα εισηγηθεί και ομόφωνα συμφώνησε και η Διάσκεψη των Προέδρων, το εισηγούμαι τώρα και στην Ολομέλεια- να επεκτείνουμε αυτήν την υιοθεσία της Βουλής των Ελλήνων και στα τέκνα των μελών των Σωμάτων Ασφαλείας, που έχασαν τη ζωή τους κατά την εκτέλεση του καθήκοντός τους, όχι μόνο από πτώση αεροσκάφους, αλλά και από δολοφονική ενέργεια ή κατά την κατάσβεση πυρκαγιάς, δηλαδή, και στα τέκνα στελεχών της Ελληνικής Αστυνομίας ή της Πυροσβεστικής που –επαναλαμβάνω- έχασαν τη ζωή τους κατά την εκτέλεση του καθήκοντός τους είτε από δολοφονική ενέργεια είτε κατά την κατάσβεση πυρκαγιάς.

Με αυτόν τον τρόπο υιοθετούμε ως Βουλή των Ελλήνων άλλα είκοσι παιδιά αυτής της κατηγορίας. Θεωρώ ότι είναι ένας ελάχιστος και συμβολικός φόρος τιμής που αποτίουμε σε αυτές τις οικογένειες, στις οικογένειες των ανδρών που έδωσαν τη ζωή τους. Αυτή η συμβολική υιοθεσία, είναι ελάχιστο χρέος σε όλους εκείνους που με θάρρος, με αυταπάρνηση και αφοσίωση στο καθήκον, έδωσαν τη ζωή τους, υπηρετώντας τη χώρα. Σε όλους αυτούς, που με αποφασιστικότητα και ηρωισμό έπεσαν για χάρη της πατρίδας, αφήνοντας πίσω σε ορισμένες περιπτώσεις όχι μόνο συζύγους, αλλά και ανήλικα τέκνα. Θεωρώ ότι αυτή, η δική μας απόφαση, είναι ένα μικρό βάλασμα –και ελπίζουμε να είναι έστω ένα μικρό βάλασμα- που θα απαλύνει εν μέρει τουλάχιστον την οδύνη των οικογενειών για την απώλεια των ανθρώπων τους.

Εκτιμώ ότι συμφωνούμε ομόφωνα. Υπερψηφίζεται η απόφαση από όλες τις πτέρυγες;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Συμφωνούμε ομόφωνα, λοιπόν.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Κύριε Πρόεδρε..

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Δεν συμφωνείτε;

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Συμφωνούμε, αλλά θέλω να πω κάτι και θα κάνω και μία έκκληση για να το διευρύνουμε. Ακούστε με.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Να ακούσουμε τον κ. Λαφαζάνη.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, δεν έχουμε αντίρρηση για αυτήν την υιοθεσία, που προτείνετε. Ασφαλώς η Βουλή, αναλαμβάνοντας τέτοιες πρωτοβουλίες και κάνοντας τέτοιες χειρονομίες, ελπίζω ότι βελτιώνει πάρα πολύ την εικόνα της στην κοινή γνώμη. Επιτρέψτε μου, όμως, να προσθέσω και κάτι, το οποίο θεωρώ άκρως σημαντικό και το οποίο δίνει μία ευρύτερη διάσταση στο θέμα:

Τη χώρα δεν την υπηρετούν μόνο τα Σώματα Ασφαλείας και

οι Ένοπλες Δυνάμεις, που ασφαλώς την υπηρετούν. Και την υπηρετούν φαντάζομαι με ένα θετικό τρόπο, παρά κάποιες ενέργειες, τις οποίες υποβάλλουμε σε κριτική. Τη χώρα, όμως, την υπηρετούν όλοι οι πολίτες της. Την υπηρετούν πρώτα απ' όλα οι εργάτες.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΣ: Ο λαϊκισμός έχει και όρια, κύριε Πρόεδρε.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΠΟΝΤΟΥΛΗΣ: Να υιοθετήσουμε όλη τη χώρα, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Παρακαλώ, κύριοι συνάδελφοι. Ερχόμαστε εδώ να λάβουμε μια απόφαση –επαναλαμβάνω- με βάση την εισήγησή μου, που ομόφωνα ενέκρινε και η Διάσκεψη των Προέδρων.

Κύριε Λαφαζάνη, παρακαλώ, ολοκληρώστε.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Θα ολοκληρώσω ασφαλώς, αλλά θεωρώ απαραίτητη την εικόνα αυτή. Και, δυστυχώς, βλέπω ότι όλο και συχνότερα σε αυτήν την Αίθουσα υπάρχουν τέτοια φαινόμενα.

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ: Κύριε συνάδελφε...

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Γιατί μιλάτε, κυρία μου; Γιατί δεν θέλετε να ακούσετε; Θα έχετε τον αντίλογο.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Κύριε Λαφαζάνη, ολοκληρώστε, σας παρακαλώ. Τελικά θα με κάνετε να μετανιώσω που σας έδωσα το λόγο. Σας παρακαλώ!

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Εγώ δεν έφερα αντίρρηση στην υιοθεσία. Και ομόφωνα πήραμε απόφαση και για τα παιδιά των αξιωματικών και δεχόμεθα και την εισήγηση του Προέδρου. Λέω, όμως, προσθετικά, συμπληρωματικά, δίνοντας ευρύτερες διαστάσεις στο θέμα, ότι υπηρετούν τη χώρα και οι εργαζόμενοι και οι εργάτες.

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ: Αυτό εννοείται.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Μια στιγμή.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Σας παρακαλώ. Αφήστε να ολοκληρώσει ο κ. Λαφαζάνης.

Ολοκληρώστε, όμως, κύριε Λαφαζάνη.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Την υπηρετούν και οι εργάτες. Κι έχουμε θύματα εργατικών ατυχημάτων εκατοντάδες και χιλιάδες σε αυτήν τη χώρα. Και μάλιστα, εργατικών ατυχημάτων υπό φρικτές συνθήκες, που αφήνουν χωρίς καμιά αποζημίωση –ούτε καν σύνταξη- παιδιά και πολύτεκνες οικογένειες.

Νομίζω ότι η Βουλή πρέπει να σκεφθεί και να πάρει ανάλογες πρωτοβουλίες προς αυτές τις κατευθύνσεις. Ειδικότερα τονίζω, υπάρχουν παιδιά από το Πέραμα που έχουν μείνει ορφανά από εργατικά ατυχήματα –τα ξέρω από την περιοχή μου- και τα οποία ζητιανεύουν αυτήν τη στιγμή για να ζήσουν.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Κύριε Λαφαζάνη, παρακαλώ ολοκληρώστε για να έχετε και τη δική μου τοποθέτηση.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Παρακαλώ, λοιπόν, μέσα στο πνεύμα το οποίο θίγατε και ανοίγετε, η Βουλή να εξετάσει και αυτές τις περιπτώσεις και αυτές τις διαστάσεις.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Σε ό,τι αφορά την αναγκαιότητα να υπάρχει ένα πλέγμα ουσιαστικής προστασίας σε σχέση με τα εργατικά ατυχήματα κ.λπ., εκεί συμφωνούμε όλοι. Άλλωστε και το Υπουργείο Εργασίας είναι παρόν. Υπάρχει από την κείμενη νομοθεσία, όπως όλοι γνωρίζουμε, ένα πλέγμα προστασίας, που αφορά τη διασφάλιση συνθηκών ασφάλειας για τους εργαζόμενους. Πάντα, βέβαια, θα πρέπει να εξετάζουμε τις δυνατότητες διεύρυνσης αυτών των πλεγμαίων. Είναι ένα γενικότερο θέμα. Και επαναλαμβάνω, είναι παρόν και το Υπουργείο Εργασίας και ακούει τις επισημάνσεις όλων μας.

Είπαμε ότι η Βουλή –και ομόφωνα είχαμε αποφασίσει και πέρσει το φθινόπωρο και πριν από κάποιες εβδομάδες για την επέκταση αυτής της υιοθεσίας- συμφωνεί να υιοθετήσει και να βοηθήσει οικονομικά τα παιδιά των στελεχών των Σωμάτων Ασφαλείας –και νωρίτερα της Αεροπορίας και του Στρατού- που έχασαν τη ζωή τους, όχι απλά εν ώρα καθήκοντος, όχι απλά εν ώρα υπηρεσίας, όχι από κάποιο τυχαίο γεγονός που συνέβη την ώρα της υπηρεσίας, όχι από κάποιο απλώς ατύχημα, αλλά από

συγκεκριμένα συμβάντα. Η πτώση ενός αεροσκάφους της Πολεμικής Αεροπορίας μπορεί να συμβεί κάθε μέρα. Όπως γνωρίζετε γίνονται δεκάδες, εκατοντάδες αναχαιτίσεις και κάθε μέρα θέτουν σε κίνδυνο τη ζωή τους οι πιλότοι της Πολεμικής Αεροπορίας.

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ ΤΣΑΡΟΥΧΑ: Για τα αυτονόητα μιλάτε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Αφήστε με να επαναλάβω τα αυτονόητα. Μη με διακόπτετε, γιατί η δική σας διακοπή δεν είναι αυτονόητη.

Επίσης, στελέχη των Σωμάτων Ασφαλείας δεν έχασαν τυχαία τη ζωή τους κατά τη διάρκεια της υπηρεσίας τους, αλλά δολοφονήθηκαν. Οι πυροσβέστες ρίχτηκαν μέσα στη φωτιά για να προστατέψουν τις ζωές και τις περιουσίες των Ελλήνων πολιτών και έχασαν τη ζωή τους. Αντιλαμβάνεστε, λοιπόν, ότι είναι μια ξεχωριστή διάσταση.

Εδώ μιλάμε για θυσίες. Μιλάμε για πραγματικές θυσίες. Γι' αυτόν το λόγο αποφασίσαμε ομοφώνως, χωρίς μάλιστα συζήτηση και χωρίς επιφυλάξεις και την προηγούμενη φορά και τώρα. Το είχατε ομοφώνως αποδεχτεί και τότε και ορθώς εκτιμώ. Υπάρχουν στιγμές, που η Βουλή δείχνει ότι κινείται σε ένα επίπεδο πολύ υψηλό. Και θεωρώ ότι και η προηγούμενη απόφαση, αλλά και η σημερινή απόφαση, είναι μια τέτοια απόδειξη. Γι' αυτό είπα ότι είναι ένα θέμα ανθρωπιστικό, που έχει τις δικές του διαστάσεις, τη δική του αξία, τους δικούς του συμβολισμούς. Γι' αυτό ζήτησα η εισήγησή μου αυτή αν είναι δυνατόν να εγκριθεί ομοφώνως απ' όλα τα κόμματα.

Για τα άλλα θέματα, της εργατικής νομοθεσίας, της αναγκαιότητας περαιτέρω βελτίωσης και ανάπτυξης, θα έχει το λόγο ο Υπουργός Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης. Να ακούσουμε και τον Υπουργό.

Θα παρακαλούσα τους συναδέλφους να μη δώσουμε άλλη έκταση στο θέμα. Ας μείνουμε σήμερα στην απόφαση αυτή, για τους λόγους που ανέφερα, γιατί θα είναι κρίμα μια ομόφωνη απόφαση της Βουλής με ένα ιδιαίτερα έντονο συμβολισμό, αλλά επαναλαμβάνω και ανθρωπιστική διάσταση, να απομειωθεί μέσα από διαφορετικές εκτιμήσεις, διαλόγους -δεν θα ήθελα να πω και αντεγκλήσεις- ανάμεσα στα κόμματα.

Ο Υπουργός Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων κ. Γεώργιος Κουτρουμάνης έχει το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΤΡΟΥΜΑΝΗΣ (Υπουργός Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Συμμερίζομαι απόλυτα τις ξεχωριστές συνθήκες στις οποίες αναφερθήκατε. Συμφωνώ απόλυτα με την ανθρωπιστική διάσταση που έχει η πρότασή σας. Πήρα το λόγο, όμως, για να πω ότι το πλαίσιο που έχουμε ως χώρα για την προστασία των ανθρώπων, στους οποίους συμβαίνει να υπάρχει ένα ατύχημα, είναι ιδιαίτερα ισχυρό. Το ενισχύουμε συνεχώς και το διευρύνουμε ώστε να είναι ενιαίο για όλους τους εργαζόμενους, ακόμη και για τους ελεύθερους επαγγελματίες.

Θέλω να τονίσω ότι ακόμη και με μία μέρα ασφάλισης, ένας εργαζόμενος αν υποστεί εργατικό ατύχημα -ακόμη και ο αγρότης, ακόμη και ο ελεύθερος επαγγελματίας- μπορεί να πάρει σύνταξη. Αυτό είναι πάρα πολύ σημαντικό για την προστασία των εργαζομένων. Βεβαίως, ευχόμαστε να μη συμβαίνουν τέτοια γεγονότα.

Είναι ισχυρό το πλαίσιο το οποίο έχουμε. Και εκείνο που κάνουμε, είναι να το ενισχύουμε σε ό,τι αφορά τα θέματα αποκατάστασης.

Κατά τα λοιπά, θεωρώ ότι είμαστε σε πάρα πολύ καλό δρόμο. Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Και πάντα θα υπάρχουν περιθώρια βελτίωσης της νομοθεσίας. Αυτό συμβαίνει και στις άλλες χώρες. Πάντα εξελίσσονται οι συζητήσεις γύρω από τα θέματα αυτά. Είμαι σίγουρος ότι όλοι κινούμαστε με την ίδια ευαισθησία προς την κατεύθυνση της προστασίας των εργαζομένων.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτή η προαναφερθείσα εισήγηση;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτή, δεκτή.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Συνεπώς, εγκρίνεται ομοφώνως.

Παρακαλώ να κατατεθεί για τα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Πρόεδρος της Βουλής κ. Φίλιππος Πετσάλνικος καταθέτει για τα Πρακτικά την προαναφερθείσα απόφαση, η οποία είναι η εξής:

LL

— 100 —

ΑΠΟΦΑΣΗ

ΤΗΣ ΟΛΟΜΕΛΕΙΑΣ
ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Έχοντας υπόψη:

Τις διατάξεις:

1. Των άρθρων 65, 70 και 72 παράγραφος 1 του Συντάγματος.
2. Τα άρθρα 11 παρ. 4 και 120 παρ.7 του Κανονισμού της Βουλής (Μέρος Κοινοβουλευτικό) σε συνδυασμό προς τα άρθρα 131 παρ.2 περίπτωση ιη' και 135 παρ.1 του Κανονισμού της Βουλής (Μέρος Β'), όπως ισχύει.
3. Την απόδοση τιμής στα μέλη των Ενόπλων Δυνάμεων και των Σωμάτων Ασφαλείας που έχασαν τη ζωή τους μετά το 1996, κατά την εκτέλεση του καθήκοντός τους, από δολοφονική ενέργεια, ή πτώση αεροσκάφους, ή κατά την κατάσβεση πυρκαγιάς.
4. Την ομόφωνη απόφαση του Τμήματος Διακοπής των Εργασιών της Βουλής των Ελλήνων (ΦΕΚ 179/Α/12.10.2010).
5. Την από 14/4/2011 ομόφωνη απόφαση της Διάσκεψης των Προέδρων
6. Την σχετική πίστωση του ΚΑΕ 2799 του Προϋπολογισμού της Βουλής

Αποφασίζει

1. Την οικονομική ενίσχυση κατ' έτος, από τον Προϋπολογισμό της Βουλής, εν είδει «υιοθεσίας», στα τέκνα των ως άνω πεσόντων, σύμφωνα με τα οριζόμενα κατωτέρω.
2. Με απόφαση του Προέδρου της Βουλής θα καθορίζονται οι συγκεκριμένοι δικαιούχοι, το ύψος του ποσού της οικονομικής ενίσχυσης της παρ.1, το οποίο θα καταβάλλεται στην αρχή κάθε έτους, αρχής γενομένης από το έτος 2011. Με την ίδια απόφαση θα καθορίζεται ο τρόπος καταβολής καθώς και άλλη λεπτομέρεια για την εφαρμογή της παρ.1. Το ανωτέρω ποσό μπορεί να αναπροσαρμόζεται κάθε έτος με απόφαση του Προέδρου της Βουλής
3. Τα ανωτέρω ποσά θα καταβάλλονται για λογαριασμό των ανήλικων τέκνων στις μητέρες αυτών ή όποιων άλλων θα έχει, τυχόν την επιμέλειά τους, μέχρι την ενηλικίωσή τους και σε περίπτωση που συνεχίσουν τις σπουδές τους και μέχρι το 25ο έτος της ηλικίας τους στους ίδιους, υπό την προϋπόθεση προσκόμισης σχετικής βεβαίωσης από το οικείο Ίδρυμα Τριτοβάθμιας Εκπαίδευσης για την κανονική συνέχιση των σπουδών τους.

Τα ποσά της οικονομικής ενίσχυσης για τα τέκνα τόσο αυτής όσο και των προγενέστερων και μεταγενέστερων αποφάσεων δεν υπόκεινται σε καμιά κράτηση και είναι αφορολόγητα.

Κατά τα λοιπά ισχύει η απόφαση 13442/9030/5.10.2010 του Τμήματος Διακοπής των Εργασιών της Βουλής.

Η απόφαση αυτή να δημοσιευθεί στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Αθήνα.....2011

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΠΕΤΣΑΛΝΙΚΟΣ

>>

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, το λόγο. **ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος):** Σας παρακαλώ.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΟΥΚΟΔΗΜΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, αφήσατε απέξω το Λιμενικό Σώμα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Επαναλαμβάνω ότι στις περιπτώσεις όπου απωλέσθη η ζωή όχι απλά εν ώρα υπηρεσίας, αλλά με τον τρόπο που ανέφερα, δηλαδή δολοφονία ή απώλεια της ζωής σε πυρκαγιά, όποιον κι αν αφορά αυτό, θα συμπεριληφθεί. Όπως επίσης και από πτώση αεροσκάφους. Εάν έχουμε πτώση αεροσκάφους του Λιμενικού Σώματος, τότε θα συμπεριληφθεί κι αυτή η κατηγορία.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ήθελα, επίσης, την προσοχή σας και για ένα άλλο θέμα.

Σήμερα συμπληρώνονται τριάντα επτά χρόνια από την εισβολή του «ΑΤΤΙΛΑ» στην Κύπρο. Είναι μια μαύρη επέτειος. Είναι μια τραγωδία που ξεκίνησε τότε, που οδήγησε επί τριάντα επτά χρόνια στην κατοχή του βόρειου τμήματος της μεγαλονήσου. Είναι μια τραγωδία που στοίχισε σε χιλιάδες ανθρώπους τη ζωή και προκάλεσε και προκαλεί ακόμη οδύνη. Ξεσπιτώθηκαν εκατοντάδες χιλιάδες Κύπριοι, Ελληνοκύπριοι, Τουρκοκύπριοι.

Είναι μοναδικό φαινόμενο ότι μετά από τριάντα επτά χρόνια η Λευκωσία είναι η μόνη πρωτεύουσα ευρωπαϊκού κράτους, ευρωπαϊκής χώρας, που διχοτομείται με τείχος. Είναι το τελευταίο τείχος στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Είναι μια ημέρα, επαναλαμβάνω, που θυμίζει -γιατί τα αρνητικά αποτελέσματα εξακολουθούν και υπάρχουν καθημερινά- ότι πριν από τριάντα επτά χρόνια κατά παραβίαση κάθε έννοιας και κάθε κανόνος του Διεθνούς Δικαίου, η Τουρκία εισέβαλε στην Κύπρο.

Ευχόμαστε να υπάρξει λύση του Κυπριακού. Και πιστεύω -εκφράζοντας όλους- ότι για όλες τις πολιτικές δυνάμεις, αλλά και για ολόκληρο τον ελληνισμό, το Κυπριακό είναι μια από τις πρώτες προτεραιότητές μας.

Θα ήθελα με έναν έντονο συμβολισμό, να ζητήσω η Βουλή να τηρήσει ενός λεπτού σιγή στη μνήμη των χιλιάδων ανθρώπων που έχασαν τη ζωή τους κατά την εισβολή και το διάστημα που ακολούθησε την εισβολή, για όλους όσους θυσιάστηκαν την ημέρα, τις εβδομάδες, τους μήνες εκείνης της τραγωδίας.

(Όρθιοι όλοι οι Βουλευτές τηρούν ενός λεπτού σιγή)

Δεν τους ξεχνάμε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μπορούμε τώρα να συνεχίσουμε τη συζήτηση του νομοσχεδίου.

Το λόγο έχει ο Βουλευτής Καβάλας κ. Δημήτριος Παπουτσής.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε. Είναι αυτονόητο ότι συμμερίζομαι και συνυπογράφω τα όσα προ ολίγου αναφέρατε, σχετικά με τα θύματα των στελεχών που έχουν πέσει την ώρα του καθήκοντος και τα όσα θέσατε αναφορικά με την τραγωδία της Κύπρου.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Α' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΝΙΩΤΗΣ)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κύριοι Υπουργοί, κατ' αρχάς θέλω να κάνω μία έκκληση προς την Κυβέρνηση και ειδικότερα προς την πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Μεταφορών, Υποδομών και Δικτύων, σχετικά με τις κινητοποιήσεις των ιδιοκτητών ταξί. Θέλω να ζητήσω από την Κυβέρνηση και από την αρμόδια ηγεσία του Υπουργείου να πάει άμεσα σε διάλογο με τους ιδιοκτήτες των ταξί σ' όλη τη χώρα, ώστε να επιλεγεί η καλύτερη δυνατή λύση, μια λύση που θα βασίζεται αφ' ενός στην ανάγκη για απελευθέρωση του συγκεκριμένου επαγγέλματος, αφ' ετέρου όμως θα λαμβάνει υπ' όψιν της τα εύλογα και βάσιμα επιχειρήματα του εν λόγω κλάδου των ιδιοκτητών ταξί, όπως επίσης και τα πληθυσμιακά κριτήρια, δεδομένο άλλωστε το οποίο εφαρμόζεται σ' όλη την Ευρώπη.

Έχω τη γνώμη ότι η συγκεκριμένη νομοθετική πρωτοβουλία του Υπουργείου Μεταφορών, αν επρόκειτο να έλθει στη Βουλή με τη μορφή σχεδίου νόμου κι όχι με προεδρικό διάταγμα όπως συμβαίνει, πολύ δύσκολα θα είχε την ομόθυμη υποστήριξη της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του ΠΑΣΟΚ. Επιτέλους, τα πληθυσμιακά κριτήρια έχουν ληφθεί υπ' όψιν και σε άλλες βασικές νομοθετικές πρωτοβουλίες αυτής της Κυβέρνησης. Δεν γίνεται αντιληπτό σε μένα τουλάχιστον αυτός ο ιδιαίτερος δογματισμός,

το να μη λαμβάνονται υπ' όψιν και σε αναφορά μ' αυτήν τη μεγάλη πληθυσμιακή ομάδα της κοινωνίας μας.

Αναφορικά με το σχέδιο νόμου, είναι γνωστό πλέον ότι η ασφαλιστή εργασία, αποτελεί μάλιστα για μεγάλα τμήματα του πληθυσμού της χώρας, τμήματα μάλιστα τα οποία είναι και τα πιο ευάλωτα όπως οι νέοι, οι γυναίκες, τα άτομα με αναπηρία και λοιποί. Επιπρόσθετα, τα ποιοτικά στοιχεία της εργασίας απειλούνται και αυτά. Είναι κοινό μυστικό ότι οι εργαζόμενοι υπό το φόβο της ανεργίας, εξαναγκάζονται να αποδεχθούν ελαστικότερες εργασιακές σχέσεις αναφορικά με το ωράριο ή τις συνθήκες υγιεινής και ασφάλειας. Επιπλέον, οι εργασιακές σχέσεις σε αναφορά με τη διάσταση του φύλου, της εθνικότητας ή και της ηλικίας τείνουν να γίνουν ολοένα και πιο προβληματικές.

Αποτέλεσμα όλων αυτών είναι η υστέρηση των εσόδων των ασφαλιστικών ταμείων σε μία ιδιαίτερα δύσκολη συγκυρία για τα δημοσιονομικά της χώρας. Παράλληλα, τόσο οι εργαζόμενοι όσο και οι ίδιες οι επιχειρήσεις, απαιτούν πλέον τον αποτελεσματικότερο έλεγχο της αγοράς εργασίας, οι μεν πρώτοι, γιατί βλέπουν κερταμένα εργασιακά δικαιώματα να χάνονται, ενώ από την άλλη πλευρά, οι υγιείς επιχειρηματίες συνειδητοποιούν ότι οι συνθήκες αθέμιτου ανταγωνισμού στις οποίες καλούνται να δραστηριοποιηθούν τους βγάζουν κατ' ουσία από την αγορά.

Συνεπώς οι ρυθμίσεις του συζητούμενου σχεδίου νόμου έρχονται σε μία χρονική στιγμή, κατά την οποία ολόκληρη η ελληνική κοινωνία τις επιζητά ως απολύτως αναγκαίες.

Υπό το πρίσμα των παραπάνω και δεδομένου του περιορισμένου χρόνου που έχω στη διάθεσή μου, θα σταθώ ιδιαίτερα στα άρθρα 11 και 12 με τα οποία συστήνεται το αυτοτελές γραφείο ενημέρωσης, υποδοχής, αξιολόγησης και διαχείρισης καταγγελιών, όπως και η ειδική ομάδα ετοιμότητας και άμεσης επέμβασης, ενώ παράλληλα καθορίζεται και η στελέχωση του έργου τους.

Πράγματι, κύριε Υπουργέ, πρόκειται για τη θεσμοθέτηση μιας πολύ καλής ιδέας που θωρακίζει εκείνον τον πολίτη, ο οποίος ενδεχομένως θα θελήσει να προβεί σε αναφορά ή καταγγελία έναντι ενός παρανομούμενου εργοδότη.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σε αναφορά με τις υπόλοιπες διατάξεις του συζητούμενου πολυνομοσχεδίου θα σταθώ στο άρθρο 79, περί αξιοποίησης της κινητής και της ακίνητης περιουσίας των ασφαλιστικών ταμείων. Θεωρώ ότι αυτή η ρύθμιση είναι ιδιαίτερα κρίσιμη. Το πνεύμα αυτής της διάταξης, έτσι όπως διατυπώνεται στο κείμενο του υπό συζήτηση σχεδίου νόμου, με βρίσκει ιδιαίτερα σύμφωνο και θα εξηγήσω τους λόγους.

Είναι επιζητούμενο από όλους όσοι έχουν στοιχειώδη αντίληψη του τι συνέβαινε μέχρι τώρα ότι η ελληνική πολιτεία, η Κυβέρνηση εν προκειμένω, θα πρέπει επιτέλους να διορθώσει πολλά κακώς κείμενα σε αναφορά με τις επιμέρους δαπάνες διάφορων υπηρεσιών, συμπεριλαμβανομένων ασφαλώς και των ασφαλιστικών ταμείων. Δεν είναι δυνατόν σε μία χώρα η οποία έφθασε στο χείλος της χρεοκοπίας και που το δημοσιονομικό συμμάζεμα αποτελεί όχι μόνο πατριωτικό καθήκον αλλά και άμεση και επιτακτική ανάγκη επιβίωσης της ίδιας της χώρας, να έχουμε την πολυτέλεια να καταβάλλουμε ενοίκια για δημόσιες υπηρεσίες, ενώ από την άλλη πλευρά, η ίδια η δημόσια περιουσία να παραμένει ανεκμετάλλευτη, λόγω έλλειψης στοιχειώδους οργάνωσης και σχετικών πρωτοβουλιών που θα πρέπει σε κάθε περίπτωση άμεσα να αναλαμβάνονται. Η ελληνική επικράτεια είναι διάσπαρτη από «κουφάρια» δημοσίων κτηρίων που ερειπώνονται, ερημώνονται και λεηλατούνται, για πολλούς και διάφορους λόγους που δεν είναι του παρόντος να τους αναλύσω.

Χαρακτηριστικό παράδειγμα, εν προκειμένω, αποτελεί η περίπτωση των υπηρεσιών του ΙΚΑ Καβάλας. Αυτό το θέμα, κύριε Υπουργέ, είναι γνωστό σε σας. Την ευαισθησία σας επικαλούμαι και πάλι. Έχω θέσει αυτό το θέμα επανειλημμένα με ερωτήσεις μου και το έχω αναδείξει κατόπιν προηγούμενης συνεννόησης και με τους τοπικούς φορείς της περιοχής μου, αλλά και με το σύλλογο εργαζομένων του ΙΚΑ Καβάλας.

Πιο συγκεκριμένα, οι υπηρεσίες του ΙΚΑ, τόσο οι διοικητικές όσο και οι υγειονομικές, στεγάζονται σε τρεις ξεχωριστούς κατατετηγμένους χώρους σε τρία διαφορετικά κτήρια τα οποία είναι μισθωμένα από ιδιώτες με ετήσιο ποσό ως μίσθωμα που ξε-

περνά τα 160.000 ευρώ.

Από την άλλη πλευρά, στην πόλη της Καβάλας, υπάρχει το παλιό αναξιοποίητο κτήριο του ΤΕΑΥΚΕ, ασφαλιστικού φορέα, το οποίο βρίσκεται στο κέντρο της πόλης, όπως και το κτήριο του πρώην Νοσοκομείου Καβάλας, το οποίο πριν από ένα χρόνο ακριβώς λειτουργούσε και οι υπηρεσίες του μετεγκαταστάθηκαν στο νέο Γενικό Νοσοκομείο Καβάλας. Κι όμως αυτά τα κτήρια βρίσκονται σήμερα στην κατοχή του δημοσίου. Θα μπορούσαν να στεγάσουν επαρκώς το σύνολο των υπηρεσιών του ΙΚΑ και άλλες τόσες δημόσιες υπηρεσίες που είναι πολυδιάσπαρτες σε μια σειρά από ιδιόκτητα των ιδιωτών κτήρια.

Μ' έναν πρόχειρο υπολογισμό, υπολογίζω ότι το συνολικό επησείως καταβαλλόμενο μίσθωμα για όλες αυτές τις δημόσιες υπηρεσίες μόνο στην πόλη της Καβάλας, μπορεί να ξεπερνά το 1 εκατομμύριο ευρώ κι εμείς, βεβαίως, τα παρακολουθούμε αυτά ακόμη αδρανείς. Ελπίζω ότι με τη δική σας εμπνευσμένη ευαισθησία, όπως και προηγούμενα όπου έγιναν σχετικές προσπάθειες, θα αντιμετωπιστεί αυτό το θέμα.

Ένα επιπλέον ζήτημα που θέλω να θέσω αναφορικά με το Νομό Καβάλας και για το οποίο ήδη σας ενημέρωσα στη χθεσινή μας συνάντηση, κύριε Υπουργέ, - και αναγνωρίζω την ευαισθησία σας για την επίστευσή του, όπως και της προηγούμενης ηγεσίας του Υπουργείου Εργασίας- αφορά το θέμα των προγραμματίων κοινωφελούς εργασίας για την Περιφέρεια Ανατολικής Μακεδονίας-Θράκης. Η καθυστέρηση της αξιολόγησης και της έγκρισης των συγκεκριμένων προτάσεων από πλευράς των αρμοδίων υπηρεσιών, δημιουργεί πρόβλημα στην έγκαιρη αλλά και εύρυθμη υλοποίηση του προγράμματος στο Νομό Καβάλας, αλλά και ευρύτερα στην περιφέρεια. Γνωρίζω την ευαισθησία σας και ότι όλα αυτά συμβαίνουν εν μέσω μιας πρωτοφανούς κρίσης που έχει καταστήσει άνεργο ένα μεγάλο μέρος του ενεργού εργατικού δυναμικού της χώρας.

Με βάση τα προαναφερθέντα, θα πρέπει άμεσα οι υπηρεσίες του Υπουργείου να προβούν στην αξιολόγηση και την έγκριση των υποβληθεισών προτάσεων. Παράλληλα θα πρέπει να προβούν και σε κάθε άλλη αναγκαία και ενδεδειγμένη ενέργεια που θα έχει σαν σκοπό την κατά το δυνατόν γρηγορότερη υλοποίηση του παραπάνω προγράμματος, ει δυνατόν από το Σεπτέμβριο που μας έρχεται.

Κλείνοντας την τοποθέτησή μου, δεν θα μπορούσα να μην αναφερθώ και σ' ένα ακόμη φλέγον θέμα που άπτεται των αρμοδιοτήτων σας και που ταλανίζει εδώ και καιρό τις τοπικές κοινωνίες της Καβάλας, της Ξάνθης αλλά και των άλλων όμορων νομών, αναφορικά με την τύχη μεγάλου μέρους των εργαζομένων, καθώς και των ήδη συνταξιοδοτημένων ή υπό συνταξιοδότηση εργαζομένων της βιομηχανίας ΣΕΚΑΠ.

Όπως γνωρίζετε, κύριε Υπουργέ, ο αριθμός των εργαζομένων στην εν λόγω βιομηχανία που αντιμετωπίζουν προβλήματα με τα έσοδά τους είναι μεγάλος και η μη έγκαιρη και σύννομη λύση του ζητήματος θα επιτείνει ακόμα περισσότερο τα ήδη γνωστά προβλήματα ανεργίας και απόγνωσης στην περιφέρειά μας. Στηρίζομαι, λοιπόν, στη γνωστή σας ευαισθησία σ' αυτού του είδους τα θέματα και αναμένω την επίλυση του ζητήματος σε προταθείσα ρύθμιση ακόμη και με τη μορφή τροπολογίας ή έστω σε αμέσως επόμενη νομοθετική σας πρωτοβουλία.

Κλείνοντας την τοποθέτησή μου, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θέλω να κάνω σαφές από την πλευρά μου ότι θεωρώ πως το συζητούμενο σχέδιο νόμου είναι μια πολύ καλή νομοθετική πρωτοβουλία. Οι χθεσινές βελτιωτικές τροποποιήσεις που καταθέσατε, κύριε Υπουργέ, προβλέπουν την επιβολή αυστηρότερων ποινών σε γιατρούς του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ και του ΕΟΠΥΥ οι οποίοι εφεξής θα παραπέμπονται στα αρμόδια πειθαρχικά όργανα για υπερσυνταγογράφηση, προκλητή ζήτηση φαρμακευτικών ιδιοσκευασμάτων ή κατευθυνόμενη συνταγογράφηση. Αυτές οι ρυθμίσεις με βρίσκουν απολύτως σύμφωνο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, υπό το πρίσμα όλων των παραπάνω γίνεται προφανές ότι ψηφίζω το συγκεκριμένο σχέδιο νόμου τόσο επί των άρθρων, όσο και επί της αρχής.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Ευχαριστούμε το Βουλευτή Καβάλας του ΠΑΣΟΚ, κ. Δημήτριο Παπουτσή.

Παρακαλείται η Βουλευτής Ηρακλείου Κρήτης, κ. Μαρία Σκραφνάκη, να πάρει το λόγο για οκτώ λεπτά.

ΜΑΡΙΑ ΣΚΡΑΦΝΑΚΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σήμερα η χώρα μας διανύει μια περίοδο τεράστιας οικονομικής κρίσης, όπου οι συνθήκες στην αγορά εργασίας μεταβάλλονται συνεχώς, γι' αυτό υπάρχει ανάγκη παρακολούθησης και επικαιροποίησης του νομοθετικού πλαισίου, αλλά και ενίσχυσης των μηχανισμών ελέγχου για την προστασία των εργαζομένων από τις αυθαιρεσίες των εργοδωτών.

Η βασική υπηρεσία για την παρακολούθηση και τον έλεγχο της εφαρμογής της εργατικής νομοθεσίας σ' όλες τις χώρες είναι η Επιθεώρηση Εργασίας. Με το υπό συζήτηση νομοσχέδιο, αναβαθμίζουμε και ισχυροποιούμε το Σώμα Επιθεώρησης Εργασίας σ' ένα αποτελεσματικό και ευέλικτο διοικητικό, λειτουργικό και οικονομικά σχήμα.

Αναμορφώνεται η Επιθεώρηση Εργασίας, ώστε να είναι μια υπηρεσία αξιόμαχη, άρτια στελεχωμένη με ικανό και εξειδικευμένο προσωπικό, η οποία θα διαθέτει πλήρη τεχνολογική υποστήριξη, προκειμένου να ελέγχει όλες τις επιχειρήσεις πρωτογενούς, δευτερογενούς και τριτογενούς τομέα, για την τήρηση της εργατικής νομοθεσίας. Θα ελέγχει την εφαρμογή των συλλογικών συμβάσεων εργασίας, την εφαρμογή των κανόνων υγιεινής και ασφάλειας και μαζί με το ΙΚΑ θα ελέγχει την ασφαλιστική εργασία.

Επίσης, το Σώμα Επιθεώρησης Εργασίας, εφόσον του ζητηθεί, θα παρεμβαίνει συμβιβαστικά για την επίλυση ατομικών ή συλλογικών διαφορών με στόχο να επιλύονται εξωδικαστικά όσο το δυνατόν περισσότερες εργατικές διαφορές.

Για την καλύτερη εξυπηρέτηση των πολιτών συστήνεται αυτοτελές γραφείο ενημέρωσης, υποδοχής, αξιολόγησης και διαχείρισης καταγγελιών, το οποίο θα υπάγεται στο γενικό γραμματέα.

Επίσης, συστήνεται, πολύ σωστά, ειδική ομάδα ετοιμότητας και άμεσης επέμβασης, η οποία θα επιλαμβάνεται αμέσως μετά την καταγγελία και θα σπεύδει για άμεσο έλεγχο τήρησης της νομοθεσίας στην καταγγελλείσα επιχείρηση. Η ομάδα αυτή θα λειτουργεί κάθε μέρα, εικοσιτέσσερις ώρες το εικοσιτετράωρο και θα είναι σε διαρκή ετοιμότητα για την εκτέλεση του έργου της.

Επιπλέον, προβλέπεται η ηλεκτρονική διασύνδεση του ΙΚΑ, του ΣΕΠΕ και του ΟΑΕΔ για τη διασταύρωση των στοιχείων και την αποτελεσματική λειτουργία των υπηρεσιών αυτών.

Επίσης, είναι σημαντικό ότι θεομοθετείται η κάρτα εργασίας για την αντιμετώπιση της αδήλωσης εργασίας. Δίνεται η δυνατότητα στο ΣΕΠΕ και στο ΙΚΑ, κυρίως, να ελέγχουν με ηλεκτρονικό και σύγχρονο τρόπο την ασφαλιστική κάλυψη των εργαζομένων, το ωράριο εργασίας τους, τις άδειές τους και άλλα θέματα. Οι επιχειρήσεις που θα υποχρεωθούν να εγκαταστήσουν το σύστημα της κάρτας εργασίας, θα έχουν έκπτωση έως 10% επί των αντιστοιχών ασφαλιστικών εισφορών που καλούνται να καταβάλουν αλλά θα έχουν και κυρώσεις, σε περίπτωση που δεν κάνουν σωστή χρήση της κάρτας εργασίας.

Στο δεύτερο μέρος του παρόντος νομοσχεδίου, ρυθμίζονται θέματα κοινωνικής ασφάλισης ευάλωτων κοινωνικών ομάδων της κοινωνίας μας, που σήμερα έχουν τεράστια ανάγκη.

Επιχειρείται ο εξορθολογισμός των κριτηρίων χορήγησης του ΕΚΑΣ και η δικαιότερη κατανομή των πόρων με την εισαγωγή εισοδηματικών κριτηρίων, αλλά και την προϋπόθεση μόνιμης διαμονής στην Ελλάδα, προκειμένου το βοήθημα αυτό να το λαμβάνουν οι έχοντες τη μεγαλύτερη ανάγκη χαμηλοσυνταξιούχοι της χώρας. Δεν θα κοπεί το ΕΚΑΣ. Απλώς θα δίνεται με εισοδηματικά κριτήρια για αυτούς που, πραγματικά, το έχουν ανάγκη.

Σήμερα, συνταξιούχος με εισόδημα 7.000 ευρώ λαμβάνει 230 ευρώ ΕΚΑΣ. Επίσης, συνταξιούχος με εισόδημα 8.000 ευρώ, σήμερα λαμβάνει 57 ευρώ ΕΚΑΣ. Συνταξιούχος με εισόδημα 8.000 ευρώ και εισόδημα 30.000 ευρώ από άλλες πηγές λαμβάνει 57 ευρώ ΕΚΑΣ. Ε, αυτό νομίζω, κύριοι συνάδελφοι, δεν είναι δίκαιο. Αυτές οι αδικίες σταματούν με το παρόν νομοσχέδιο. Θα διευρυνθεί ο αριθμός των δικαιούχων του ΕΚΑΣ κατά εβδομήντα με ογδόντα χιλιάδες, περίπου, άτομα.

Επιπλέον, με τις προτεινόμενες ρυθμίσεις του παρόντος νομοσχεδίου οι ασφαλισμένοι του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ, καθώς και τα μέλη της οικογένειάς τους, καλύπτονται για ιατροφαρμακευτική και νοσοκομειακή περίθαλψη εφόσον έχουν πραγματοποιήσει, τουλάχιστον, πενήντα ημέρες ασφάλισης κατά το προηγούμενο ημερολογιακό έτος. Μειώνονται εδώ οι μέρες ασφάλισης από εκατό στις πενήντα.

Επίσης, είναι σημαντικό στο παρόν νομοσχέδιο ότι απαγορεύεται και είναι απόλυτα άκυρη η καταγγελία της σύμβασης ή σχέσης εργασίας εργαζόμενης από τον εργοδότη της τόσο κατά τη διάρκεια της εγκυμοσύνης της, όσο και για το χρονικό διάστημα δεκαοκτώ μηνών μετά τον τοκετό. Παράλληλα, προβλέπεται η ασφαλιστική της κάλυψη για παροχές υγείας και για την περίοδο των έξι μηνών της ειδικής άδειας μητρότητας.

Επίσης με το άρθρο 37, προβλέπονται προϋποθέσεις συνταξιοδότησης γονέων, συζύγων και αδελφών αναπήρων με ποσοστό αναπηρίας 67% και άνω. Δίδεται μ' αυτόν τον τρόπο η δυνατότητα συνταξιοδότησης των γονέων και των αδελφών, όταν η οικογένεια διαθέτει ένα ανάπηρο τέκνο που δεν εργάζεται και δεν νοσηλεύεται σε ίδρυμα, αλλά παραμένει στο σπίτι του.

Είναι, επίσης, πολύ θετική η ρύθμιση του άρθρου 38, που αφορά την προσωρινή σύνταξη που θα καταβάλλεται στον ασφαλισμένο σε ποσοστό 80% της σύνταξής του μέσα σε ενάμιση μήνα, εφόσον ο εργαζόμενος έχει ασφαλιστεί σε ένα ταμείο και σε δύομισι μήνες το αργότερο, εφόσον υπάρχει διαδοχική ασφάλιση. Διότι, εδώ πρέπει να πούμε -και να ομολογήσουμε- ότι υπάρχει μεγάλη καθυστέρηση στο να πάρουν οι εργαζόμενοι τη σύνταξή τους.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Θα ήθελα για λίγο την ανοχή σας, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Έχετε ανοχή.

ΜΑΡΙΑ ΣΚΡΑΦΝΑΚΗ: Επίσης, με το παρόν νομοσχέδιο εισάγουμε ρύθμιση στο άρθρο 37, όπου η αναγνώριση πλασματικού χρόνου για τα παιδιά, γίνεται με τις ίδιες προϋποθέσεις και για τον άντρα και για τη γυναίκα, αφού, βέβαια, καταβληθούν οι αντίστοιχες ασφαλιστικές εισφορές.

Επιπλέον, θεωρώ ότι είναι πολύ σημαντική η ρύθμιση του άρθρου 56, για την ασφάλιση μελών αγροτικών συνεταιρισμών. Είναι ένα θέμα που μας το θέτουν συνεχώς, ειδικά οι γυναίκες οι συνεταιρισμοί. Οι αγροτικοί συνεταιρισμοί και ιδιαίτερα οι γυναίκες οι αγροτικοί συνεταιρισμοί, που στηρίζονται συνήθως στην προσωπική εισφορά των μελών τους, αποσκοπούν στη διατήρηση των παραδοσιακών τους προϊόντων και στην πολιτιστική ανάπτυξη της περιοχής τους με παράλληλη ενίσχυση του αγροτικού τους εισοδήματος. Με τις ρυθμίσεις που σήμερα ψηφίζουμε, αποσαφηνίζεται το ασφαλιστικό καθεστώς των αγροτικών συνεταιρισμών, γυναικείων και μη, με σκοπό την απρόσκοπτη δράση τους σ' όλη τη χώρα.

Είναι, επίσης, σημαντική η ρύθμιση του άρθρου 69, όπου μπορεί να επιδοτούνται από πόρους του ΛΑΕΚ μέχρι το 100% οι ασφαλιστικές εισφορές κύριας και επικουρικής ασφάλειας εργοδοτών και εργαζομένων, για προσλαμβανόμενους μισθωτούς σε επιχειρήσεις και γενικά εργοδότες, βάσει προγραμμάτων απασχόλησης ανέργων που καταρτίζονται με βάση το πρόγραμμα του ΛΑΕΚ και από τον ΟΑΕΔ.

Ακόμα το υπό συζήτηση νομοσχέδιο, ρυθμίζει θέματα που αφορούν τα Ταξί και τους οδηγούς που εργάζονται σ' αυτά και είναι και μικρομέτοχοι, κύριε Υπουργέ. Μέχρι τώρα οι οδηγοί αυτοί οι οποίοι ήταν και μικρομέτοχοι υπάγονταν στον ΟΑΕΑ, σήμερα με το παρόν νομοσχέδιο τους μεταφέρουμε στο ΙΚΑ. Νομίζω ότι μπορούμε, κύριε Υπουργέ, να τους δώσουμε τη δυνατότητα, επειδή είναι και μέτοχοι, να διαλέξουν ανάμεσα στον ένα φορέα ή στον άλλο ή στο ΙΚΑ ή στον ΟΑΕΑ.

Σας το έχουμε πει ξανά και έχετε αφήσει ένα παράθυρο και γι' αυτό σας ζητώ να το κάνετε δεκτό.

Επίσης, κύριε Υπουργέ, θέλω να μεταφέρω σε σας και στην Κυβέρνηση και να ζητήσω την έναρξη του διαλόγου και από τη μεριά του Υπουργείου και από τη μεριά των ταξιτζήδων στο πλαίσιο της απελευθέρωσης, βεβαίως, του επαγγέλματος. Πρέπει, όμως, να συζητηθούν οι όροι και οι προϋποθέσεις, να αρχίσει ο

διάλογος και να σταματήσουν τα έκτροπα που γίνονται.

Καλώ τους ταξιτζήδες να απομακρυνθούν από τα αεροδρόμια, από τα λιμάνια, που κάνουν πολύ μεγάλη ζημιά στον τουρισμό αυτήν τη δύσκολη στιγμή που περνάει η χώρα. Το βλέπουμε στο Ηράκλειο, στον Πειραιά, στην Αθήνα και στη Θεσσαλονίκη. Κάνω έκκληση και στις δύο κατευθύνσεις και στην Κυβέρνηση και στον Υπουργό, τον κ. Ραγκούση και στους ταξιτζήδες. Πρέπει να κάτσουν όλοι να συζητήσουν. Τα πληθυσμιακά κριτήρια δεν είναι λάθος, όπως κάναμε και με τα φαρμακεία. Δεν τα απελευθερώσαμε τελείως τα φαρμακεία, έχουν κάποια πληθυσμιακά κριτήρια. Πρέπει να συζητήσουν, λοιπόν, τις προϋποθέσεις και να βρεθεί λύση.

Πιστεύω ότι το νομοσχέδιο είναι πάρα πολύ καλό. Νομίζω ότι λύνει πολλά προβλήματα και αφορά χιλιάδες πολίτες. Για το λόγο αυτό το ψηφίζω. Πιστεύω να εφαρμοστεί άμεσα, προκειμένου να ανακουφιστούν και οι πολίτες.

Σας ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε, και για την ανοχή σας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Ευχαριστούμε τη Βουλευτή Ηρακλείου του ΠΑΣΟΚ κ. Σκραφνάκη.

Το λόγο έχει ο Βουλευτής Χίου της Νέας Δημοκρατίας, κ. Κωνσταντίνος Μουσουργής.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΟΥΣΟΥΡΟΥΛΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Θα ξεκινήσω κι εγώ με αυτό το κρίσιμο ζήτημα που ταλανίζει αυτές τις ώρες την πατρίδα μας και σχεδόν όλους τους κλάδους που ασχολούνται με τον τουρισμό, το πρόβλημα των ταξί.

Κύριε Υπουργέ, συναντήθηκα χθες στη Χίο με τους επαγγελματίες του κλάδου, οι οποίοι διαμαρτύρονται ευτυχώς όχι με ακραία μορφή -ευτυχώς, εννοώ για τον χειμαζόμενο τουρισμό στη Χίο- ζητώντας το αυτονόητο, δηλαδή, να εφαρμοστεί η ευρωπαϊκή πολιτική. Εγώ προσθέτω και κάτι ακόμη: Να σταματήσετε να νομοθετείτε με τυφλό τρόπο σε ό,τι αφορά στην περιφέρεια, το γνωστό και πάγιο πρόβλημα της Κυβέρνησής σας για τις οριζόντιες πολιτικές. Να θεσπίσετε, κύριε Υπουργέ, κριτήρια για τα νησιά. Έχετε ακούσει κάτι για την εποχικότητα; Η εποχικότητα πλήττει και αυτόν τον κλάδο. Δεν μπορούμε, λοιπόν, να εφαρμόζουμε τα ίδια ακριβώς σε όλη τη χώρα. Και αυτό δεν το λέω μόνο για τους επαγγελματίες του κλάδου στη Χίο, αλλά το λέω για όλες τις πολιτικές σας. Αυτή η κατάσταση είναι απαράδεκτη.

Θα ήθελα να προσθέσω και κάτι ακόμα, κύριε Υπουργέ: Επειδή ήδη τάζετε νέες άδειες σε αρκετούς ανοίγοντας κομματικό ρουσφετολογικό παιχνίδι, επιστρέψετε στο ήδη καταδικασμένο εμπορικό ελπίδας μετά την ενεργοποίηση του κοινωνικού αυτοματισμού. Αυτό είναι απαράδεκτο και καταδικαστέο.

Θα ήθελα να πω και κάτι ακόμα για το θέμα αυτό: Πότε θα τελειώσει επιτέλους η διαμόρφωση πολιτικής ανάλογα με τον Υπουργό που βρίσκεται επικεφαλής σε κάθε Υπουργείο; Επιτέλους!

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Γ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΑΡΓΥΡΗΣ**)

Έρχομαι τώρα στο θέμα του νομοσχεδίου.

Κύριοι Υπουργοί, η ραγδαία οικονομική κατάσταση της χώρας μας έχει καταστρέψει και το ανθρώπινο κεφάλαιο. Έχουμε κατάρρευση του κοινωνικού κράτους και ρυθμούς ρεκόρ αύξησης της ανεργίας. Υπάρχουν χάρτες που δείχνουν ότι έχουμε σε σχέση με τους υπόλοιπους εταίρους μας αλλά κυρίως με τις χώρες που πλήττονται από την οικονομική ύφεση το μεγαλύτερο ρυθμό αύξησης ανεργίας. Η ψαλίδα είναι ιδιαίτερα μεγάλη. Αυτά έχουν οδηγήσει ή θα οδηγήσουν σύντομα στη φτώχεια και στον κοινωνικό αποκλεισμό σχεδόν ένα εκατομμύριο συμπατριώτες μας.

Παράλληλα, κύριε Υπουργέ, η ελεεινή ποιότητα αλλά και η ασφάλεια της απασχόλησης έχουν ένα άλλο αποτέλεσμα, το οποίο καταγράφεται σχεδόν παντού. Έχουν ένα αποτέλεσμα στην αύξηση της φτώχειας στην εργασία. Αναφέρομαι στους φτωχούς εργαζόμενους. Είμαστε δεύτεροι σε ποσοστά μετά τη Ρουμανία. Στη Ρουμανία είναι στο 17% περίπου κι εμείς στο 14%. Μέσα σε αυτήν την αγορά εργασίας έχουν παγιδευτεί φτωχοί εργαζόμενοι, οι οποίοι επιπλέον -κρίμα η κ. Κατσέλη ήταν εδώ, δεν

με άκουσε ίσως- έχουν αποκλειστεί και από τις ενεργητικές πολιτικές απασχόλησης αλλά και από τις κοινωνικές δαπάνες. Αυτή η πολιτική της Κυβέρνησης δημιουργεί ένα νέο κύμα φτωχών.

Ως προς το νομοσχέδιο, έχουμε εξακόσιες σελίδες, ενενήντα άρθρα, δώδεκα προεδρικά διατάγματα, δεκαοκτώ κοινές υπουργικές αποφάσεις. Για να λειτουργήσει αυτό το νομοσχέδιο, αντιλαμβάνεστε ότι θα περάσει πάρα πολύς χρόνος, πολύ δε περισσότερο θα περάσει χρόνος για να το κατανοήσουν οι υπάλληλοι που θα κληθούν να το εφαρμόσουν.

Παρατηρώ, επίσης, ότι προσθέτετε νέες οργανικές θέσεις για να στηρίξετε νέες γενικές διευθύνσεις. Ακούστε, κύριοι συνάδελφοι: Ένα Υπουργείο χιλίων τριακοσίων υπαλλήλων με επτά γενικές διευθύνσεις και τρεις ξεχωριστές διευθύνσεις, μία για το οικονομικό, μία για το προσωπικό και μία για την πληροφορική, πώς είναι δυνατόν να λειτουργήσει αυτό; Εκτός από όλα αυτά έρχεστε και αποξενώνετε και το ΣΕΠΕ από τον κύριο κορμό του Υπουργείου, αχρηστεύοντας τις όποιες κοινές υποδομές, όπως για παράδειγμα τις υποδομές πληροφορικής. Παράλληλα, προσθέτετε και ένα δαιδαλώδες οργανόγραμμα, που αμφιβάλλω αν θα μπορέσει ποτέ να τεθεί σε λειτουργία.

Σε ό,τι αφορά την ασφάλιση δεν μπορώ να καταλάβω με ποιον τρόπο -αν δεν έχουν προηγηθεί όλα τα απαραίτητα, δηλαδή η λειτουργική επισκόπηση της κατάστασης ανά φορέα- να επιταχυνθεί η απονομή συντάξεων, πολύ δε περισσότερο όταν η γραφειοκρατία με το νομοσχέδιο αυξάνεται αντί να μειώνεται. Για παράδειγμα, πώς θα βγάλουν άκρη οι υπάλληλοι με τη μεθοδολογία υπολογισμού του χρόνου της πραγματικής ασφάλισης;

Γνωρίζετε ότι η Νέα Δημοκρατία έχει προτείνει ένα ευέλικτο ΣΕΠΕ με νομική και τεχνική υποστήριξη και με ενιαίο πληροφορικό σύστημα κοινό για το Υπουργείο, τον ΟΑΕΔ και το ΙΚΑ.

Θα ήθελα να συμπληρώσω και κάτι ακόμη σε αυτό το θέμα: Σε μία εποχή εξοικονόμησης πόρων, γιατί πρέπει να είναι διαφορετικός ο ελεγκτικός μηχανισμός για τα εργασιακά και αυτός για τις συνθήκες υγιεινής και ασφάλισης; Ποιος ο λόγος να βγαίνει για έλεγχο ο επιθεωρητής και αμέσως μετά να βγαίνει και το ΙΚΑ για το ίδιο αντικείμενο στις ίδιες επιχειρήσεις; Αυτό νομίζω ότι είναι ακατανόητο.

Επειδή αναφέρθηκα στις προτάσεις στις Νέες Δημοκρατίες, θα προσθέσω και την αναδιάρθρωση των υπηρεσιών με τη διαρκή εκπαίδευση προσωπικού, κυρίως, όσον αφορά τις εξελίξεις στην αγορά εργασίας αλλά και τις αλλαγές στο Εργατικό Δίκαιο.

Τέλος, αναφέρω την ανακατανομή των υπηρεσιών του ΣΕΠΕ, προκειμένου να καλυφθούν οι ανάγκες της περιφέρειας. Τονίζω για άλλη μία φορά, ότι και σε αυτόν τον τομέα δεν βλέπετε τις ανάγκες που έχει η περιφέρεια.

Όσον αφορά στο άρθρο 56, σε ό,τι αφορά δηλαδή τα ασφαλιστικά των μελών των αγροτικών συνεταιρισμών, θα ήθελα να ρωτήσω για ποιο λόγο μέλη αγροτικών συνεταιρισμών πρέπει να ασφαλιζονται κάπου βάσει αυτής και μόνο αυτής της ιδιότητάς τους, δηλαδή του μέλους του αγροτικού συνεταιρισμού; Αν ένα μέλος αγροτικού συνεταιρισμού είναι αγρότης, είναι ασφαλισμένος στον ΟΓΑ. Εάν έχει κάποιο άλλο κύριο επάγγελμα, είναι ασφαλισμένος στον κύριο φορέα του. Εκτός εάν αναφέρεστε σε επαγγελματίες συνεταιριστές. Θα ήθελα μια διευκρίνιση σε αυτό το σημείο, γιατί αδυνατώ να το αντιληφθώ.

Βέβαια, να προσθέσω το θέμα του αγροτικού ατυχήματος. Το διευκρινίσατε προηγουμένως -θα το κοιτάξω ενδελεχώς- ότι έχει θεσπιστεί αγροτικό ατύχημα και προβλέπονται τα ίδια ως προς την απονομή της σύνταξης σε σχέση με τους άλλους κλάδους που αντιμετωπίζουν το πρόβλημα αυτό.

Με δύο λόγια, κύριε Υπουργέ, ο τρόπος που νομοθετείτε, ο τρόπος που σχεδιάζετε την υποστήριξη των νομοθετικών πρωτοβουλιών μέσω της διοίκησης αλλά και όλες αυτές οι δυσλειτουργίες που έχουν προκύψει και οι αναστατώσεις στον κόσμο από τις προσωπικές πολιτικές που εφαρμόζει ο κάθε πολιτικός, είναι σαν να ανάβουμε το τζάκι μέσα στο κατακαλόκαιρο. Αυτό, κύριε Υπουργέ, αν δεν το καταλαβαίνετε εσείς, εμείς τι να πούμε;

Θυμάμαι τώρα το Γάλλο μαθηματικό, τον Πουανκαρέ, ο οποίος πρώτος παρατήρησε τη хаοτική συμπεριφορά των συστημάτων στο φαινομενικά απρόβλεπτο. Ακόμη και ο μαθητικός αυτός θα

είχε σηκώσει ψηλά τα χέρια με την πολιτική της Κυβέρνησής σας. Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Το λόγο έχει ο Υφυπουργός Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης κ. Ιωάννης Κουτσούκος για δέκα λεπτά.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΟΥΤΣΟΥΚΟΣ (Υφυπουργός Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι αλήθεια ότι το πολιτικό κλίμα, το περιβάλλον γενικότερα, δεν επιτρέπει -και το διαπίστωσα σε πολλές τοποθετήσεις- να επικεντρωθεί το Σώμα ακριβώς στις διατάξεις του νομοσχεδίου και στους στόχους που υπηρετεί. Παρά το γεγονός ότι, προσωπικά, δεν συνέβαλα στη διαμόρφωσή του νομοσχεδίου, καθώς είναι αποτέλεσμα πάρα πολλής δουλειάς που έκανε η προηγούμενη πολιτική ηγεσία, οι συνεργάτες και τα στελέχη του Υπουργείου, αλλά και του διαλόγου που προηγήθηκε, εντούτοις θεωρώ υποχρέωσή μου να τοποθετηθώ σε ορισμένα βασικά ζητήματα και να απαντήσω σε ορισμένα από τα ερωτήματα που τέθηκαν σε σχέση με τους στόχους, τη σκοπιμότητα, που υπηρετεί αυτό το νομοσχέδιο.

Από τη συζήτηση προκύπτει ότι υπάρχει μια γενική συμφωνία μέσα στην Αίθουσα, πως είναι υποχρέωσή μας, πως υπάρχει αναγκαιότητα, να προστατεύσουμε τους εργαζόμενους, τις εργασιακές σχέσεις και τους κανόνες που ισχύουν. Αυτό έχει πάρα πολλές διαστάσεις. Έχει μία καθαρά ανθρώπινη διάσταση, έχει τη διάσταση της αναβάθμισης και της προστασίας της ποιότητας ζωής του εργαζόμενου, μισθωτού ή εργάτη. Έχει προφανώς και οικονομική και εισοδηματική διάσταση, διότι οι διατάξεις της εργατικής νομοθεσίας συνδέονται με το εισόδημα. Έχει επίσης καθαρά αναπτυξιακή διάσταση, μιας και συνδέεται με τους όρους ανταγωνισμού και λειτουργίας των επιχειρήσεων και, βεβαίως, πάνω απ' όλα, έχει μια ευρύτερη κοινωνική διάσταση, διότι αφορά την κοινωνική συνοχή, την τήρηση των κεκτημένων και τις σχέσεις των εργοδοτών με τους εργαζομένους.

Το ερώτημα που τίθεται είναι το εξής: Είναι εύκολο αυτό το έργο και εξαρτάται μόνο από τους βολонταρισμούς της εκάστοτε πολιτικής ηγεσίας του Υπουργείου Εργασίας; Προφανώς έχει σχέση με την πολιτική βούληση -αυτό φαίνεται κάθε φορά με την κατεύθυνση των νομοθετημάτων- αλλά δεν είναι μόνο αυτό. Γιατί υπάρχουν, αγαπητοί συνάδελφοι, οι παθογένειες της διοίκησης και οι αδυναμίες της και κυρίως των ελεγκτικών μηχανισμών.

Επίσης, υπάρχει και το μεγάλο ζήτημα της ανεργίας -τοποθετήθηκαν πάνω σ' αυτό αρκετοί συνάδελφοι- που συμπιέζει και αποδιοργανώνει τις εργασιακές σχέσεις. Μάλιστα, αναφέρθηκαν και συγκεκριμένα παραδείγματα.

Υπάρχει, βεβαίως, πάνω απ' όλα, και κάτι που μας ξεπερνά, η εξελίξη των τεχνολογιών, των παραγωγικών διαδικασιών, που δημιουργεί νέα δεδομένα, όπου το κράτος και οι μηχανισμοί του πρέπει να προσαρμόζονται. Η εμπειρία έχει δείξει ότι το κράτος προσαρμόζεται πολύ πιο αργά από τις εξελίξεις. Τρέχει για να τις προλάβει τις περισσότερες φορές.

Επομένως, είμαστε υποχρεωμένοι να καλύψουμε αυτές τις αδυναμίες, να απαντήσουμε σε αυτές τις ανάγκες. Αυτό προσπαθεί να κάνει αυτό το σχέδιο νόμου.

Ποιες ήταν οι δύο βασικές ενστάσεις που ακούστηκαν σε αυτήν την Αίθουσα και στις οποίες πρέπει να απαντήσουμε; Η μία ήταν. Τι να ελέγξουμε, αφού έχουν καταργηθεί τα πάντα, αφού δεν ισχύει τίποτα; Καταργήθηκε το οκτάωρο με το διευθυντικό δικαίωμα, καταργήθηκαν οι ελάχιστες αμοιβές, οι συλλογικές συμβάσεις εργασίας κ.ο.κ..

Ρωτώ εγώ, αγαπητοί συνάδελφοι. Λέει κανείς από εμάς ότι πρέπει να υπάρχει αδήλωτη και ανασφάλιστη εργασία; Το λέει κανένας νόμος πουθενά; Λέει κανείς ότι δεν πρέπει ο εργοδότης να πληρώνει το μισθό ή το μεροκάματο του εργαζόμενου; Λέει κανείς ότι δεν πρέπει να τηρείται το θεσμοθετημένο ωράριο ή ο κατώτατος μισθός;

Γιατί τα λέω αυτά; Γιατί πρέπει, επιτέλους, να οριοθετήσουμε τις διαφορές και τις διαφωνίες μας. Ενδεχομένως, οι συνάδελφοι που υποστηρίζουν ότι η διεύθετση του χρόνου εργασίας δεν πρέπει να είναι εξαήμερο, αλλά τετράήμερο, μπορεί να έχουν δίκιο.

Όμως, να το συζητήσουμε.

Υποστηρίζουν κάποιοι ότι διασφαλίζει καλύτερα τον εργαζόμενο η κλαδική σύμβαση από μία επιχειρησιακή. Εδώ, όμως, πρόκειται για μια διαφωνία πολιτική, για μία διαφωνία που έχει να κάνει με τον τρόπο οργάνωσης ενός συστήματος, που αφορά τους εργαζόμενους, τις εργασιακές σχέσεις και τις σχέσεις του με την εργοδοσία. Το κοινό, όμως, πάνω στο οποίο πρέπει να συμφωνήσουμε, είναι ότι τα κεκτημένα, τα κατοχυρωμένα και τα νομοθετημένα πρέπει να τηρούνται.

Άρα, λοιπόν, δεν καταλαβαίνω, δεν αντιλαμβάνομαι αυτήν την κριτική που γίνεται από αυτήν την πλευρά στο σχέδιο νόμου. Γιατί, αγαπητοί συνάδελφοι, και τα κεκτημένα και τα κατοχυρωμένα υπάρχουν και θα προσπαθήσουμε να υπάρχουν, ενώ, βεβαίως, υπάρχουν και οι συνδικαλιστικές οργανώσεις, συλλογικές συμβάσεις, κοινωνικοί εταίροι ή συνομιλητές ή ανταγωνιστές - πείτε τους όπως θέλετε - οι οποίοι πολλές φορές έχουν χρήσιμες απόψεις και συμβάλλουν, όπως με τις απόψεις τους, για παράδειγμα, σχετικά με τις συλλογικές διαπραγματεύσεις.

Υπάρχει και η άλλη άποψη των συναδέλφων που κυβερνούσαν πριν από δεκαεννέα μήνες. Λένε. Καλά ήταν τα πράγματα, δεν χρειάζεται να κάνετε τίποτα. Αυτή η άποψη νομίζω ότι δεν αντέχει σε σοβαρή κριτική, διότι η ίδια η τοποθέτηση των συναδέλφων έδειξε ότι υπάρχει ανάγκη μεγαλύτερης αποτελεσματικότητας και εντατικοποίησης των ελέγχων. Θα σας πω πολύ απλά ότι με τον απολογισμό του ΣΕΠΕ για το 2010 φάνηκε ότι αυτός ο μηχανισμός, ο οποίος είχε λιγότερο προσωπικό απ' ό,τι το 2009, μπόρεσε με μία καλύτερη προσπάθεια, με έναν καλύτερο συντονισμό, να κάνει περισσότερους ελέγχους, να επιβάλει περισσότερα πρόστιμα, να συμβάλει στο να έχουμε λιγότερα εργατικά ατυχήματα, μιας και ακούσαμε την τοποθέτηση του κ. Λαφαζιάνη νωρίτερα.

Εμείς, όμως, δεν είμαστε ικανοποιημένοι μόνο σε μια καλύτερη διαχείριση του υφιστάμενου συστήματος και επιχειρούμε να το αλλάξουμε με τομές που περιέχει το συγκεκριμένο νομοσχέδιο. Προφανώς, στη συγκυρία που ζούμε δεν είναι δυνατόν να προσλάβουμε χιλιάδες ανθρώπους, για να έχουμε έναν ελεγκτή σε κάθε μικρομεσαία επιχείρηση.

Είμαστε υποχρεωμένοι, συνεπώς, να αξιοποιήσουμε τις νέες τεχνολογίες και να επιτύχουμε καλύτερο συντονισμό των υφιστάμενων μηχανισμών. Αυτό κάνει το νομοσχέδιο με τη σύσταση της λειτουργίας του κέντρου επιχειρήσεων και την εικοσιτετράωρη λειτουργία του, αυτό κάνει το νομοσχέδιο με την αμεσότητα στην επιβολή των κυρώσεων. Αυτό κάνει το νομοσχέδιο με την προσπάθεια καλύτερου συντονισμού των υπηρεσιών - το είπαν πάρα πολλοί συνάδελφοι - με τα μικτά κλιμάκια ελέγχων, για να μην μπαίνει κάθε μέρα διαφορετικό συνεργείο μέσα στην επιχείρηση.

Βεβαίως, έρχεται να προσφέρει μία κοινωνική υπηρεσία με τη διαδικασία της συμφιλίωσης, η οποία, αγαπητοί συνάδελφοι, είναι συμφιλίωση εργατικής διαφοράς. Το λέει ο νόμος. Εγώ προσωπικά δεν φιλοδοξώ να καταργήσω την πάλη των τάξεων, αλλά είμαι υποχρεωμένος να πω ότι κάθε φορά ανάλογα με τις εξελίξεις ο συσχετισμός δυνάμεων που εκφράζεται μέσα από το κράτος και την επίσημη πολιτεία, οφείλει να διαμεσολαβεί στην αντιμετώπιση αυτών των διαφορών. Αυτή η διαμεσολάβηση έχει να κάνει με την ενίσχυση του ασθενέστερου. Και ασθενέστερος είναι ο μεμονωμένος εργαζόμενος, που δεν έχει πολλές φορές τη συνδικαλιστική οργάνωση και υποστήριξη, που δεν έχει πολύ περισσότερο τα οικονομικά μέσα να προσφεύγει κάθε φορά σε δικηγόρους ή στη δικαιοσύνη.

Σε αυτήν τη βασική αντίληψη του νομοσχεδίου ήρθε η Νέα Δημοκρατία να μιλήσει για γραφειοκρατικές, πολυδαίδαλες ή κομματικές εν πολλοίς ρυθμίσεις, οι οποίες προφανώς δεν στέκουν. Ενδεχομένως, οι συνάδελφοι που έκαναν αυτήν την κριτική δεν γνωρίζουν, για παράδειγμα, ότι υπήρχαν δύο υπηρεσιακά συμβούλια στο Υπουργείο Εργασίας και στο ΣΕΠΕ, ότι οι οργανικές

μονάδες που γίνονται τώρα είναι περίπου οι ίδιες, αν όχι και λιγότερες, απ' ό,τι υπήρχαν. Δεν γνωρίζουν για παράδειγμα - το είπα πολλές φορές ο Υπουργός - ότι οι διευθυντές και οι συντονιστές τοποθετούνται με βάση το αντικειμενικό σύστημα και δεν είναι επιλογή κάθε φορά του Υπουργού και πολύ περισσότερο ότι δεν ξεκόβεται το ΣΕΠΕ από το Υπουργείο Εργασίας, γιατί το Υπουργείο Εργασίας με τις διευθύνσεις και τις υπηρεσίες του είναι ο χώρος πάνω στον οποίο ο καθένας αποκτά την απαραίτητη γνώση για να κάνει τη δουλειά του ως επιθεωρητής εργασίας.

Τελειώνοντας, κύριε Πρόεδρε, θέλω να κάνω μία μικρή αναφορά στο δεύτερο σκέλος του νομοσχεδίου που έχει να κάνει με τις ρυθμίσεις στο κοινωνικοασφαλιστικό σύστημα, οι οποίες δεν είναι ρυθμίσεις που προσφέρονται για τη συνήθη ρητορεία σε αυτήν την Αίθουσα περί των περικοπών. Είναι ρυθμίσεις, οι οποίες έχουν παροχές και λύνουν χρόνια προβλήματα είτε αυτά αφορούν την κάλυψη των ανέργων είτε την προστασία της μητρότητας είτε το συνταξιοδοτικό των γονέων των ατόμων με αναπηρία είτε την επιτάχυνση της απονομής της σύνταξης είτε την αντιμετώπιση κατά ένα μέρος του προβλήματος του Ταμείου Πρόνοιας των Δημοσίων Υπαλλήλων με την ένταξη των υπαλλήλων ιδιωτικού δικαίου κ.ο.κ..

Και ποια κριτική βρέθηκε; Η κριτική που βρέθηκε να ασκηθεί είναι σε σχέση με το ΕΚΑΣ και το διευκρίνισε ο Υπουργός πάρα πολλές φορές. Σας καλώ να ξαναδείτε τις διατάξεις του νομοσχεδίου. Τίθεται πλαφόν. Να συμφωνήσουμε, λοιπόν, ποιο πρέπει να είναι το πλαφόν, αλλά εάν κάποιοι επιμένουν ότι το ΕΚΑΣ πρέπει να δίδεται χωρίς πλαφόν, προφανώς διαφωνούμε και πιστεύουμε ότι έχουμε μαζί μας την κοινή γνώμη.

Τελειώνοντας, αγαπητοί συνάδελφοι, θέλω να ερμηνεύσω ως θετική τη ψήφιση πάρα πολλών άρθρων αυτού του νομοσχεδίου από τα κόμματα της Βουλής - δείχνει και το χαρακτήρα του νομοσχεδίου αυτό - και θέλω να σας διαβεβαιώσω ότι η πολιτική ηγεσία του Υπουργείου και εγώ θα δουλέψουμε, ώστε να υλοποιηθούμε το καινούργιο θεσμικό πλαίσιο και να το αξιοποιήσουμε για συστηματικότερους και αποτελεσματικότερους ελέγχους για την προστασία των εργαζομένων, των εργασιακών σχέσεων και της υγιούς επιχειρηματικότητας, γιατί αυτό πιστεύω ότι είναι ένας απαραίτητος συντελεστής στην κρίση που περνά η χώρα, για να βγούμε από αυτήν την κρίση και να βρούμε διέξοδο με ανάπτυξη και απασχόληση.

Ευχαριστώ πάρα πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Ο Υπουργός Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης έχει το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΤΡΟΥΜΑΝΗΣ (Υπουργός Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Ζήτησα το λόγο για να καταθέσω μερικές νομοτεχνικές βελτιώσεις και λίγες προσθήκες. Η μία είναι αυτή που πρότεινε η κ. Τσουμάνη και άλλοι συνάδελφοι και αφορά την προστασία των μητέρων από την απόλυση. Είναι μια διεύρυνση ουσιαστικά, έτσι ώστε να επεκτείνεται η υποχρέωση και στο νέο εργοδότη.

Η δεύτερη, είναι μια παρατήρηση που έγινε κυρίως από την κ. Παπανδρέου και αφορά τους γιατρούς εργασίας, έτσι ώστε να διασφαλιστεί η αντικειμενικότητα στη λειτουργία του γιατρού, κυρίως του γιατρού που προέρχεται από ασφαλιστικό ταμείο. Και είναι και δύο ακόμη οι οποίες αφορούν διοικητικά και οργανωτικά θέματα του ΕΟΠΥ.

Θα τις καταθέσω για ενημέρωση και μπορούμε να τις συζητήσουμε και το απόγευμα για οποιαδήποτε παραπέρα διευκρίνιση.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

(Στο σημείο αυτό ο Υπουργός Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης κ. Γεώργιος Κουτρούμανης καταθέτει στα Πρακτικά τις προαναφερθείσες νομοτεχνικές βελτιώσεις οι οποίες έχουν ως εξής:

LL

- 155 -

Νομοτεχνικές βελτιώσεις και προσθήκες στο Σχέδιο Νόμου
«Αναμόρφωση του Σώματος Επιθεώρησης Εργασίας, Ρυθμίσεις
Θεμάτων Κοινωνικής Ασφάλισης και άλλες διατάξεις»

Άρθρο 29

Παράγραφος 3

Στο τέλος της παραγράφου 4, η οποία προστίθεται στο άρθρο 20 του ν. 3418/2005 δυνάμει της παραγράφου 3 του άρθρου 29, προστίθεται εδάφιο ως εξής:

«Ο ιατρός του πρώτου εδαφίου εξαιρείται, κατά την άσκηση των καθηκόντων του στον ασφαλιστικό φορέα, από την οποιαδήποτε παροχή ιατρικών υπηρεσιών προς ασφαλισμένο σε αυτόν, εφόσον ο ασφαλισμένος εργάζεται σε επιχείρηση στην οποία ο ιατρός ασκεί καθήκοντα ιατρού εργασίας.»

Άρθρο 36

Παράγραφος 1

Εδάφιο πρώτο

Στην παράγραφο 1 του άρθρου 15 του νόμου 1483/1984, όπως αντικαθίσταται δυνάμει της παραγράφου 1 του άρθρου 36, και ειδικότερα μετά το τέλος του πρώτου εδαφίου, προστίθεται εδάφιο ως εξής:

«Η προστασία από την καταγγελία της σύμβασης ή σχέσης εργασίας ισχύει τόσο έναντι του εργοδότη, στον οποίο η τεκούσα προσλαμβάνεται, χωρίς να έχει προηγουμένως απασχοληθεί αλλού, πριν συμπληρώσει δεκαοκτώ (18) μήνες από τον τοκετό ή το μεγαλύτερο χρόνο που προβλέπεται στην παρούσα, όσο και έναντι του νέου εργοδότη, στον οποίο η τεκούσα προσλαμβάνεται και μέχρι τη συμπλήρωση των ανωτέρω χρόνων.»

ΝΟΜΟΤΕΧΝΙΚΕΣ ΒΕΛΤΙΩΣΕΙΣ ΚΑΙ ΠΡΟΣΘΗΚΕΣ ΣΤΟ ΣΧΕΔΙΟ ΝΟΜΟΥ:**«Αναμόρφωση του Σώματος Επιθεώρησης Εργασίας, Ρυθμίσεις θεμάτων
Κοινωνικής Ασφάλισης και άλλες διατάξεις»****Άρθρο 76**

Στο άρθρο 76 προστίθεται παράγραφος 12 ως εξής:

“12. Στο άρθρο 33 του ν. 3918/2011 (Α' 31) προστίθεται παράγραφος 12 ως εξής:

«12. Οι ιατροί, οι οποίοι έχουν υποβάλει αίτηση για ειδίκευση στις Υπηρεσίες Νοσοκομειακής Υποστήριξης του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ της παραγράφου 1 του άρθρου 32 του ν. 3918/11 (Α' 31) μέχρι την 31-05-11, τοποθετούνται στα Νοσοκομεία (φορείς υποδοχής) στα οποία εντάχθηκαν οι προαναφερόμενες Υπηρεσίες, σε προσωποπαγείς θέσεις, εφόσον κατά το χρόνο τοποθέτησής τους δεν έχει κενωθεί οργανική θέση της αντίστοιχης ειδικότητας.

Η εκπαίδευση των ιατρών για την απόκτηση ειδικότητας μπορεί να πραγματοποιηθεί σε τμήματα του φορέα υποδοχής ή άλλων νοσοκομείων της ίδιας Υγειονομικής Περιφέρειας, με ευθύνη των οικείων Επιστημονικών Διευθυντών, σύμφωνα με τις ανάγκες και τις εκπαιδευτικές δυνατότητές τους.

Η τοποθέτηση σε προσωποπαγή ή κενή οργανική θέση πραγματοποιείται, όταν ολοκληρώνει την ειδίκευσή του και αποχωρεί ιατρός της αντίστοιχης ειδικότητας, σύμφωνα με τη σειρά προτεραιότητας και μέχρι εξαντλήσεως αυτής.»

Άρθρο 90

Στο άρθρο 90 προστίθεται παράγραφος 2 ως εξής:

“2. α) Το πρώτο εδάφιο της παραγράφου 8 του άρθρου 14 του ν. 2920/2001 (Α' 131), όπως αντικαταστάθηκε με την παράγραφο 11 του άρθρου 14 του ν. 3370/2005 (Α' 176), καταργείται.

β) Το δεύτερο εδάφιο της παραγράφου 8 του άρθρου 14 του ν. 2920/2001, όπως τροποποιήθηκε με την παράγραφο 11 του άρθρου 14 του ν. 3370/2005, αντικαθίσταται ως εξής:

«Με απόφαση του Γενικού Γραμματέα Αποκεντρωμένης Διοίκησης Αττικής μπορεί να αποσπώνται, χωρίς γνώμη των υπηρεσιακών συμβουλίων, για χρονικό διάστημα μέχρι δύο (2) έτη υπάλληλοι δημοσίων υπηρεσιών και νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου της Αποκεντρωμένης Διοίκησης Αττικής για κάλυψη αυξημένων αναγκών του Αεροϋγειονομείου, αν αυτές δεν είναι δυνατόν να αντιμετωπισθούν από το υπηρετούν προσωπικό.»

γ) Στις παραγράφους 1 και 4 του άρθρου 14 του ν. 2920/2001, οι λέξεις «Περιφέρεια Αττικής» αντικαθίστανται από τις λέξεις «Αποκεντρωμένη Διοίκηση Αττικής» και στην παράγραφο 1 του άρθρου 14 του ν. 2920/2001 οι λέξεις «Δ/νση Υγείας και Πρόνοιας» αντικαθίστανται από τις λέξεις «Δ/νση Αστικής Κατάστασης Α' Αθηνών και Κοινωνικών Υποθέσεων»."

>>)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Παρακαλώ να διανεμηθούν στους συναδέλφους.

Ζήτησε το λόγο ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας ο κ. Μαρκόπουλος και από ό,τι αντιλαμβάνομαι θα μιλήσουν όλοι οι Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι. Είχαμε πει να σταματήσουμε τη συνεδρίαση στις 13.30', αλλά θα παρατείνουμε μέχρι την ώρα...

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΣ: Γιατί, κύριε Πρόεδρε, θα πρέπει να διακόψουμε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Γιατί έτσι αποφασίσαμε.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΣ: Εδώ είμαστε για να διορθώσουμε....

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Ε, αυτά πληρώνουμε, τα πίσω-μπρος. Μία παίρνουμε αποφάσεις, μία τις καταργούμε. Υπάρχει ένας προγραμματισμός και έτσι εξελίχθηκε. Τώρα, άμα τον ανατρέψουμε, θα θέλουμε να ξανακάνουμε κύκλο επαφών.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΣ: Κάντε κύκλο επαφών και λύστε το. Είναι βέβαιος ότι μπορούμε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας κ. Μαρκόπουλος.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αντιλαμβάνομαι με λύπη μου ότι η Κυβέρνηση έχει αρχίσει και ενοχλείται από τις διαφωνίες της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης. Ενοχλήθηκε ο Υπουργός, ο Υφυπουργός απάντησε πριν από λίγο, γιατί η Αξιωματική Αντιπολίτευση δεν ψήφισε επί της αρχής το σχέδιο νόμου.

Ξέρετε, είναι εντελώς διαφορετικό πράγμα το να υπάρχουν θετικά άρθρα, τα οποία τα ψηφίζουμε όπως πολύ καλά ξέρετε, μέσα σε ένα σχέδιο νόμου και εξαιρετικά διαφορετικό να μην το ψηφίζουμε επί της αρχής. Γιατί δεν πιστεύουμε ότι αυτό το οποίο φέρατε –το εξηγήσαμε και χθες– είναι η λύση του προβλήματος της προστασίας της εργασίας και της συμμόρφωσης της εργοδοσίας.

Είναι πολύ απλό. Διαφωνούμε γι' αυτή την περίοδο, για τις επιτακτικές ανάγκες οι οποίες υπάρχουν, γι' αυτό το οποίο έχετε σχεδιάσει. Θα μου επιτρέψετε να μπω, όμως, στο γενικότερο σκηνικό.

Κύριε Υπουργέ, έχει αρχίσει η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ να ενοχλείται από τη σειρά των διαφωνιών, τις οποίες έχει η Νέα Δημοκρατία και ο Πρόεδρός της Αντώνης Σαμαράς για τη στρατηγική την οποία ακολουθεί η Κυβέρνηση για την έξοδο από την κρίση και κυρίως για τη στρατηγική την οποία ακολουθεί η Κυβέρνηση για τον τρόπο που διαχειρίζεται την κρίση μέσα στην Ευρώπη.

Ακούσαμε τον κ. Βενιζέλο προχθές να ζητά ούτε λίγο ούτε πολύ με χαρακτηρισμούς που δεν θέλω τώρα να τους κατονομάσω προς τον κ. Σαμαρά, να μην έχει άποψη. Να μην εκφράζει την άποψη της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης για το τι θα έπρεπε να κάνει η χώρα. Είναι δυνατόν να έχετε φθάσει σε αυτό το σημείο του πολιτικού ναρκισσισμού, να έχετε φθάσει στο σημείο να συνδέετε τη δική σας πολιτική με τη μία και μοναδική λύση;

Ξέρετε, η μία και μοναδική λύση υπάρχει μόνο στα αυταρχικά καθεστώτα και στις θρησκείες. Η περίοδος που το ΠΑΣΟΚ ήταν θρησκεία έχει παρέλθει προ πολλών δεκαετιών και το ξέρετε. Δεν πιστεύουμε ότι είστε αυταρχικό κόμμα. Μαζέψτε λοιπόν, την αλαζονεία σας. Δείτε κατάματα τα πιθανά σας λάθη και αποδεχθείτε ότι υπάρχουν και άλλες λύσεις. Δεν είναι δυνατόν ξαφνικά ο καινούργιος Υπουργός Οικονομικών, μετά τον ανασχηματισμό της Κυβέρνησης, να απαγορεύει από τον Αρχηγό της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης να έχει θέση. Και βεβαίως δεν θέλετε να δείτε σε πόσα ζητήματα διαχρονικά έχει δικαιωθεί απόλυτα η Νέα Δημοκρατία και ο Αντώνης Σαμαράς. Δεν επιθυμείτε να το δείτε. Μα, δεν ζητούμε να μας το πείτε αυτό. Ζητούμε τουλάχιστον να αντιληφθείτε ότι πρέπει να αλλάξετε τρόπο αντιμετώπισης της κρίσης.

Σας ζητάμε επιτακτικά να διαπραγματευτείτε στην Ευρώπη. Όχι να αποδεχθείτε μία λύση που τη φτιάχνουν άλλοι κατά πώς εκείνοι βολεύονται. Να ενωθείτε και να δημιουργήσετε τις κατάλληλες συμμαχίες, κυρίως στο Νότο της Ευρώπης, για να απο-

φευχθεί το ντόμινο και κυρίως να αποδεχθείτε μία σαφώς ευρωπαϊκή λύση που θα στηρίζει και την Ελλάδα και το ευρώ και που βεβαίως δεν είναι η επιλεκτική χρεοκοπία.

Γιατί αυτά που λέει ο κ. Βενιζέλος για την πιθανή αποδοχή εκ μέρους της Κυβέρνησης της συμμετοχής των ιδιωτών, το μόνο που θα κατορθώσει είναι πρώτον, να μειώσει την ήδη θεαματικά μειωμένη ρευστότητα του ελληνικού τραπεζικού συστήματος προς την αγορά. Να κλείσει δηλαδή και την τελευταία ρανίδα χρήματος στις ήδη προβληματικές ελληνικές επιχειρήσεις.

Δεύτερον, η επιλεκτική χρεοκοπία το μόνο το οποίο θα φέρει είναι μία πολύ μεγάλη αμφισβήτηση της δύναμης του ευρωπαϊκού νομίσματος και όσοι επιλέγουν αυτό το δρόμο και προφανώς ο κ. Τρισέ, ο οποίος επιμένει ότι αυτό δεν αποτελεί λύση για το ευρώ, δεν παίρνει γραμμή από τον κ. Σαμαρά. Προφανώς ο κ. Τρισέ περισσότερο από όλους ενδιαφέρεται για την ενδυνάμωση της ζώνης του ευρώ και του νομίσματος που ενώνει μέχρι τώρα ολόκληρη την ευρωπαϊκή ζώνη.

Πώς, λοιπόν, εσείς μετά από τέτοιες διλημματικές καταστάσεις, μνημόνιο, επιμήκυνση, μείωση επιτοκίου, μεσοπρόθεσμο, στα οποία διαφωνήσαμε –διαίτερα στο μνημόνιο και στο μεσοπρόθεσμο– έρχεστε διά στόματος Υπουργού Οικονομικών και λέτε ότι η λύση για τη χώρα είναι η επιλεκτική χρεοκοπία;

Γιατί επιλέγετε αυτό το δρόμο; Δεν πιστεύετε στην Ευρώπη; Να συνδυάσω αυτή την άποψη του κ. Βενιζέλου με την απειλή της κ. Δαμανάκη πριν από δύο μήνες, ότι οποιαδήποτε παλινωδία στην πολιτική αυτή μπορεί να μας πετάξει από τη ζώνη του ευρώ; Και εάν αυτά τα βάλουμε στη σειρά, εμείς είμαστε που φέρουμε την κρίση στη χώρα, την αμφισβήτηση, την ανησυχία και τον πανικό, ή οι πανικόβλητοι Υπουργοί της Κυβέρνησης, οι οποίοι δεν είναι ικανοί να αρθρώσουν και να διαμορφώσουν μία πολιτική στρατηγική; Και πώς συνδυάζεται κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, την ίδια σχεδόν στιγμή που ο Πρωθυπουργός της χώρας επικοινωνεί έστω γι' αυτά τα λίγα λεπτά με τον Αρχηγό της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης και τον ενημερώνει, σε μία προσπάθεια να βρεθεί επιτέλους ένας κοινός βηματισμός, την ίδια ώρα ο Υπουργός των Οικονομικών να καθυβρίζει τον Αρχηγό της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης; Πώς εσείς εκτιμάτε ότι αυτό το σκηνικό μπορεί να οδηγήσει τη χώρα σε καλό λιμάνι και να τροφοδοτήσει με ελπίδα τους πολίτες αυτής της χώρας που απελπισμένοι παρακολουθούν μία Κυβέρνηση άλλα να λέει το πρωί και άλλα το βράδυ;

Εσείς περάσατε από την περίοδο της συναίνεσης στην κατεύθυνση της συνεχούς και τώρα ασπάζεστε την επιλογή της στρατιωτικής σιωπής στην Αξιωματική Αντιπολίτευση.

Θέλω, λοιπόν, να σας ξεκαθαρίσω ότι δεν πρόκειται να σταματήσουμε να λέμε τη γνώμη μας εδώ, στην Ευρώπη, στο Λαϊκό Κόμμα στο οποίο ανήκουμε. Όποια Σύνοδος και αν υπάρχει στην Ευρωπαϊκή Ένωση θα ακούει την άποψη της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης που είναι η εν δυνάμει επόμενη κυβέρνηση στον τόπο.

Θα είναι μια σταθερή στρατηγική της Νέας Δημοκρατίας, που δεν έρχεται να αντιπαλέψει ούτε τη χώρα ούτε την Κυβέρνηση. Αλλά η άρθρωση του δικού μας πολιτικού λόγου έρχεται να δώσει την άλλη, τη διαφορετική λύση.

Δεν κάνουμε τίποτα παραπάνω και τίποτα λιγότερο από ότι συμβαίνει μέσα μία Σύνοδο Κορυφής της Ευρωπαϊκής Ένωσης, όπου αντιπαρά τίθενται οι διαφορετικές απόψεις. Αυτό το οποίο λέμε είναι ένα συμβόλαιο τιμής για την πολιτική που θα ακολουθήσει η Νέα Δημοκρατία σήμερα σαν Αξιωματική Αντιπολίτευση και αύριο σαν εν δυνάμει κυβέρνηση του τόπου.

Πρέπει, λοιπόν, να αντιληφθείτε, ότι αν δεν εγκαταλείψετε οριστικά την αλαζονεία, τον αυταρχισμό, αν δεν εννοείτε τη συναίνεση όπως ορίζεται από τα λεξικά του τι σημαίνει συναίνεση και συνεννόηση σε έναν τόπο, θα έχετε οι ίδιοι αναλάβει προσωπικά και εν συνόλω την ευθύνη γι' αυτόν τον τόπο.

Οι στιγμές τις οποίες περνάμε είναι για μια ακόμα φορά κρίσιμες. Ο τρόπος με τον οποίο πολιτεύεται η Κυβέρνηση, ο τρόπος με τον οποίο πολιτεύεται ο Πρωθυπουργός, ο τρόπος με τον οποίο πολιτεύεται ο Υπουργός των Οικονομικών να ξέρετε ότι χαρακτηρίζει βαρύτητα, χαρακτηρίζει σηματοδιακά και βάζει τις προδιαγραφές για το μέλλον αυτού του τόπου. Δεν αποφασίζετε

ούτε για το κόμμα σας, ούτε για τις δικές σας οικογένειες, αποφασιζετε για όλη την Ελλάδα.

Συντονιστείτε, λοιπόν. Αναλάβετε τις ευθύνες της Κυβέρνησης και κυρίως μη σπείρετε πανικό, μη διαλύετε το ήδη ταλαιπωρημένο τραπεζικό σύστημα της χώρας.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξης χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ένα λεπτό, κύριε Πρόεδρε, αν έχετε την καλοσύνη.

Κοιτάτε να πείσετε τις τράπεζες ή και να τις υποχρεώσετε, τα δισεκατομμύρια τα οποία έχουν πάρει σαν στήριξη με εγγυήσεις του δημοσίου να τα επιστρέψουν σε ένα ικανό ποσοστό προς την αγορά, που δεν το έχετε κάνει και μην επιβαρύνετε περαιτέρω το χρήμα στον τόπο και μην κλείνετε τις κάνουλες των τραπεζών. Είναι μια κατεύθυνση πολύ ουσιαστική για την αγορά.

Θα σας δώσω ένα παράδειγμα: Πριν από λίγες μέρες, μετά από πολύμηνη προσπάθεια, ο Υπουργός των Οικονομικών υπέγραψε επιτέλους εγγυοδοσίες για τα δάνεια των κτηνοτροφικών μονάδων που καιρό τώρα ταλαιπωρούνται και είναι σε οριακές καταστάσεις κι ενώ τις υπέγραψε, οι τράπεζες, κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρνούνται να κάνουν αυτόν των εγγυοδοσιών και να στηρίξουν τις ταλαιπωρημένες κτηνοτροφικές ταλαιπωρημένες βιομηχανίες και εταιρείες στην Ελλάδα.

Εδώ, λοιπόν, είναι άλλο πράγμα να μην επιβαρυνθεί το τραπεζικό σύστημα και εξαιρετικά διαφορετικό πράγμα και ευθύνη της Κυβέρνησης να πείσει ή να αναγκάσει το τραπεζικό σύστημα της χώρας να εκχωρήσει προς την αγορά αυτά τα οποία χρειάζονται.

Επίσης, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, απευθυνόμενος στην Κυβέρνηση, θέλω να πω να σταματήσετε τους Υπουργούς εκείνους οι οποίοι εν μέσω θέρους φέρνουν χαοτική κατάσταση στα ζητήματα του τουρισμού, όπως ο κ. Ραγκούσης, όπου διαλύοντας την προηγούμενη συμφωνία του κ. Ρέππα με τους ιδιοκτήτες ταξί, αποφασίζει να απελευθερώσει τα ταξί της χώρας πλήρως και χωρίς όρους. Ενώ δεν υποχρεούται ούτε από την Ευρωπαϊκή Ένωση και η Συνθήκη της Λισαβόνας, άρθρο 23, εξαιρεί τους ιδιοκτήτες ταξί από την απελευθέρωση, ενώ είχε συμφωνηθεί το πρωτόκολλο και η συμφωνία για το Προεδρικό Διάταγμα, για τη μορφή της λογικής απελευθέρωσης με πληθυσμιακά κριτήρια, έρχεται η Κυβέρνηση σήμερα κατά έναν περίεργο τρόπο και δημιουργεί χάος, ανασφάλεια, ανθρώπινες αντιδράσεις, που πολλές φορές είναι υπερβολικές και που δεν στηρίζονται από τη Νέα Δημοκρατία στο να κλείσουμε τα αεροδρόμια και τα λιμάνια.

Δείτε τις χιλιάδες των οικογενειών σε τι κατάσταση τους έχετε φέρει. Μην αφήσετε, λοιπόν, αυτές τις οικογένειες να καταρρεύσουν, ενώ ακόμα χρωστούν και τα ταξί που πήραν και τις άλλες υποχρεώσεις και μην δίνετε ελπίδες σε καιρούς ύφεσης σε κάποιους άλλους, που βρίσκονται με δικιά σας ευθύνη, αλλά και ευθύνη της κρίσης -για να μην σας αδικώ- στην ανεργία, ότι μπορούν με μια άδεια ταξί, που θα πάρουν χωρίς κανένα κοστολόγιο και χωρίς κανένα έλεγχο, να επιβιώσουν.

Αρα, λοιπόν, ζητούμε από την Κυβέρνηση να καθίσει ο κ. Ραγκούσης και να τηρήσει και να τιμήσει τη συμφωνία της Κυβέρνησης διά του κ. Ρέππα με τους ιδιοκτήτες των ταξί, να το κάνει όπως το έκανε συντομότερα και όχι μετά από τρεις ή τέσσερις μήνες, όπως έγινε στην Κερατέα, όπου επίσης ο κ. Ραγκούσης έφερε αποκλειστικά την ευθύνη, μαζί με την κ. Μπιρμπίλη, για το χάος και την κατάλυση του κράτους πάνω από τρεις μήνες, για να υπαναχωρήσει η Κυβέρνηση και να ικανοποιήσει τους κανόνες της κοινής λογικής.

Αυτά σας ζητάμε, κύριε Υπουργέ, για λογαριασμό της Κυβέρνησης. Σας ζητούμε, δηλαδή, να σταματήσετε να υβρίζετε την Αξιωματική Αντιπολίτευση, ενώ την παρακαλάτε να στηρίζει, να επαναφέρετε στην τάξη τον Υπουργό των Οικονομικών, ο οποίος δεν μπορεί να αποδεχτεί, προφανώς δεν μπορεί να αντέξει και προφανώς δεν μπορεί να ανεχτεί μια διαφορετική άποψη για τη σωτηρία της χώρας και να αντιληφθείτε επιτέλους ότι ο δρόμος τον οποίο έχετε πάρει, είναι ένας δρόμος που οδηγεί με μαθηματική ακρίβεια σε παταγώδη αποτυχία.

Έχετε ευθύνες γι' αυτό που έχετε κάνει μέχρι τώρα. Διαφωνήσαμε και δεν το ψηφίσαμε μέσα στη Βουλή. Μας χλευάσατε τότε.

Σήμερα ολοκληρώ η Ευρώπη αρχίζει και αντιλαμβάνεται τα αδιέξοδα αυτής της οικονομικής πολιτικής. Συντονιστείτε επιτέλους με τον κοινό νο. Συντονιστείτε με τις ανάγκες αυτής της χώρας. Διαπραγματευτείτε στην Ευρώπη και μην δέχεστε πια να υπογράφετε ό,τι σας φέρνουν μπροστά. Αυτά έχει ανάγκη ο τόπος. Εδώ είμαστε για να τα στηρίξουμε, αλλά είμαστε κι εδώ για να αντιπαρατεθούμε σε οτιδήποτε λάθος, υπερήφανοι για τις θέσεις μας και δυστυχώς, κύριε Υπουργέ, δικαιωμένοι.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Θα έδινα κι άλλη ανοχή αν μιλούσατε για το νομοσχέδιο. Επειδή δεν μιλήσατε για το νομοσχέδιο, έπρεπε να σας διακόψω.

Ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΠΑΣΟΚ, κ. Χρήστος Πρωτόπαπας, έχει το λόγο.

Το Υπουργείο θα παρακολουθεί και θα περιμένει πότε θα ξαναρθούν οι Βουλευτές να μιλήσουν για το νομοσχέδιο.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, ετέθησαν πολλά και σοβαρά ζητήματα και τα οποία κατανοείτε ότι δεν μπορούν να μείνουν αναπάντητα, με την ίδια άνεση χρόνου.

Κύριε Μαρκόπουλε, δεν έχω το λόγο να αρχίσω μια συζήτηση άγωνα, η οποία είναι απεχθής για τους πολίτες, στη λογική «εσείς κι εμείς». Εγώ θα σας αφήσω στο λαϊκισμό σας, να έχετε όλη την άνεση να λαϊκίζετε, να χαϊδεύετε αυτά, να νομίζετε ότι έτσι προσφέρετε υπηρεσία στους πολίτες. Το μόνο το οποίο πετυχαίνετε με αυτόν τον τρόπο είναι να αυτοπαγιδεύεστε και οδηγήστε σε επικίνδυνα αδιέξοδα, τα οποία εκ των πραγμάτων αργά ή γρήγορα θα τα βρείτε μπροστά σας.

Εκείνο που θέλω να θυμίσω, είναι ότι επανειλημμένα προσπαθήσαμε εμείς και σας καλέσαμε διά του Πρωθυπουργού Γιώργου Παπανδρέου σε συγκεκριμένο διάλογο. Και ο Πρωθυπουργός και εν συνεχεία ο Υπουργός Οικονομικών σας είπαν, ελάτε να κουβεντιάσετε, ελάτε ακόμα και σε αυτήν την κρίσιμη σύνοδο να διαπραγματευτούμε μαζί. «Φέρτε και πρόσωπα», είπε χαρακτηριστικά ο Πρωθυπουργός, τα οποία μπορούμε μαζί να συμφωνήσουμε να αναλάβουν κρίσιμους τομείς σε αυτήν την προσπάθεια την οποία κάνει αυτήν τη στιγμή ο τόπος. Το αρνηθήκατε.

Να σας πω και κάτι; Δικαιώμα σας. Κρίνεστε γι' αυτό. Αλλά εμένα δεν με ενδιαφέρει αν θα δικαιωθούμε εμείς ή εσείς. Αυτό το «εμείς και εσείς» είναι πια απεχθές στον πολίτη. Εμένα ένα με ενδιαφέρει να δικαιωθεί, η χώρα μου, η Ελλάδα, οι προοπτικές του ελληνικού λαού. Αυτό μας ενδιαφέρει να δικαιωθεί και γι' αυτό αγωνιζόμαστε.

Έχουμε αύριο μια καθοριστική για το μέλλον της χώρας και την Ευρώπη Σύνοδο Κορυφής. Είναι δυνατόν να δίνουμε αυτήν την εικόνα την παραμονή αυτής της Συνόδου; Είναι δυνατόν την παραμονή αυτής της Συνόδου τελικά να έρχεται και να λέει η Αξιωματική Αντιπολίτευση μόνο αρνητικά και επιθέσεις και να μην βρίσκει μία θετική κουβέντα γι' αυτό που πρέπει να γίνει, γι' αυτό που χρειάζεται να γίνει, για την πίεση που πρέπει να ασκηθεί στους Ευρωπαίους, στους εταίρους μας, σε όλες τις κατευθύνσεις, για να υπερασπιστούν τα εθνικά συμφέροντα. Ερωτώ: Είναι δυνατόν αυτό;

Ο Πρωθυπουργός δίνει μια μάχη για να εγγυηθούμε ότι η Ελλάδα θα μείνει όρθια με ελπίδα και προοπτική, γιατί αυτό χρειάζεται σήμερα, ελπίδα και προοπτική για τους πολίτες. Δίνουμε τη μάχη, για να μπορούμε να έχουμε μια σωστή διαχείριση του δημοσίου χρέους, για να είναι βιώσιμο το δημόσιο χρέος μας, για να μειωθούν τα βάρη για τους πολίτες. Δίνουμε τη μάχη, για να προστατευτεί το ελληνικό νοικοκυριό, η ελληνική οικονομία, για να προστατευτεί βέβαια και το τραπεζικό σύστημα, αλλά υπό ποια έννοια; Υπό την έννοια της προστασίας της ενίσχυσης της ρευστότητας της αγοράς και την προστασία και εγγύηση των καταθέσεων των πολιτών.

Αυτές είναι για μας οι κόκκινες γραμμές που υπηρετούν το εθνικό συμφέρον και το εθνικό συμφέρον, το συμφέρον της Ελλάδας, το συμφέρον των Ελλήνων είναι για μας πάνω από όλα αυτήν τη στιγμή.

Είναι μια πολύ κρίσιμη μάχη, μια ιστορικής σημασίας μάχη, μια εξαιρετικά δύσκολη διαπραγμάτευση, την οποία δίνουμε με όλες μας τις δυνάμεις, αφού πρώτα κάναμε το καθήκον μας, αφού

πρώτα με θυσίες του ελληνικού λαού ενισχύσαμε την αξιοπιστία και τη διαπραγματευτική μας δυνατότητα.

Δίνουμε μια μάχη συγκροτώντας συμμαχίες, δυνάμεις από όλους όσους κατανοούν ότι η προσπάθεια της Ελλάδας δεν είναι μόνο προσπάθεια της Ελλάδας, είναι προσπάθεια της Ευρώπης, είναι προσπάθεια όλων των χωρών της Ευρωζώνης σήμερα.

Τι θα περίμενα να κάνει η Νέα Δημοκρατία; Όχι αυτή τη μέρα να βρει το τι μας χωρίζει. Όχι να προσπαθεί να μειώσει τη διαπραγματευτική θέση της ελληνικής Κυβέρνησης και τις παρεμβάσεις του Έλληνα Πρωθυπουργού. Θα περίμενα σήμερα ο κ. Σαμαράς να έχει σηκώσει το τηλέφωνο και να συνομιλεί με όλους τους ηγέτες του Ευρωπαϊκού Λαϊκού Κόμματος, που μάλιστα οι περισσότεροι είναι και Πρωθυπουργοί. Έχετε πλειοψηφία, κύριε Μαρκόπουλε, αυτή τη στιγμή ως Ευρωπαϊκό Λαϊκό Κόμμα μέσα στη Σύνοδο Κορυφής της Ευρωπαϊκής Ένωσης και στην Ευρωζώνη.

Μιλήστε, λοιπόν, με την κ. Μέρκελ, με την ιδιότητα της Αρχηγού του Συντηρητικού Κόμματος. Μιλήστε με τον κ. Μπερλουσκόνι. Μιλήστε με τον Πρόεδρο της Γαλλικής Δημοκρατίας ή τον Πρωθυπουργό τους, πάλι με την ιδιότητα του επικεφαλής του εκεί Συντηρητικού Κόμματος.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ: Το έχουμε κάνει προ πολλού, κύριε Πρωτόπαπα!

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΣ: Πάρτε πρωτοβουλίες! Σηκώστε το τηλέφωνο! Να σηκώσει το τηλέφωνο ο κ. Σαμαράς και να πάρει αυτές τις πρωτοβουλίες. Αυτό περιμένουμε από εσάς!

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ: Τα έχουμε κάνει πριν από εσάς!

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΣ: Όχι να μας λέτε «όχι», όχι να δημιουργείτε τεχνητές δικαιολογίες και τεχνητές δυσκολίες για να αποδυναμώσετε τις παρεμβάσεις της ελληνικής Κυβέρνησης, του Έλληνα Πρωθυπουργού και του Υπουργού Οικονομικών. Αυτό θα περιμέναμε από εσάς.

Αυτό που κάνετε –και σήμερα ακόμα– με τον κ. Βενιζέλο είναι ανεπίτρεπτο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ: Τι λέτε!

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΣ: Γνωρίζετε πάρα πολύ καλά ότι ο κ. Βενιζέλος τοποθετήθηκε αμέσως μόλις κυκλοφόρησαν κάποιες φήμες χθες ότι δήθεν είπε κάτι βαρύ για τον κ. Σαμαρά και γνωρίζετε πάρα πολύ καλά ότι έσπευσε με ανακοίνωσή του να δώσει ένα τέλος στις φήμες αυτές που –σημειωτέον– ήταν απαράδεκτες και μη δικαιολογημένες. Εστηρίζοντο δε σε μια πολύ κακή πληροφόρηση προς τους αντίστοιχους Εκπροσώπους Τύπου. Το έκανε και το έκανε τολμηρά και μπράβο του! Και του ζητάτε και το λόγο σήμερα;

Εγείρετε τεχνητές δυσκολίες! Δυστυχώς, λυπούμαι πράγματι που το λέω αυτό. Προχθές ο Αρχηγός της Νέας Δημοκρατίας κ. Αντώνης Σαμαράς ουσιαστικά ζήτησε το λόγο από την κ. Κλίντον. Μπροστά στην κ. Κλίντον, αντί να ενώσει τη φωνή του με εκείνη του Πρωθυπουργού, έπραξε το ακριβώς αντίθετο. Άρχισε να αναλύει τι μας χωρίζει! Την παραμονή της διαπραγμάτευσης;

Έκανε ανακοίνωση και άρχισε να δημιουργεί προβλήματα ότι δήθεν εμείς κακώς θέλουμε τη συμμετοχή του ιδιωτικού τομέα. Μια στιγμή, βρε παιδιά! Πρώτα απ' όλα τη συμμετοχή του ιδιωτικού τομέα τη ζήτησε η Γερμανία, τη ζήτησε η κ. Μέρκελ και όχι μόνο η κ. Μέρκελ. Τη ζήτησε και το Ευρωπαϊκό Λαϊκό Κόμμα, δηλαδή το Κόμμα στο οποίο ανήκει ο κ. Σαμαράς.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ: Είπε ο κ. Βενιζέλος ότι είναι θετικός; Δεν υπάρχει δήλωσή του.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΣ: Τη ζήτησε το Ευρωπαϊκό Λαϊκό Κόμμα, στο οποίο ανήκει η Νέα Δημοκρατία και στο οποίο μετείχε ο κ. Σαμαράς, ανεξάρτητα αν είπε στους δημοσιογράφους «εμείς έχουμε άλλη άποψη».

Όμως, μια στιγμή. Σε τελική ανάλυση, εγώ είπα πως ζητήθηκε. Εμείς δεν έχουμε λόγο να έχουμε διαφωνία αρχής, πλην μίας περιπτώσεως, στην περίπτωση δηλαδή που δεν θα υπήρχε εγγύηση για την Ελλάδα ότι αυτό δεν θα θεωρηθεί πιστωτικό γεγονός, ότι δηλαδή δεν θα αντιμετωπίσουμε περίπτωση χρεοκοπίας, γιατί βεβαίως τότε δεν το δεχόμαστε.

Όμως, αν είναι να επιβαρυνθούν οι τράπεζες, αν είναι να επιβαρυνθεί ο ιδιωτικός τομέας, δεν είμαστε εμείς που έχουμε αν-

τίρηση –κάθε άλλο μάλιστα– προκειμένου να ελαφρυνθούν τα βάρη προς τους πολίτες μας, υπό την έννοια βεβαίως ότι δεν θα πάρει –επαναλαμβάνω– το χαρακτήρα του πιστωτικού γεγονότος, δηλαδή ότι δεν θα οδηγηθούμε σε συνθήκες χρεοκοπίας.

Αυτό, λοιπόν, αντί να το παλέψουμε, ερχόμαστε και ζητάμε και τα ρέστα! Όπως, επίσης, ζητάτε τα ρέστα και σε σχέση με αυτή την ιστορία του περιήμου SD, της επιλεκτικής χρεοκοπίας. Σαφώς, δεν είναι έτσι τα πράγματα. Ουδέποτε εμείς είπαμε τέτοιο πράγμα! Όμως, όταν έχουν κατατεθεί συγκεκριμένες προτάσεις, οι οποίες μάλιστα ενεγράφησαν –όχι από εμάς– στα πρακτικά του Eurogroup, τι περιμένετε; Να το μάθετε από τον Ολλανδό Υπουργό;

Ορθόν και ορθότερον και πολύ σωστό και αναγκαίο ήταν να ενημερώσει ο Έλληνας Υπουργός σε σχέση με τις εξελίξεις στο Eurogroup, με τις προτάσεις, οι οποίες αναλύθηκαν και με τους κινδύνους που έχουν αυτές οι προτάσεις, λέγοντας τι χρειάζεται να γίνει, προκειμένου από τη μια να καταστεί βιώσιμο και διαχειρίσιμο το δημόσιο χρέος και από την άλλη να προστατευθεί το ελληνικό νοικοκυριό, να προστατευθούν οι εγγυήσεις του ελληνικού λαού, να προστατευθούν οι ελληνικές επιχειρήσεις, βάζοντας και συγκεκριμένους όρους και προϋποθέσεις γι' αυτό. Τι πιο σωστό, τι πιο αναγκαίο;

Σε τελική ανάλυση, να σας πω και κάτι ακόμη; Αν σας έκοπτε τόσο πολύ για να μη χρεοκοπήσει η χώρα, όπως λέτε –και εμείς κοπτόμαστε και όλοι εδώ μέσα κόπτονται, λογικό είναι– και αν σε τελική ανάλυση τόσο πολύ σας ενοχλεί ακόμα και η εκτίμηση του άλφα ή του δέινα οίκου, γιατί δεν ψηφίσατε το μεσοπρόθεσμο;

Διότι, αν είχατε ψηφίσει το μεσοπρόθεσμο, θα είχατε ενισχύσει τη διαπραγμάτευση, την οποία κάνει αυτή τη στιγμή η ελληνική Κυβέρνηση. Διότι οι εκατόν πενήντα πέντε συνάδελφοι και συνάδελφισσες που πήραν την πρωτοβουλία –και οι εκατόν πενήντα τέσσερις εξ αυτών ανήκουν στο ΠΑΣΟΚ– και με κόστος προσωπικό και πολιτικό –είδαμε τι επακολούθησε– ψηφίσαν το μεσοπρόθεσμο, δεν το έκαναν γιατί, σε τελική ανάλυση, τους αρέσει να κόβουν δικαιώματα από τους πολίτες! Το έκαναν για να μπορεί σήμερα ο Έλληνας Πρωθυπουργός, για να μπορεί σήμερα ο Υπουργός Οικονομικών, για να μπορεί σήμερα η ελληνική Κυβέρνηση να διαπραγματεύεται ισχυρά, σωστά και αξιοπιστα τα εθνικά συμφέροντα.

Διότι, αν δεν το είχαμε κάνει αυτό, ουδείς θα διαπραγματευόταν. Διότι αν δεν το είχαμε κάνει αυτό, δεν θα ήμασταν σε θέση να ζητούμε και να απαιτούμε από τις ευρωπαϊκές ηγεσίες να αναλάβουν τις ευθύνες τους. Γι' αυτό το κάναμε. Και αν σας έκοπτε τόσο πολύ, θα μπορούσατε να είχατε συμφωνήσει και να είχατε ενισχύσει την εθνική γραμμή –το τονίζω, την εθνική γραμμή– διαπραγμάτευσης σε αυτά τα δεδομένα.

Για εμάς είναι στάση ευθύνης. Για εμάς δεν έχει καμμία σχέση με τα μικροπολιτικά. Είναι στάση ευθύνης. Και είναι στάση ευθύνης που εξυπηρετεί τα ελληνικά συμφέροντα. Είναι στάση ευθύνης, για να έχει αυτή η χώρα προοπτική και να έχουν και πάλι όραμα οι νέοι πολίτες και ιδίως η νέα γενιά. Είναι στάση ευθύνης, για να αποκτήσει αυτή η χώρα αξιοπιστία, για να καταλάβουν οι πολίτες ότι βαδίζουμε με ρεαλισμό και κοινωνική δικαιοσύνη σε μια πορεία, η οποία είναι αναγκαία για να βγάλει την Ελλάδα από το αδιέξοδο.

Εμείς θα κάνουμε μια διαπραγμάτευση ισχυρή. Θα δώσουμε τη μάχη. Αναλαμβάνουμε την ευθύνη και με τον Πρωθυπουργό μπροστά, τον Γιώργο Παπανδρέου, θα δώσουμε αυτή τη μάχη.

Τι ζητάμε; Λιγότερη μικροπολιτική, λιγότερο μικροκομματικό συμφέρον, λιγότερη πρόταξη των στενών συμφερόντων ενός κόμματος και υποταγή του μόνο στο εθνικό συμφέρον. Αυτό σας ζητάμε, έστω για δυο μέρες! Να βλέπουμε πέρα από τη μύτη μας, να μπορούμε να σκεφτούμε –σε τελική ανάλυση– τι έχει ανάγκη αυτός ο τόπος και όχι να ερχόμαστε εδώ και ουσιαστικά να ζητάμε και τα ρέστα.

Δεν έχω να πω κάτι άλλο. Η Ελλάδα και οι Έλληνες είναι πάνω απ' όλα, η Ελλάδα και η Ευρώπη. Γιατί σε αυτήν τη διαπραγμάτευση δεν κρίνεται μόνο η κρίση της Ελλάδας. Η κρίση της Ελλάδας είναι κρίση της Ευρωζώνης, είναι κρίση της Ευρώπης.

Είδαμε τι έχει γίνει με τις κερδοσκοπικές επιθέσεις στην Ιταλία, στην Ισπανία, λίγο πριν στην Πορτογαλία και στην Ιρλανδία –φο-

βάμει αύριο και στη Γαλλία ή σε άλλες χώρες. Αν δεν δοθεί λύση, αν οι ηγεσίες της Ευρώπης δεν ξυπνήσουν και δεν καταλάβουν ότι για να λέγονται «ηγεσίες» και να διεκδικούν να εμφανίζονται ως ηγεσίες στα μάτια των λαών τους έχουν και συγκεκριμένες ευθύνες, η κατάσταση θα είναι ανεξέλεγκτη όχι μόνο για εμάς, αλλά για ολόκληρη την Ευρώπη και –φοβάμαι μετά- για όλο τον κόσμο, αφού είδαμε τι γίνεται και στις Ηνωμένες Πολιτείες.

Γι' αυτό είναι σημαντική αυτή η Σύνοδος και εμείς θα δώσουμε τη μάχη. Θέλετε να έλθετε κοντά και να μας βοηθήσετε; Αυτό θέλουμε και εμείς. Δεν θέλετε; Πείτε το στον ελληνικό λαό και πάρτε τις ευθύνες σας.

Όσον αφορά τα υπόλοιπα ζητήματα, ακούστε, επειδή πολλή κουβέντα έγινε, όλοι θέλουμε το διάλογο και πάγια αρχή του ΠΑΣΟΚ και πάγια διαδικασία, την οποία ακολουθούμε, είναι ο διάλογος με τις κοινωνικές ομάδες.

Υπ' αυτή την έννοια, είναι απαραίτητος ο διάλογος και με τους ιδιοκτήτες των ταξί, ώστε να συζητηθούν οι συγκεκριμένοι κανόνες που θα συνοδεύσουν την απελευθέρωση του επαγγέλματος. Διότι σε όλες τις περιπτώσεις και σε όλη την Ευρώπη όλοι γνωρίζουμε ότι στα ταξί υπάρχουν πάντα συγκεκριμένοι κανόνες, οι οποίοι συνδέονται –δεν είναι ελεύθερη ούτε η τιμή, υπάρχουν συγκεκριμένοι κανόνες- με τη λειτουργία τους.

Υπάρχουν σε όλη την Ευρώπη συγκεκριμένοι κανόνες, οι οποίοι συνοδεύουν την απελευθέρωση και τη λειτουργία του επαγγέλματος και αυτοί οι κανόνες θα πρέπει να συζητηθούν. Και πραγματικά πιστεύω ότι όλοι θέλουμε και επιθυμούμε –η πολιτική ηγεσία του αρμόδιου Υπουργείου θα πάρει τις σχετικές πρωτοβουλίες- να υπάρξει ο αναγκαίος διάλογος σε αυτή την κατεύθυνση.

Όμως, εν τω μεταξύ, θα έλεγα ότι είναι και ευθύνη όλων μας να διασφαλίσουμε, να αναλάβουμε την ευθύνη και να πούμε ευθέως ότι αυτές οι κινητοποιήσεις, οι οποίες γίνονται –δικαίωμα του καθενός είναι να κάνει κινητοποιήσεις και είμαι ο τελευταίος που θα το αρνηθεί!- να μην στρέφονται κατά του κοινωνικού συνόλου. Αυτές οι κινητοποιήσεις να μην πλήττουν τα συμφέροντα του ελληνικού τουρισμού –της βαριάς βιομηχανίας μας- σε ένα πάρα πολύ κρίσιμο διάστημα, αυτές οι κινητοποιήσεις να μην δημιουργούν μια αρνητική εικόνα για την Ελλάδα σε μια πολύ κρίσιμη στιγμή, σε μια στιγμή που και οικονομικά έχουμε ανάγκη να προχωρήσουμε με άξονα τον ελληνικό τουρισμό και με τις γενικότερες προσπάθειες που γίνονται επ' ωφελεία των Ελλήνων πολιτών. Για όλους αυτούς τους λόγους εμείς θα προχωρήσουμε στις κινήσεις μας.

Κλείνω, λέγοντας ότι η διαπραγμάτευση θα είναι ισχυρή. Έτσι ήταν και το Μάρτιο στη Σύνοδο Κορυφής, έτσι πήραμε την επιμήκυνση και τη μείωση των επιτοκίων, έτσι δημιουργήσαμε το μηχανισμό σταθερότητας, έτσι αρνηθήκαμε παρά πολλά από τα ζητήματα που είχαν μπει στο τραπέζι από τις ευρωπαϊκές δυνάμεις, έτσι αρνηθήκαμε και αυτό που μας ζήτησαν πριν από μερικούς μήνες, τις εγγυήσεις, οι οποίες θα δημιουργούσαν άλλη μορφή προβλήματος. Έχουμε αποδείξει, λοιπόν, τι σημαίνει σκληρή διαπραγμάτευση, έχουμε αποδείξει τι σημαίνει συγκεκριμένες επιτυχίες. Κι εμείς διαπραγματευόμαστε εκεί που πρέπει και όχι μέσα από τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας, κ. Αθανάσιος Παφίλης.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Θα ήταν ίσως πιο σοφό –δεν θέλουμε να δώσουμε συμβουλές- όχι να χαμηλώσει τους τόνους και ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΠΑΣΟΚ και η Κυβέρνηση, αλλά με βάση την πραγματικότητα να συνειδητοποιήσει το πού βρίσκεται. Και δεν εννοούμε του πού βρίσκεται η χώρα γενικά κι αφηρημένα. Γιατί στη χώρα ζουν βέβαια Έλληνες, αλλά ζουν κι εκείνοι, οι οποίοι αρχίζουν πλέον να ψάχνουν και στα σκουπίδια, εκείνοι οι οποίοι είναι άνεργοι και ζουν και κάποιοι άλλοι, οι οποίοι είναι μέσα στη χλιδή και τον πλούτο καθημερινά, ο οποίος μάλλον αυξάνεται. Και τα αποτελέσματα όλης αυτής της σκληρής διαπραγμάτευσης τα βιώνει ο ελληνικός λαός.

Μα, καλά, σοβαρολογείτε; Βγαίνετε και λέτε τώρα, μετά από ενάμιση χρόνο, ότι «κάναμε σκληρή διαπραγμάτευση, γλυτώσαμε τη χώρα, οδηγούμαστε θετικά και αυτό θα κάνουμε και τώρα»; Σε ποιον τα λέτε; Πού οδηγεί αυτή η διαπραγμάτευση; Σε ένα σεληνιακό τοπίο. Τι διαπραγματεύεστε, δηλαδή, αυτήν τη στιγμή;

Να μιλήσουμε τώρα συγκεκριμένα για ορισμένα πράγματα: Η συζήτηση που γίνεται τώρα και η αντιπαράθεση με τη Νέα Δημοκρατία αφορά τη διαχείριση της κρίσης. Στρατηγικά συμφωνείτε σε όλα. Και αυτό φαίνεται. Και στα νομοσχέδια φαίνεται και στη συνολική πολιτική φαίνεται. Επιμέρους διαφορές δεν αφορούν τον κόσμο ούτε το βιοτικό επίπεδο του κόσμου αφορούν.

Και να πούμε και κάτι ακόμα: Η συναίνεση και η σύμπραξη, που είναι και το ζητούμενο αυτή τη στιγμή ανάμεσα στη Νέα Δημοκρατία, το ΠΑΣΟΚ και σε άλλους πρόθυμους, παίζει δευτερεύοντα ρόλο στις συνολικές εξελίξεις. Δεν έχει κανένα ειδικό βάρος, σε ό, τι αφορά τις εξελίξεις στην Ευρωπαϊκή Ένωση και συνολικότερα στον καπιταλιστικό κόσμο. Γιατί η κρίση είναι βαθιά, είναι κρίση του ίδιου του καπιταλιστικού συστήματος κι έχει στοιχεία καινούργια, που ούτε οι ίδιοι δεν μπορούν να δώσουν απαντήσεις. Είναι μία κρίση, η οποία κραυγάζει ότι ο καπιταλισμός έφαγε τα ψωμιά του, είτε το παραδέχεται κανένας είτε δεν το παραδέχεται. Και διέξοδος φιλολαϊκή δεν μπορεί να υπάρξει, παρά μόνο εάν ανατραπεί το ίδιο το σύστημα. Και αυτό θα το βεβαιώσουν οι ίδιες οι εξελίξεις, όπως έχουν επιβεβαιώσει και τις θέσεις του ΚΚΕ.

Εμείς τι λέμε; Ότι πρέπει να συνειδητοποιήσει αυτήν την αλήθεια ο ελληνικός λαός, οι εργαζόμενοι, τα λαϊκά στρώματα, οι παραγωγοί του πλούτου και να μην πατάει την πεπονόφλυδα της τρομοκρατίας και των εκβιασμών, να καταλάβει ότι η κρίση θα συνεχίζεται, είτε με επιλεκτική είτε με άλλη χρεοκοπία και ότι αυτός θα καλείται να ζει σε συνθήκες χειρότερης κόλασης απ' αυτή που ζει σήμερα. Και πρέπει να περάσει στην απεικόνιση. Τον καλούμε να συμπορευθεί με το ΚΚΕ για τη δημιουργία ενός μεγάλου κοινωνικού μετώπου, που θα παλέψει για την αλλαγή της εξουσίας και όχι των κυβερνήσεων. Για να πάρουν, δηλαδή, αυτοί που παράγουν τον πλούτο την εξουσία στα χέρια τους.

Εμείς έχουμε σημειώσει από την αρχή σαν κόμμα ότι η επιλεκτική, η ελεγχόμενη ή όπως θέλετε πείτε την χρεοκοπία, είναι δεδομένη. Οι εξελίξεις μάς επιβεβαιώνουν. Τι υπάρχει σήμερα; Είναι γνωστό. Υπάρχει μια μεγάλη διαπάλη. Και αυτή η διαπάλη δεν αφορά τα δικαιώματα του κόσμου. Γιατί όταν πρόκειται να αποφασίσει η Ευρωπαϊκή Ένωση, το Eurogroup και όλα αυτά τα όργανα για το τσεκούρωμα των δικαιωμάτων των εργαζομένων, κάνει ένα λεπτό συνεδρίαση. Είδετε καμιά διαφωνία, καμιά σύγκρουση, για την ανατροπή όλων των εργασιακών σχέσεων, για τις ιδιωτικοποιήσεις, για όλη αυτή την πολιτική, η οποία εφαρμόζεται; Όχι. Ο καυγάς είναι ποιος θα χάσει λιγότερα, ποιος θα πληρώσει το λογαριασμό. Γιατί θα καταστραφεί ένα μέρος του κεφαλαίου. Και αυτό είναι δεδομένο. Το βέβαιο είναι ότι, είτε με τη μία είτε με την άλλη μορφή, θα την πληρώσει ο ελληνικός λαός. Για μας, λοιπόν, αυτό είναι το κεντρικό θέμα σήμερα: Να συνειδητοποιήσει –το λέω ξανά- ο ελληνικός λαός τη δύναμή του, να σπάσει τις αλυσίδες των εκβιασμών του και να συνειδητοποιήσει ότι δεν μπορεί, μέσα στα πλαίσια του συστήματος, να υπάρξει φιλολαϊκή λύση.

Θα ήθελα να σχολιάσω και κάτι ακόμα: Μιλάτε για ανάπτυξη. Για ποια ανάπτυξη μιλάτε; Μιλάτε για νέο μοντέλο ανάπτυξης. Ποιο είναι το νέο μοντέλο ανάπτυξης; Οι ήπιες μορφές ενέργειας; Αυτό είναι παλιό. Όταν λέτε «νέο μοντέλο ανάπτυξης» – και αυτό πρέπει να συνειδητοποιήσει ο ελληνικός λαός- τι εννοείτε; Εννοείτε ότι «αυτά που ξέρατε, ξεχάστε τα». Αυτό εννοείτε: ότι «δεν θα έχετε δικαιώματα», ότι το καθεστώς θα είναι αυτό και θα χειροτερεύει συνεχώς, ότι οι μισθοί θα είναι μισθοί πάντα, ότι θα υπάρχει ανεργία. Καμμία δέσμευση δεν έχετε κάνει μέχρι τώρα ότι θα αλλάξετε αυτά που ψηφίσατε. Ποτέ δεν έχετε πει –και δεν το λμάτε να το πείτε, γιατί θα λέγατε ψέματα- ότι αυτά τα μέτρα είναι προσωρινά, γιατί είναι μόνιμα όλα αυτά τα μέτρα και θα χειροτερέψουν ακόμα περισσότερο. Άρα, λοιπόν, να μην μιλάμε για νέο μοντέλο ανάπτυξης. Έχετε το δημόσιο, έχετε περιουσία να παραδώσετε. Και τα χρήματα, τον πακτωλό,

που θα δώσετε στους μεγάλους επιχειρηματίες και στα μονοπώλια, δεν πρόκειται να ωφελήσουν το λαόν ούτε θα αντιμετωπίσουν το πρόβλημα της ανεργίας. Και το γνωρίζετε πολύ καλά. Οι επενδύσεις που γίνονται είναι υψηλής τεχνολογίας. Και αυτό το γνωρίζετε καλά. Αλλά δεν πρόκειται να φέρουν θέσεις εργασίας. Ψέματα λέτε στον κόσμο. Προσπαθείτε να του δώσετε ένα όραμα, το οποίο δεν υπάρχει. Και δεν πιστεύει και κανένας ότι αυτό το σύστημα μπορεί να δώσει φιλολαϊκή ανάπτυξη.

Επομένως, όλα αυτά περί κοινωνικής δικαιοσύνης που ακούγονται είναι μύθοι. Και ο κόσμος πρέπει να το συνειδητοποιήσει.

Τρίτο θέμα, το θέμα των κινητοποιήσεων των ταξιτζήδων: Βεβαίως και θα κινητοποιηθούν. Πότε θα κινητοποιηθούν; Δεν τα ξέρετε; Ορισμένοι από εδώ έχετε κάνει και συνδικαλιστές. Πότε κάνεις απεργία; Όταν μπορείς να πιέσεις περισσότερο. Δεν την κάνεις, όταν δεν υπάρχει πρόβλημα. Αυτό είναι λογικό. Άρα, λοιπόν, να πούμε ότι ο αγρότης θα απεργούν το Δεκέμβρη, οι ταξιτζήδες το Γενάρη που θα έχει χιόνι, οι τάδε την τάδε εποχή, για να μην έχουν καμμία αποτελεσματική πίεση. Αυτό τους λέτε ουσιαστικά.

Να πάμε, όμως, στην ουσία. Εδώ έχουμε απελευθέρωση. Και η Νέα Δημοκρατία, για παράδειγμα, που είναι αντίθετη τώρα με την υποχώρηση της Κυβέρνησης στη συμφωνία που είχε κάνει, είναι υπέρ της απελευθέρωσης των επαγγελματιών. Κρύβεται, όμως, η ουσία; Και ποια είναι η ουσία; Η ουσία είναι ότι η απελευθέρωση και των ταξί, αλλά και γενικότερα των ελεύθερων επαγγελματιών, έχει να κάνει με ένα πράγμα: Τα μονοπώλια και τα επιχειρηματικά μεγαθήρια θέλουν τομείς της οικονομίας, που για διάφορους λόγους –δεν είναι η ώρα να το αναλύσω– τους είχαν αφήσει. Και τους θέλουν τώρα, για να αποκομίσουν κέρδη.

Ποια θα είναι τα αποτελέσματα στα ταξί; Θα μπουν μεγάλες εταιρείες με διακόσια και τριακόσια ταξί –μπορεί να ρίξουν και τις τιμές στην αρχή, για να πετάξουν έξω τους μικρούς– και θα ελέγξουν όλο αυτό τον τομέα. Και θα τον ελέγξουν διπλά: Και θα φύγουν οι μικροί αυτοαπασχολούμενοι ταξιτζήδες και τα μεροκάματα και οι μισθοί στους οδηγούς θα είναι πεινάς. Τέτοια θα επιβάλουν, υποχρεωτικά. Δεν το γνωρίζετε αυτό; Το ίδιο δεν συμβαίνει σε όλους τους χώρους;

Όταν λέμε απελευθέρωση, για παράδειγμα, στον τομέα των φαρμακείων, δεν αντιλαμβάνεται ο άλλος με στοιχειώδη λογική ότι μία πολυεθνική φαρμάκου θέλει να τελειώνει με αυτό που υπήρχε μέχρι τώρα, δηλαδή, με το να δίνει στον αντιπρόσωπο, στον προμηθευτή, στην αποθήκη και στο φαρμακοποιό ένα ελάχιστο ποσοστό κέρδους; Το θέλει κατευθείαν. Σου λέει, «γιατί να το έχω όλο αυτό; Θα πάω κατευθείαν και θα ανοίξω αλυσίδες φαρμακείων, θα έχω και φαρμακοποιούς με 500 και 700 ευρώ, για να εξασφαλίσω ένα μεγαλύτερο ποσοστό κέρδους». Αυτή είναι η λογική: η συγκέντρωση και συγκεντροποίηση του κεφαλαίου, καπιταλισμός, δηλαδή.

Αυτή είναι η επίθεση. Και αυτό πρέπει να συνειδητοποιήσουν και οι ταξιτζήδες –οι οδηγοί το συνειδητοποιήσαν παλιότερα– και οι δικηγόροι και οι γιατροί. Αυτός είναι ο στόχος. Είναι ένα από τα πακέτα των μέτρων, τα οποία παίρνονται τώρα και που εμείς ονομάζουμε καπιταλιστικές αναδιαρθρώσεις. Πρέπει να αντιληφθούν ότι χωρίς σύγκρουση και ανατροπή αυτής της πολιτικής δεν πρόκειται να υπάρξει τίποτα θετικό για τους εργαζόμενους.

Σε ό,τι αφορά το νομοσχέδιο, το ΣΕΠΕ και τα υπόλοιπα μέτρα τα οποία παίρνονται, μιλήσαμε με επιχειρήματα και στη χθεσινή μας τοποθέτηση. Βέβαια ο κ. Κουτσούκος αναφέρθηκε σε ορισμένα πράγματα.

Εμείς αντιλαμβανόμαστε ότι καταλαβαίνετε ότι ένας κόσμος πάει στον πάτο. Κυριολεκτικά ένας κόσμος καταστρέφεται. Αυτό θα δημιουργήσει εκρηκτικά προβλήματα. Και προσπαθείτε να του δώσετε μια ασπιρίνη –αυτό προσπαθείτε να κάνετε– με μερικά ημίμετρα τα οποία είναι και κάτω από την πίεση του ίδιου του εργατικού κινήματος. Αυτά, όμως, δίνουν το δικαίωμα να ρωτήσουμε: Σήμερα με αυτήν την πολιτική που έχετε εφαρμόσει, με αυτούς τους νόμους που έχετε περάσει, πάτε να ανακουφίσετε τους εργαζόμενους; Σοβαρολογείτε; Δηλαδή τους κόβετε το κεφάλι με τους νόμους που έχετε πάρει και λέτε τώρα ότι αν πάρομε και δύο μικρά μέτρα, θα ανακουφιστεί η θέση τους;

Εμείς παλεύουμε και για μικροβελτιώσεις και για τα πάντα και

το ξέρετε. Σας είπα το παράδειγμα της ναυπηγοεπισκευαστικής ζώνης και των εργαζομένων, που κατάφεραν να επιβάλουν –και πιστεύουμε να το κρατήσουν– το θέμα της φαρμακευτικής περιθάλψης.

Το ίδιο ισχύει και για το ΣΕΠΕ. Και εδώ δεν απαντάτε. Όταν αυτό το σώμα δίνετε την αντίληψη της ταξικής συνεργασίας, αυτόματα λειτουργεί σε βάρος των εργαζομένων, εκτός αν παραδεχτούμε ότι για την άθλια κατάσταση που υπάρχει και για την παραβίαση ακόμη κι αυτής της αντεργατικής νομοθεσίας, ευθύνονται οι εργαζόμενοι. Όχι βέβαια. Αν δεχτείτε κι αυτό, τότε να το συζητήσουμε. Στην πραγματικότητα αυτό κάνετε με το ΣΕΠΕ. Του δημιουργείτε την αντίληψη ίσων αποστάσεων. Και μόνο σε αυτό το θέμα είμαστε αντίθετοι, για να μη μιλήσω για όλα τα υπόλοιπα.

Δεν είναι ούτε καν ασπιρίνη τα μέτρα. Το νομοσχέδιο εντάσσεται στη γενικότερη πολιτική τη δική σας. Δεν πρόκειται να φέρει αποτελέσματα, όπως λέτε, στην αγορά εργασίας. Η κρίση θα χειροτερεύει την κατάσταση. Οι εκβιασμοί θα μεγαλώνουν στο όνομα της κρίσης απέναντι στους εργαζόμενους.

Ένας τρόπος υπάρχει: Αντίσταση, αγώνας και ανατροπή αυτής της πολιτικής.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Και εμείς ευχαριστούμε.

Το ίδιο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Αστέριος Ροντούλης.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Αγαπητοί συνάδελφοι, ακούγοντας τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο του ΠΑΣΟΚ, μου ήρθε στο μυαλό μια παροιμιώδης έκφραση του ελληνικού λαού: «στερνή μου γνώση να σ' είχα πρώτα».

Η Κυβέρνηση ζητά από τη Νέα Δημοκρατία να επιδείξει μια αυτοσυγκράτηση, τουλάχιστον τις στιγμές αυτές ενόψει της Συνόδου Κορυφής. Σωστό. Έκανε, όμως, μία αυτοκριτική ποτέ;

Πριν λίγες μέρες ο κ. Λοβέρδος δημόσια παραδέχθηκε ότι το ΠΑΣΟΚ λειτούργησε ως το πλέον δημαγωγικό κόμμα στην ελληνική πολιτική σκηνή, ότι διетύπωσε έναν ακραίο αντιπολιτευτικό λόγο, προκειμένου να καταλάβει την εξουσία.

Πριν, λοιπόν, απευθύνουν νοουθεσίες σε άλλους τα στελέχη του ΠΑΣΟΚ, θα πρέπει πρώτα να κάνουν τη δική τους αυτοκριτική.

Έρχομαι στους συναδέλφους της Νέας Δημοκρατίας για να τους πω το εξής. Το ύψος στο διακύβευμα τις ώρες αυτές δεν είναι να αυτοαναγορευτούν σε δυνητικά μελλοντική κυβέρνηση της χώρας. Το ύψος στο διακύβευμα εν τέλει δεν είναι να γίνει ο κ. Σαμαράς ο επόμενος Πρωθυπουργός της χώρας. Το ύψος στο διακύβευμα αυτή τη στιγμή είναι να μη φάμε τις σάρκες των παιδιών μας, να μην υποθηκεύσουμε το μέλλον της επόμενης γενιάς Ελλήνων, να μην υποθηκεύσουμε την ελπίδα, την προσδοκία του λαού αυτού.

Άρα, καλά θα κάνει η Νέα Δημοκρατία τουλάχιστον αυτές τις μέρες, να περιστείλει τον αντιπολιτευτικό της ρόλο. Γι' αυτό εμείς κάνουμε μία έκκληση και στους δυο: Τις στιγμές αυτές να επιδείξουν σοβαρότητα και υπευθυνότητα, προτάσσοντας το εθνικό συμφέρον.

Ξέρετε, αγαπητοί συνάδελφοι, οι αρχαίοι Έλληνες είχαν ένα πολύ ωραίο μύθο περί αληθείας. Όταν λοιπόν, ρωτούσε κάποιος έναν αρχαίο Έλληνα τι είναι η αλήθεια, ως απάντηση χρησιμοποιούσε το μύθο που θα σας πω. Έλεγε λοιπόν, ότι η αλήθεια είναι ένας μεγάλος καθρέπτης πάνω στον ουρανό. Κάποτε έπεσε ο καθρέπτης αυτός στη γη και προφανώς έσπασε σε χιλιάδες κομμάτια. Ο κάθε άνθρωπος τι κάνει; Παίρνει ένα κομματάκι του καθρέπτη αυτού και αυτό το θεωρεί ως αλήθεια.

Γιατί ανέφερα τον μύθο αυτό; Για να πω ότι η αλήθεια δεν βρίσκεται ούτε σε μονοδρόμους του ΠΑΣΟΚ, αλλά ούτε και σε μονοδρόμους της Νέας Δημοκρατίας. Η λύση στο ελληνικό πρόβλημα χρέους, στο ευρωπαϊκό δηλαδή πρόβλημα χρέους, είναι μία σύνθετη διαδικασία και καλό είναι να ακούμε όλες τις απόψεις που διατυπώνονται σε σχέση με την επίλυση του ζητήματος αυτού. Να έχουμε καθαρή καρδιά και ανοιχτά αυτιά, για να μπορούμε να ακούμε προτάσεις, να ακούμε πιθανές λύσεις

και να επιλέγουμε τις καλύτερες. Μόνο αν συνλειτουργήσουμε υπεύθυνα κατ' αυτόν τον τρόπο, τότε πράγματι θα δώσουμε μία ελπίδα στον ελληνικό λαό.

Όσον αφορά το ζήτημα των ταξί, τοποθετήθηκαν εκτενώς χθες. Θα αρκεστώ σήμερα να πω μόνο τούτο. Η Κυβέρνηση ζητά από τους κατόχους των ταξί να δείξουν μία υπεύθυνη συμπεριφορά και στάση, κυρίως γιατί είμαστε στη μέση της τουριστικής περιόδου. Σωστό, νομίζω ότι όλοι το δέχονται αυτό. Αλλά και η Κυβέρνηση ταυτόχρονα από την πλευρά της, πρέπει να επιδείξει την ίδια αίσθηση καθήκοντος, την ίδια ευθύνη. Πώς; Εμφανιζόντας έναν ευέλικτο τρόπο διαπραγμάτευσης με τους ανθρώπους αυτούς. Η ευελιξία και ο διάλογος σε τέτοιες κρίσιμες στιγμές, ποτέ δεν έβλαψαν. Οφέλη προσέφεραν.

Άρα και από τα δύο μέρη και από τους κατόχους των ταξί και από την Κυβέρνηση, πρέπει να εξαντληθούν τα περιθώρια του διαλόγου με ένα πνεύμα ευελιξίας και προσπάθειας εξεύρεσης μίνιμουμ κοινών τόπων.

Δεν θα αναλώσω, όπως έκαναν άλλοι συνάδελφοι, το χρόνο μου μόνο γι' αυτά τα ευρύτερης σημασίας ζητήματα. Θα έρθω και στα του νομοσχεδίου. Πριν όμως αναφερθώ σε συγκεκριμένα άρθρα, που μας ενδιαφέρουν, επιτρέψτε μου να κάνω μία έκκληση και σε σας προσωπικά, κύριε Υφυπουργέ, αλλά και στον αξιότιμο Υπουργό τον κ. Κουτρουμάνη, γνωρίζοντας τις προσωπικές ευαισθησίες που έχετε για κοινωνικά ζητήματα.

Λέω λοιπόν ότι πριν προχωρήσουμε στις τομές αυτές που ευαγγελίζεσθε στο παρόν νομοσχέδιο, καλό είναι να κάνουμε κάτι απλό, να καταβάλουμε στους νεφροπαθείς το επίδομα που λαμβάνουν. Είναι γύρω στα 1.086 ευρώ το τρίμηνο, 350 ευρώ περίπου το μήνα. Είναι το επίδομα των νεφροπαθών και οι άνθρωποι αυτοί, κύριε Υφυπουργέ, μέχρι τώρα που μιλάμε, ενώ θα έπρεπε εδώ και μέρες, από τις αρχές του μήνα, να έχουν πάρει το πενιχρό αυτό επίδομα των 350 ευρώ, είναι ξεχασμένοι από το Θεό και τους ανθρώπους.

Άρα λοιπόν πολύ καλές είναι οι εκσυγχρονιστικές «κορώνες» που βγάζουμε μέσα σ' αυτή την Αίθουσα, αλλά να κάνουμε και το αυτονόητο, να κάνουμε το απλό, να καταβάλουμε σ' αυτούς τους ανθρώπους το πενιχρό επίδομα που περιμένουν για να ζήσουν, για να καλύψουν βασικές βιοτικές τους ανάγκες. Νομίζω ότι αύριο κιόλας, αν όχι σήμερα, θα έχετε δει προσωπικά το θέμα προκειμένου οι δικαιούχοι του επιδόματος αυτού να πάρουν τα χρήματά τους.

Έρχομαι στο άρθρο 29 που αφορά τους ιατρούς εργασίας για τους οποίους έγινε μεγάλος λόγος στην Αίθουσα. Από την πλευρά του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού η κ. Ουρανία Παπανδρέου-Παπαδάκη κατέθεσε προτάσεις που υιοθετήθηκαν από την πλευρά της Κυβέρνησης.

Πράγματι η Κυβέρνηση θεσμοθέτησε την προτεραιότητα των ιατρών εργασίας. Θετική εξέλιξη; Θετικότητα. Για να δούμε όμως πώς λειτουργεί το σύστημα στην πράξη. Στην πράξη γίνεται το εξής: Πηγαίνει μία ΕΞΥΠ και ζητάει από τον Ιατρικό Σύλλογο Αθηνών, παραδείγματος χάριν, ιατρούς εργασίας. Ο Ιατρικός Σύλλογος Αθηνών παραπέμπει την ΕΞΥΠ στους υπάρχοντες ιατρούς εργασίας, εξήντα, εβδομήντα, ογδόντα τον αριθμό, όσοι είναι τέλος πάντων οι άνθρωποι του οικείου Ιατρικού Συλλόγου. Η ΕΞΥΠ τι κάνει στη συνέχεια; Τηλεφωνεί στους ανθρώπους αυτούς και τους λέει «ελάτε να σας προσλάβω» και όταν αυτοί θέτουν ζήτημα τιμήματος, η ΕΞΥΠ λέει δέκα ευρώ την ώρα, οκτώ ευρώ την ώρα, πέντε ευρώ την ώρα στον ιατρό εργασίας και προφανώς ο ιατρός εργασίας αρνείται. Ξέρετε τι γίνεται στη συνέχεια; Αυτά που σας λέω είναι η πράξη, η ζωή τώρα. Η συγκεκριμένη ΕΞΥΠ λέει: «Εγώ, κύριοι, δεν μπόρεσα να βρω ιατρούς εργασίας, άρα λοιπόν θα προσλάβω τον πρώτο στη σειρά παθολόγο, ουρολόγο, γυναικολόγο ο οποίος ασκεί καθήκοντα ιατρού εργασίας γιατί οι υφιστάμενοι, οι υπάρχοντες ιατροί εργασίας απλά αρνούνται». Αυτή είναι η πραγματικότητα.

Μία είναι η λύση στο θέμα αυτό και αν υιοθετηθεί από την Κυβέρνηση, θα έχετε ολοκληρώσει το θετικό βήμα που κάνατε με τους ιατρούς εργασίας. Η λύση είναι να υπάρξουν συλλογικές συμβάσεις εργασίας, προκειμένου να εξασφαλίζεται το ελάχιστο της αμοιβής των ιατρών εργασίας. Αν δεν προχωρήσουμε στην κατεύθυνση αυτή, στη λύση αυτή, να ξέρετε ότι πάλι η κατά-

σταση θα είναι αρνητική.

Αυτό που προτείνουμε εμείς είναι η μόνη λύση αν θέλουμε να ολοκληρώσουμε μία θετική πρωτοβουλία, μία θετική προσπάθεια, για να μην βρεθούμε πάλι στο σημείο μηδέν. Αυτή είναι η πραγματικότητα όπως σας την εξέθεσα, κύριοι συνάδελφοι. Νομίζω ότι θα ληφθεί σοβαρά υπ' όψιν από την πολιτική ηγεσία του Υπουργείου.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κύριε Πρόεδρε, θα μου δείξετε μία ανοχή, γιατί βλέπετε ότι τοποθετούμαι επί του νομοσχεδίου και ήδη το κάνατε και σας ευχαριστώ πάρα πολύ.

Έρχομαι τώρα σ' ένα άλλο ζήτημα το οποίο θέλουμε να προβάλουμε ως Λαϊκός Ορθόδοξος Συναγερμός. Άρθρο 40: Θεωρούμε ότι η αναγνώριση πραγματικών χρόνων ανασφάλιστης εργασίας δεν πρέπει να συνυπολογίζεται στο σύνολο των επτά εξαγοράσιμων πλασματικών χρόνων. Θα υπάρξουν άνθρωποι – και υπάρχουν πάρα πολλοί, εκατοντάδες, χιλιάδες συμπολίτες μας – που προχώρησαν και αναγνώρισαν πραγματικά χρόνια ανασφάλιστης εργασίας με υψηλό τίμημα. «Μάτωσαν» οι άνθρωποι για να προχωρήσουν σ' αυτήν την αναγνώριση πραγματικών χρόνων υπηρεσίας και τώρα έρχεται ο νομοθέτης και τι κάνει; Τιμωρεί τους ανθρώπους αυτούς υποχρεώνοντας τις υπηρεσίες του ελληνικού κράτους να συνυπολογίζουν αυτά τα πραγματικά αναγνωρισθέντα έτη στο σύνολο των επτά εξαγοράσιμων πλασματικών ετών. Άρα, τους τιμωρεί ο Έλληνας νομοθέτης γιατί οι άνθρωποι αυτοί, όπως είπαμε, «μάτωσαν» για να αναγνωρίσουν τα χρόνια αυτά και τιμωρούνται τώρα γιατί προσπαθούν να ξεπεράσουν την παράνομη και αντεργατική πρακτική κάποιων εργοδοτών τους. Περί αυτού πρόκειται.

Άρα, λοιπόν, εμείς σαν Λαϊκός Ορθόδοξος Συναγερμός ζητάμε να μην συμπεριληφθούν αυτά τα πραγματικά αναγνωρισθέντα έτη στο σύνολο των επτά εξαγοράσιμων πλασματικών ετών.

Κύριε Πρόεδρε, καταλήγω θέτοντας την άποψή μας για το άρθρο 39. Αναφερόμαι στον πλασματικό χρόνο παιδιών. Εδώ η ρύθμιση είναι απλή, κύριε Υπουργέ. Λέτε: Ένα πλασματικό έτος για το πρώτο παιδί, δύο έτη για το δεύτερο παιδί και άλλα δύο έτη για το τρίτο παιδί και στοπ. Για ποιο λόγο; Για το τέταρτο παιδί, για το πέμπτο παιδί, για το έκτο παιδί τίποτα; Αυτή είναι η δημογραφική ευαισθησία του ΠΑΣΟΚ; Αυτή είναι η ευαισθησία του ΠΑΣΟΚ τη στιγμή που η Ελλάδα αντιμετωπίζει ένα οξύτατο πρόβλημα πληθυσμιακής κατάρρευσης που είναι το υπ' αριθμόν ένα πρόβλημα; Δεν είναι σα να τιμωρείτε την πολύτεκνη μητέρα; Δεν είναι σαν να στέλνετε το μήνυμα σαν πολιτική ηγεσία του Υπουργείου «σταματήστε στη γέννηση τριών τέκνων, μην προχωράτε στη γέννηση τετάρτου παιδιού»; Δεν θα έπρεπε να υπάρχουν και πλασματικά χρόνια;

Εμείς λέμε να υπάρχουν τρία πλασματικά έτη για το τέταρτο, πέμπτο, έκτο παιδί, για καθένα παιδί μετά το τέταρτο. Μην ακουθείτε την άποψή μας, αλλά τουλάχιστον πείτε ένα πλασματικό έτος για το τέταρτο παιδί συν ένα για το πέμπτο. Αυτή θα είναι μία συνεισφορά στο οξύτατο πρόβλημα της πληθυσμιακής κατάρρευσης που αντιμετωπίζει η χώρα. Άλλωστε είναι πάρα πολύ δύσκολο πράγμα για μια μητέρα, όπως και για έναν πατέρα –και νομίζω ότι το κατανοούμε όλοι, αγαπητοί συνάδελφοι– να μεγαλώνει τέσσερα, πέντε, έξι παιδιά.

Εγώ θεωρώ ότι η πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Εργασίας αποτελείται από ανθρώπους με μεγάλες κοινωνικές ευαισθησίες. Το έχουν αποδείξει και με την πρότερη πορεία τους εκτός Βουλής, εκτός πολιτικής. Τώρα λοιπόν που τους δίνεται αυτή η ευκαιρία θα πρέπει εμπράκτως να αποδείξουν αυτή την κοινωνική τους ευαισθησία.

Ολοκληρώνω το ζήτημα αυτό αναφερόμενος και στο άρθρο 42, όπου έχουμε την περικοπή της συντάξεως στην περίπτωση που έχουμε έναν εργαζόμενο συνταξιούχο για να σας πω το εξής, κύριε Υπουργέ: Έχουμε έναν εργαζόμενο πολύτεκνο συνταξιούχο του δημοσίου. Με βάση τις κείμενες διατάξεις θα υπάρξει περικοπή της συντάξεώς του λόγω της εργασίας. Μα, ο άνθρωπος αυτός, μολονότι είναι συνταξιούχος, δεν δουλεύει για λόγους ευμάρειας, για λόγους ευζωίας.

Δεν δουλεύει για να βελτιώσει απλώς το βιοτικό του επίπεδο

και το βιοτικό επίπεδο της οικογενείας του, δουλεύει αν και συνταξιούχος κατ' ανάγκη για να ταΐσει στόματα.

Άρα, λοιπόν, ερχόμαστε και λέμε το αυτονόητο, λέμε κάτι το πολύ απλό: Όταν έχουμε έναν τέτοιο άνθρωπο, συνταξιούχο πολύτεκνο του δημοσίου, ο οποίος επιλέγει να εργάζεται και αυτός ο άνθρωπος έχει τουλάχιστον ένα ανήλικο παιδί, έχει ένα παιδί που σπουδάζει, έχει ένα παιδί που πηγαίνει στο στρατό, έχει ένα ανάπηρο παιδί, τότε ο άνθρωπος αυτός νομίζουμε ότι δεν θα πρέπει να υφίσταται περικοπή της όποιας σύνταξης λαμβάνει. Δηλαδή, να ισχύει και γι' αυτόν τον άνθρωπο αυτό που ισχύει για τους εργαζομένους του ιδιωτικού τομέα, πόσο μάλλον που εδώ έχουμε πραγματική ανάγκη, θα πρέπει να ταΐσει στόματα, να ζήσει άλλους ανθρώπους.

Αυτό θα πρέπει να το δείτε, κύριε Υπουργέ, είναι πάρα πολύ σημαντικό.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε και ευχαριστώ πάρα πολύ για την ανοχή.

Τουλάχιστον, στο Λαϊκό Ορθόδοξο Συναγερμό, τα ζητήματα της πολυτεχνίας τα έχουμε κάνει σημαία, όχι για λόγους ψηφοθηρίας, αλλά για λόγους εθνικού συμφέροντος.

Οι παρατηρήσεις, λοιπόν, που κάναμε, πιστεύουμε ότι θα ληφθούν σοβαρά υπ' όψιν από ανθρώπους εγνωσμένης κοινωνικής ευαισθησίας και ήθους.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑΟΣ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Στο τέλος το ΣΕΠΕ θα λειτουργήσει για τη Βουλή, για τις παραβιάσεις που κάνουμε στο ωράριο...

Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΣΥΡΙΖΑ, κ. Παναγιώτης Λαφαζάνης, που είναι πάντα σύντομος, θα καλύψει τη διαφορά.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, νομίζω ότι σε μια φάση που ο τόπος μας ζει μια απίστευτη τραγωδία, βλέπουμε ότι έχουμε μια Κυβέρνηση που όχι μόνο δεν θέλει να βγάλει συμπεράσματα από την τραγωδία για την οποία και αυτή είναι συνυπεύθυνη, αλλά δυστυχώς βαδίζει από το κακό στο χειρότερο.

Όλοι ξέρουν -και οι πέτρες πλέον ξέρουν- όχι μόνο στην Ελλάδα αλλά στην Ευρώπη και στον κόσμο, ότι το μνημονιακό σας πρόγραμμα απέτυχε παταγωδώς, απέτυχε πλήρως. Το ομολογείτε κι εσείς οι ίδιοι ιδιαίτερος ίσως. Το ξέρουν οι πάντες αυτό. Το ξέρει και η τρόικα πρώτα απ' όλα. Απέτυχε το μνημονιακό πρόγραμμα.

Ένα χρόνο λεηλατήθηκε ο τόπος, κατεδαφίστηκε ο τόπος χωρίς καμμία ελπίδα και χωρίς καμμία προοπτική. Ακολούθησε, όμως, το μνημονιακό πρόγραμμα, το μεσοπρόθεσμο πρόγραμμα, ενταγμένο στη μνημονιακή αυτή λογική του «μνημονίου για πάντα». Τι μας λέγατε εδώ, όταν συζητάγαμε το μεσοπρόθεσμο πρόγραμμα; Μας λέγατε ότι θα ψηφίσουμε το μεσοπρόθεσμο πρόγραμμα και θα ανοίξουμε θετικότερες προοπτικές και για την Ελλάδα, αλλά ίσως και για την Ευρωζώνη και την Ευρώπη.

Σας αντιτάσσουμε ότι με το μεσοπρόθεσμο πρόγραμμα θα κάνατε μια απίστευτη, απέραντη, καινούργια λεηλασία, ύψους περίπου 30 δισεκατομμύρια μέχρι το 2015 και θα κάνατε εκποιήσεις ύψους 50 δισεκατομμύρια -απραγματοποίητες- θα πουλήσετε δηλαδή και το τελευταίο δημόσιο οικόπεδο σ' αυτήν τη χώρα. Αυτά θα κάνατε, λοιπόν, με το μεσοπρόθεσμο πρόγραμμα. Και σας λέγαμε ότι όλα αυτά τα δεινά, τα οποία θα επισυμβούν, θα είναι και αυτά χωρίς ελπίδα και χωρίς προοπτική. Αντικρούατε αυτήν τη λογική άποψη που σας καταθέταμε.

Ποιες είναι οι συνέπειες από το μεσοπρόθεσμο πρόγραμμα, κύριοι; Γιατί καταστρέφετε αυτή τη χώρα; Ποια είναι η προοπτική και η ελπίδα; Δεν πρόλαβε να στεγνώσει η μελάνι από την καταγραφή του μεσοπρόθεσμου προγράμματος και των εφαρμοστικών του νόμων στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως -του πρώτου τουλάχιστον εφαρμοστικού νόμου- και βλέπουμε τα spreads στην Ελλάδα στα ύψη, όλα να ξανακαταρρέουν και η κρίση στην Ευρωζώνη να επεκτείνεται, να αγκαλιάζει την Ισπανία, την Ιταλία, το Βέλγιο, τη Γαλλία χθες, όπου τα γαλλικά spreads έχουν αρχί-

σει να ανεβαίνουν και αυτά στα ύψη.

Γιατί, λοιπόν, βασανίζετε αυτήν τη χώρα; Με ποια προοπτική και με ποια ελπίδα; Με ποιο μέλλον; Γιατί κοροϊδεύετε και εμπαίζετε τον ελληνικό λαό; Γιατί ενώ ξέρετε ότι δεν έχουν καμμία διέξοδο αυτά τα μεσοπρόθεσμα μνημονιακά προγράμματα κάθε μορφής και κάθε είδους, τα ψηφίζετε και τα εφαρμόζετε; Γιατί κοροϊδεύουν οι υλιστές νεοαποικιοκράτες της Ευρωπαϊκής Ένωσης τη χώρα και τον ελληνικό λαό επίσης, όταν όλοι γνωρίζουν ότι δεν έχουν καμμία προοπτική αυτά τα προγράμματα και η κ. Μέρκελ μας λέει κιόλας ότι «τα εφαρμόζουμε για να κερδίζουμε χρόνο, αγοράζουμε χρόνο».

Αγοράζουν χρόνο σε βάρος ποίου; Στις πλάτες του ελληνικού λαού; Στις πλάτες των Ελλήνων εργαζομένων; Στις πλάτες αυτής της χώρας που την κατεδαφίζουν και τη διαλύουν χωρίς καμμία προοπτική; Αγοράζουν χρόνο και το δέχεστε; Αλλά κι εσείς δυστυχώς αγοράζετε χρόνο.

Και φτάσαμε, λοιπόν, λίγες εβδομάδες μετά τη ψήφιση του μεσοπρόθεσμου και λένε: «Δεν φτάνουν ούτε τα μεσοπρόθεσμα προγράμματα, αλλά χρειάζονται και άλλα μέτρα για την αντιμετώπιση της κρίσης του χρέους στην Ευρωζώνη συνολικά και της κρίσης του χρέους στην Ελλάδα».

Δηλαδή, τι αναγνωρίζουν με τη σύσκεψη της Πέμπτης, το σφαγείο μάλλον που προετοιμάζουν την Πέμπτη, το τσίρκο των ηγετών της Ευρώπης; Αυτό προετοιμάζει, ένα σφαγείο την Πέμπτη στην έκτακτη σύσκεψη κορυφής της Ευρωζώνης. Τι αναγνωρίζουμε με την έκτακτη σύσκεψη;

Αναγνωρίζουμε ότι μνημόνια και μεσοπρόθεσμα προγράμματα ήταν στον αέρα, ήταν κουρελόχαρτα, ήταν μόνο και μόνο για να διαλύσουν κατακτήσεις και να λεηλατήσουν εισοδήματα στην Ελλάδα και να σπρώξουν τη χώρα σε μια απίστευτη ύφεση, η οποία διαρκώς βαθιάίνει.

Χρειάζονται, λοιπόν, λέει μέτρα. Πρέπει να πάρουμε μέτρα. Μέχρι τώρα μας έλεγαν: «Αν πάτε στα μνημόνια και στα μεσοπρόθεσμα και θα βελτιωθεί η κατάσταση στην Ελλάδα σιγά-σιγά ή θα ανοίξει κάποια προοπτική εν πάση περιπτώσει και αυτό θα έχει επίδραση θετική στην Ευρωζώνη και θα πάνε όλα καλύτερα». Τώρα λέει: «Έκτακτα μέτρα». Στον Καιάδα, λοιπόν, το μεσοπρόθεσμο και τα μνημόνια.

Ποια είναι αυτά τα έκτακτα μέτρα, τα οποία βλέπω συναπαρτούν, χωρίς παζαρεύουν, διαπληκτιζόμενοι παζαρεύουν Κυβέρνηση και Νέα Δημοκρατία; Ποια είναι αυτά τα μέτρα; Πως τα αποδέχεστε αυτά, τα οποία δεν δίνουν καμμία απάντηση στο πρόβλημα; Σε κανένα πρόβλημα δεν δίνουν απάντηση αυτά τα μέτρα τα οποία συζητούνται.

Είναι αμφιβολο, βεβαίως, αν θα ληφθούν λόγω των ανταγωνισμών, λόγω των αντιθέσεων. Αλλά και αυτά αν ληφθούν, τα οποία συζητούνται και εσείς αποδέχεστε, σημαίνει ότι την άλλη μέρα των δήθεν αποφάσεων που θα ληφθούν θα έχουμε αναζωπύρωση της κρίσης και στην Ελλάδα και στην Ευρωζώνη. Ποια είναι αυτά τα μέτρα;

Επαναγορά ορισμένου μέρους ομολόγων -αν γίνει- ή επιμήκυνση ορισμένου μέρους του χρέους, ή μείωση των επιτοκίων, ή ένας συνδυασμός εξ αυτών, ή συνδυασμός όλων τούτων, ή ένας συνδυασμός παρεμφερών μέτρων. Αυτά είναι στο τραπέζι αυτήν την ώρα, τα οποία αποδέχεστε κι εσείς.

Βλέπω και έναν απίστευτο τσακωμό ανάμεσα στο ΠΑΣΟΚ και στη Νέα Δημοκρατία, για το αν θα πληρώσουν και οι ιδιώτες, οι τράπεζες. Δηλαδή, τι θέλετε, κύριοι;

Αυτά τα μέτρα, λοιπόν, δεν απαντούν στο πρόβλημα της κρίσης χρέους στην Ελλάδα, που είναι βαθύτερη εκδήλωση της καπιταλιστικής κρίσης και στη χώρα μας και στην Ευρώπη και στον κόσμο. Δεν απαντούν στο πρόβλημα, κύριοι!

Η μείωση του χρέους που θα επιφέρουν τα μέτρα και η ανακούφιση ούτε καν ως ασπιρίνη δεν μπορούν να εκληφθούν.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κύριε Πρόεδρε, δώστε μου σας παρακαλώ, δύο λεπτά.

Δεν απαντούν σε καμμία περίπτωση, δεν ανακουφίζουν και δεν δίνουν ανάσα στη χώρα. Είναι ημίμετρα. Δεν είναι καν ασπιρίνες. Και όμως, βλέπω ότι εσείς τα στηρίζετε και πηγαίνετε στη σύσκεψη με αυτού του είδους τα μέτρα και μάλιστα, εκλιπαρείτε

να μην υπάρξει σε καμμία περίπτωση αυτό που λέγεται «επιλεκτική πτώχευση», διότι αν θα γίνει αυτό θα επιφέρει τη μεγάλη καταστροφή. Επομένως, είστε πιο κοντά στο να μην χαρακτηριστεί από τους οίκους αξιολόγησης ό,τι υπάρξει ως λύση, «επιλεκτική πτώχευση». Αυτό δεν είναι διαπραγμάτευση. Αυτό είναι αθλιότητα. Αυτό είναι σπρώξιμο της χώρας στην άβυσσο. Αυτό είναι εν γνώσει εκτέλεση του μέλλοντος αυτής της χώρας και του ελληνικού λαού. Εν γνώσει είναι όλα αυτά. Είναι εκτέλεση της χώρας και του ελληνικού λαού. Περί αυτού πρόκειται.

Τι πρέπει να ζητήσουμε αυτή τη στιγμή, τι πρέπει να διεκδικήσει η χώρα για να υπάρξει, για να έχει στοιχειώδεις αύριο, να έχει μέλλον; Αυτή την ώρα έπρεπε να ζητήσουμε την επαναδιαπραγμάτευση του χρέους για τη διαγραφή του μεγαλύτερου μέρους του χωρίς όρους. Δεν υπάρχει άλλη λύση για το χρέος αυτή την ώρα από τη διαγραφή του μεγαλύτερου μέρους του. Μου λέτε εσείς πως μια τέτοια λύση δεν θα επιφέρει την επιλεκτική πτώχευση; Προσπαθείτε να τετραγωνίσετε τον κύκλο; Και άλλοι το προσπάθησαν. Δεν τετραγωνίζεται ο κύκλος. Τι προσπαθείτε να κάνετε, λοιπόν;

Για να έχουμε λύση στο πρόβλημα του χρέους τόσο στην Ελλάδα όσο και ευρύτερα στην περιφέρεια της Ευρωζώνης πρέπει να πονέσει η λύση αυτή. Δεν υπάρχουν ανώδυνες λύσεις. Πρέπει να πληρώσουμε εδώ. Πρώτα και κύρια πρέπει να πληρώσουν οι πιστωτές. Δεν μπορεί οι πιστωτές να μένουν στο απυρόβλητο και να λένε «μην πειράζετε τους ιδιώτες». Δεν μπορεί όλοι οι άλλοι να πληρώνουν, να πληρώνει ο άνεργος, να πληρώνει ο χαμηλοσυνταξιούχος στην Ελλάδα, να πληρώνουν οι εργαζόμενοι, να πληρώνει ο ελληνικός λαός, να κόβεται κάθε μέλλον σε αυτή τη χώρα, αλλά οι πιστωτές να μένουν στο απυρόβλητο και να μην υπάρξει κάτι το οποίο να τους ενοχλεί. Πού την ακούσατε αυτήν τη λογική; Αυτές οι επιλογές τώρα χρειάζονται ρήξεις. Χωρίς ρήξη με μεγάλα συμφέροντα και επιλογές, οι οποίες είναι καταστρεπτικές για ολόκληρη την Ευρώπη –νεοφιλελεύθερες και μονεταριστικές επιλογές– δεν υπάρχει διέξοδος για την Ελλάδα. Δεν θα μπορεί να υπάρξει ανάσα για την Ελλάδα.

Αυτή τη στιγμή από τη Σύνοδο Κορυφής της Πέμπτης, αυτό που θα προκύψει δεν πρόκειται να είναι η λύση του δράματος, η λύση της τραγωδίας, αλλά η επιδείνωση και η συνέχισή της, η παρόξυνση της κρίσης, διότι δεν είναι διατεθειμένοι να πάνε σε μία ριζοσπαστική λύση και δεν υπάρχει Κυβέρνηση, αλλά δυστυχώς και πολιτικό κατεστημένο σε αυτή τη χώρα που να διεκδικεί αυτή τη λύση.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Το θέμα που εμφανίζουν η Κυβέρνηση και η Νέα Δημοκρατία τσακωνόμενοι για τη συμμετοχή των ιδιωτών δείχνει το κατάντημα που έχει περιέλθει αυτή τη στιγμή η ηγεσία της χώρας. Δεν έχει ηγεσία αυτήν τη στιγμή η χώρα, η οποία θα διεκδικήσει το μέλλον και της Ελλάδας και του ελληνικού λαού και ριζοσπαστικά θα αναδείξει προτάσεις, οι οποίες θα είναι υπεύθυνες και ρεαλιστικές και αναγκαστικά θα συγκρουστούν, όμως. Αυτό χρειάζεται σήμερα η χώρα: Να συγκρουστεί με υπεύθυνο και ρεαλιστικό τρόπο για να ανοίξει δρόμους. Δεν γίνεται να τα θέλετε όλα δικά σας: Να τα έχετε καλά με τη Γερμανία της κ. Μέρκελ, με τους τραπεζίτες, με τους οίκους αξιολόγησης, με τις αγορές και ταυτόχρονα να θέλετε μία διέξοδο από την ελληνική κρίση, από το ελληνικό δράμα. Αυτό δεν γίνεται. Χρειάζεται σύγκρουση. Ισχυρή σύγκρουση, η οποία είναι αναπόφευκτη και αναγκαία. Δυσκολίες θα υπάρξουν, αλλά θα υπάρξει και προοπτική για την Ελλάδα. Διότι, τώρα με τα μνημόνια, τα μεσοπρόθεσμα και με τις δήθεν λύσεις, δυστυχώς δουλεύουμε για ένα σύστημα ληστρικό, νεοαποικιακό, για ένα σύστημα όπου κυριαρχεί το χρηματιστικό κεφάλαιο και ο τόπος δεν θα έχει καμμία προοπτική.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχουν διανεμηθεί τα Πρακτικά της Δευτέρας, 6 Ιουνίου 2011, της Πέμπτης 9 Ιουνίου 2011, της Τετάρτης 15 Ιουνίου 2011, της Πέμπτης 16 Ιουνίου 2011 και της Παρασκευής 17 Ιουνίου 2011 και ερωτάται το Σώμα, εάν τα επικυρώνει;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Συνεπώς τα Πρακτικά της Δευτέρας, 6 Ιουνίου 2011, της Πέμπτης 9 Ιουνίου 2011, της Τετάρτης 15 Ιουνίου 2011, της Πέμπτης 16 Ιουνίου 2011 και της Παρασκευής 17 Ιουνίου 2011 επικυρώθηκαν.

Κύριοι συνάδελφοι, δέχστε στο σημείο αυτό να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

Με την συναίνεση του Σώματος και ώρα 14.30' λύεται η συνεδρίαση για σήμερα, Τετάρτη 20 Ιουλίου 2011 και ώρα 18.00', με αντικείμενο εργασιών του Σώματος, νομοθετική εργασία: συνέχιση της συζήτησης επί των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης: «Αναμόρφωση του Σώματος Επιθεώρησης Εργασίας, ρυθμίσεις θεμάτων Κοινωνικής Ασφάλισης και άλλες διατάξεις».

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ

